AUG 4 1955

JUSTICE Jewish Edition

נערעכטיגקייט

Vol. XXXVII. No. 8 Jersey City, N. J. Aug., 1955

New York Public Library Astor, Lenox & Tilden Foundations 5th Ave & 42nd St New York City

Price 10 Cents

אינהאלט:

	זייט
עדיטאריעל	2
ש. פארבער: אין לויף פון הודש	4
י. באַרוכאָוו: קאַפּיטאַליסטישע רעוואָלוציע אָדער עקאָנאָמישע דעמאָקראַטיע?	6
ד. קריזיצקי: איינינקייט (ליד)	8
ל. בלוים: די סטרייקס אין ענגלאַנד, זייער סיבה און כאַדייטונג	9
מיכאיל קלין: די אַלטע מוזע; מיין מאַמע (לידער)	10
איזראיל וויגוסטין זוכי: וואָלען אין מעקסיקאָ ענדערען ניט דעם פּאָליטישען קורס	11
מ. קראַזיוק: אַ נייער טאָג (דערציילונג)	12
ש. סיימאָן: פּרעזידענט דובינסקי'ס באַריכט פון זיין באַזוך אין דריי לענדער	15
ש. וו.: דער קאַמף פאַר העכערע מינימום-שכירות אין פאַרטאָ-ריקאָ	17
דר. יוסף קיסמאַן: פונם אינטערנאַציאָנאַלען אַרבעטער לעבען	19
ש. וויס: אין דער אַמעריקאַנער אַרבעטער באַוועגונג נייעס אין אונזער אינטערנעשאָנעל	23
איזידאָר נאַגלער: ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן	28
סעם ליבערמאַן: מאָנטרעאָלער דרעסמאַכער געניסען פון גינסטיגען סעזאָן	30

ווייס-פּרעזידענט קריינדלער שילדערט לאַגע פון איראָפּעאישע נאַדעל אַרבעטער

איז געווען פאַרזיצער פון זיצונג פון דער עקזעקוטיווע פון טרייד פעדעראַציע אין ווין. — באַריכטען וועגען שוואַכער יוניאָן-אָרגאַניזאַציע אין נידעריגע לעבענס-סטאַנדאַרדס. — אַנטזאָגען זיך אריינגעמען יוגאָסלאַוישע אַרבעטער.

ווייס-פּרעזידענט טשאַרלס קריינדלער איז אין אַנהויב פון פאַריגען חודש צוריקגעקומען פון ווין וואו ער האָט, אַלס פאַרזיצער פון דער אינטערנאַציאָנאַלער פעדעראַציע פון קליידער אַרבעטער, געהאַט אַ זיצונג פון דער עקזעקוטיווע און פאַרטראָטען די פעדעראַציע צום קאָנגרעס פון דער קאָנפעדעראַציע פון פרייע יוניאָנס. צוריקקומענדיג האָט ער אין אַ געשפּרעך מיט צייטונגס-לייט געדעדט וועגען דער לאַגע פון די שניידער אַרבעטער אין אַנדערע לענדער. לויט ווי זיי זיינען געשילדערט געוואָרען אין די באַריכטען צו דער עקזעקוטיווע פון די פאַרטרעטער פון די פאַרשיידענע געגענטען. אין די געשפּרעכען און דורך די פראַגען פון די צייטונגס-לייט און קריינדלער'ס ענטפערס האָט זיך געשאַפען אַ לעבעדיג בילד פון דעם גרויסען אונטערשייד סיי אין באַציאונגען, סיי אין אָרגאַניזאַציע-כוחות און נאָך מער אין די אַרבעטס-באַדינגונגען און דעם לעבענס-סטאַנדאַרד פון די שניידער אַרבעטער אין די פאַרשיידענע לענדער. עס האָט זיך געשאַפען אַ בילד, אַ קלאָרע, אַ דייטלעכע, מיט אירע שאַרפע קאָנטראַסטען פון ליכט און שאָטען און גרויע גראַדאַציעס ביים איבערגאַנג פון איין לאַנד אויף דער מאַפּע צו דער צווייטער. פאַר אונזערע מיטגלידער איז עס באַזונדערס וויכטיג צו באַקענען זיך דערמיט.

פון דעם אַלגעמיינעם באַריכט, וואָס עס האָט אָפּגעגעבען דער עקזעקוטיוו סעקרעטאַר פון דער פעדעראַציע, מילגער, און פון די באַריכטען וואָס עס האָבען אָפּגעגעבען די פאַרטרעטער פון די באַזונדערע סעקטאָרס האָט זיך אַרויסגעוויזען אַזאַ לאַגע:

די איינציגע צוויי לענדער אין אייראָפּע וואו די באַקלייד אַרבעטער פאַרדינען ניט-קשה'דיג און די אַרבעטס שטונדען זיינען צו דערלידען, זיינען ענגלאַנד און מערב-דייטשלאַנד. אין די צוויי לענדער אַרבעטען די שניידער פון 44 ביז 42 שעה אַ וואָך. אין די אַנדערע לענדער פון אייראָפּע אַרבעטען זיי 48-50 שעה אַ וואָך. אין אַזיע און אַפריקע איז די לאַגע נאָך ערגער. דאָרט איז איבערהויפּט נישטאָ קיין פעסט באַשטימטע אַרבעטס שעה'ן. מען אַרבעט ווי פיל עס לאָזט זיך.

די פראַגע וועגען פאַרקירצען די אַרבעטס-צייט, האָט קריינדלער דערקלערט, איז נאָך אויפגענומען געוואָרען פון דער פעדעראַציע מיט איניגע יאָר צוריק און עס איז דעמאָלט באַשלאָסען געוואָרען אַז די יוניאָנס זאָלען אונטערנעמען געהעריגע שריט צו פאַרקירצען די אַרבעטס-צייט. עס איז אָבער דערפון גאָר ניט געוואָרען. ווי ווייס-פּרעזידענט קריינדלער דערקלערט עס, איז די שוועריגקייט איבער דעם, וואָס די מערסטע בעל מלאכות אַרבעטען פון שטיק און נעמען אַרבעט אַהיים. זיי קימערט דעריבער ניט די לאַנגע שטונדען ווייל זיי דעכענען, אַז דאָס גיט זיי אַ מעגלעכקייט מער צו פאַרדינען.

וואָס אָנבאַלאַנגט די פאַרדינסטען, איז אָבער דער אונטערשייד אין וואַליוטע און אין די קאָסטען פון לעבענס-מיטלען אומ-מעגלעך צו פאַרגלייכען זיי לויט דער סומע געלט וואָס זיי פאַרדינען. מען קען עס בלויז פאַרגלייכען דורך דער צייט וואָס אַ בעל מלאכה דאַרף אַרבעטען כדי צו קויפען אַ געוויסע סחורה. ווען מען האָט צום ביישפּיל, דעם פאַרטרעטער פון די עסטרייכישע יוניאָנס געזאָגט, אַז אַ מיטעלמעסיגער גיטער מענער אַנצוג קאָסט אין אַמעריקע אַרום פופציג דאָלאַר, וואָס איז ווייניגער ווי אַ וואָך שכירות, האָט יענער דערקלערט, אַז אין עסטרייך דאַרף אַן אַרבעטער אויעקגעבען בערך דריי אָדער פיר וואָכען געהאַלט פאַר אַזאַ אַנצוג. אין פראַנקרייך און אין די מערסטע אייראָפּעאישע לענדער, דערקלערט קריינדלער, מוז דער אַרבעטער צאָלען אַן ענלעכען פּרייס פאַר אַן אַנצוג.

דאָס ערגסטע איז דאָס ניט אָרגאַניזירט-קייט פון די שניידער אַרבעטער אין די מערסטע לענדער. דאָס איז דער פאַל, לויט ווייס-פּרעזידענט קריינדלער, ניט בלויז אין די אָפּגעשטאָרענע לענדער, נאָר אפילו אין אַ רייע לענדער פון אייראָפּע וואָס האָבען לאַנג-יאָריגע טראַדיציעס פון אַן אָרגאַניזירטער אַרבעטער באַוועגונג. אַזוי, למשל, זיינען פון די 300 טויזענט שניידער אַרבעטער אין פראַנקרייך בלויז אַרום דרייסיג טויזענט, אָדער אַרום צען פּראָצענט, אָנגעשלאָסען אַן אַ יוניאָן אין זיי זיינען צעטיילט אין דריי באַזונדערע אָרגאַניזאַציעס.

די עקזעקוטיווע האָט טאַקע אָנגענומען באַשלוסען אָנצוהעלפן אַלע כוחות כדי צו פאַרשטאַרקען די יוניאָנס אין אָרגאַניזירען די שניידער אַרבעטער אין אַלע לענדער. אַ ספּעציעלע קאָמיסיע איז באַשטימט געוואָרען פאַר דעם צוועק צו ווירקען אויף די אַרבעטער אין פראַנקרייך.

אַ העפטיגע דעבאַטע איז פאָרגעקומען ביי דער זיצונג פון דער עקזעקוטיווע איבער דער איינלאַדונג וואָס איז דערהאַלטען געוואָרען פון די שניידער יוניאָנס אין יוגאָסלאַוויע צו שיקען אַ דעלעגאַציע צו זייער קאָנגרעס וואָס איז דאָרט אָפּגעהאַלטען געוואָרען אין יוני. ווייס-פּרעזידענט קריינדלער איז אַריינגעטראָטען העפטיג געגען אָנגענומען די איינלאַדונג. דערקלערענדיג, אַז די יוגאָסלאַוישע יוניאָנס זיינען פינקט ווי די יוניאָנס אין די אַנדערע דיקטאַטאָרישע לענדער, בלויז אַגענטורען פון דער רעגירונג און פרייע יוניאָנס קענען זיי ניט אָנערקענען. אָט די שטעלונג זיינע, איז נאָכדעם אייך אָנגענומען געוואָרען, פון דער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנפעדעראַציע. וואָס האָט געוואָרענס די אַנדערע טרייד סעקרעטאַריאַטען ניט אָנצוהאַלטען די קאָמיסיע פון יוניאָנס אין זייערע אָרגאַניזאַציעס.

פּראָפעסאָר ליבמאַן הערט געשטאָרבען

אין זשענעוו, שווייץ, איז דעם 9טען יוני געשטאָרבען דער גרויסער געלערנטער און סאָציאַליסט ליבמאַן הערש. ער איז קראַנק געוואָרען אין מאָנטרעאָל, קאַנאַדע, וואו ער איז געקומען צו דער דריטער וועלט-קאָנפערענץ פון „בונד" און איז דאָרט אָוועקגענומען געוואָרען אין אַ שפּיטאָל. ווען ער איז עטוואָס בעסער געוואָרען איז ער אָפּגעפאָרען אַהיים אין איז אַריינגענומען געוואָרען אין אַ דאָרטיגען שפּיטאָל, יואו ער איז דעם 9טען יוני געשטאָרבען אין עלטער פון 73 יאָר.

פּראָפעסאָר הערש איז געווען אַ געלערענטער מיט אַ וועלט-נאָמען. ער איז געווען פּראָפעסאָר פון דעמאָגראַפיע אין סטאַטיסטיק. פאַר איבער אַ האַלבען יאָרהונדערט, זינט 1905, האָט ער באַלאַנגט און איז געווען זייער טעטיג אין „בונד". אין די מלחמה-יאָרען איז ער געווען זייער אַקטיוו אין דער אַרבעט אַרויסצוראַטעווען אידען וואָס האָבען זיך געפונען אונטערן נאַצי-רעזשים אין אייראָפּעאישע לענדער די פּייטים אין שווייצאַריע.

נאָך דער מלחמה האָט פּראָפעסאָר הערש אַנטוויקעלט אַ גרויסע געזעלשאַפטלעכע טעטיגקייט. ער האָט באַרייטן און איז אַרויסגעטראָטען מיט לעקציעס אין רעפעראַטען אין אַמעריקע, דרום-אַפריקע און אין אַרגענטינע. דער גרויסער, געטרייער סאָציאַליסט איז געשטאָרבען ווי ער האָט געלעבט — אין דער אַרבעט פאַר די סאָציאַליסטישע אידעאַלען.

כבוד זיין אַנדענק.

דער 11טער יערלעכער צוזאַמענקום פון דער ליבעראַל פּאַרטי

אַרום 18 הונדערט מענשען האָבען זיך באַטייליגט אין דעם עלפטען יערלעכען צוזאַמענקום פון דער ליבעראַל פּאַרטי אין ניו יאָרק, ביי דעם פייערלעכען צוזאַמענקום, וואָס איז פאָרגעקומען דעם 26סטען מאַי, אין קאָמאָדאָר האָטעל, איז די ליבעראַל פּאַרטי באַגריסט געוואָרען פון גאָווערנאָר עוועריל הערימאַן און מעיאָר וואַגנער.

דער פייערלעכער באַנקעט איז דערעפענט געוואָרען פון ווייס-פּרעזידענט לואיס סטאַלבערג. וועלכער האָט צווישען אַנדערעס דערקלערט: „די ליבעראַלע פּאַרטיי האָט ניט בדעה זיך אויפצולייזען. זי בלייבט עקזיסטירען טראָץ די וואונשען פון אונזערע פּאָליטישע געגנער". אַנדערע רעדנער ביים צוזאַמענקום זיינען געווען: פּראָפעסאָר אַדאָלף אַ. בוירל, טשערמאַן פון דער פאַרטיי, און מרס. ריטשאַרד ניבערגער, די פרוי פון דעם נייי-דערוויילטען ליבעראַלען סענאַטאָר פון אָרעגאָן.

מעמבערשיפּ-מיטינג פון לאָקאַל 117

דער קלאָוק אָפּעריישאַרס לאָקאַל 117 וועט אָפּהאַלטען אַ מעמבערשיפּ-מיטינג דינסטאָג, 2טען אויגוסט, גלייך נאָך דער אַרבעט, אין דיפלאָמאַט האָטעל, 210 וועסט 43סטע סטריט. ווייס-פּרעזידענט כענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, וועט באַריכטען וועגען דעם טרייד און וועגען דער אַרבעט פון דער יוניאָן.

גערעכטיגקייט

GERECHTIGKEIT

A LABOR JOURNAL

Published every month by the International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication: 591 Summit Ave., Jersey City, N. J.

General Office: 1710 Broadway, New York 19, N. Y. Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President and General Secretary-Treasurer
SIMON A. FARBER, Editor
S. WEISS, Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXVII. No. 8 — August, 1955

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1948 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1919.

מינימום לוין פון איין דאלאר א שעה א וויכטיג געווינס

מיט א מערהייט פון מער ווי זעקס צו איינס האט קאנגרעס געהעכערט דעם געזעצלעכען מינימום-לוין פון פינף און זיבעציג סענט צו איין דאלאר א שעה. דער זעלביגער באשלוס איז שוין פריער אנגענומען געווארען אין סענאט. אילו האט אויך פאר די יעניגע, וועלכע האבען לאנג אין ביסער באקעמפט דעם פראיעקט און געזוכט אים נידערצושטימען מיט אלערליי מיטלען און פאליטישע מאנעווערס. קאנגרעסמאן דזשאן ה. מעקארמאק, וועלכער האט אנגעפירט דעם קאמף אין דער האוס און רעפרעזענטיטיווס געגען אלע פארזוכען צו פארקריפלען דעם פראיעקט דורך אמענדמענטס, איז געווען פול שטענדיג געדעכט ווען ער האט נאך דער אפשטימונג געזאגט: „דאס איז נאך א געוואונענע שלאכט אויפן וועג צו פארשריט".

א בליק צוריק אויף דער געשיכטע פון דעם מינימום-לוין געזעץ ביז איצט, און די ווירקונג וואס עס האט געהאט אויף דעם לעבענס-סטאנדארד פון די ארבעטער, אויף דער עקאנאמיע פון לאנד און אויף דער פראדוקציע מיט ארבעטייגען יעדען אבערקיטיוען פערזאן, ווי וויכטיג עס איז אט די נייע העכערונג פון מינימום-לוין.

די ערשטע און באלדיגע געווינער דורך דעם אנגענומענעם געזעץ וועלען נאטירלעך זיין די ארבעטער אין אנגעשטעלטע. ווען מעס שכירות פון איינען נאך איצט ווייניגער ווי א דאלאר א שעה, אזוי שנעל ווי דער געזעץ גייט אריין אין קראפט, וועלען זיי דערפילען די ווירקונג דערפון אין זייער „פעי ענוועלאפ". אין די צאל פון אזוינע ארבעטער אין לאנד איז נאך א גאנץ באדייטענדיג. ווייס דער אפשאצונג פון ארבעטער-מיניסטעריעס אין וואשינגטאן באקומען נאך איצטער ווייניגער ווי א דאלאר א שעה גאנצע צוויי מיליאן און הונדערט טויזענט ארבעטער פון די 24 מיליאן, אויף וועמען עס איז חל דער מינימום-לוין געזעץ. דאס מיינט אז איין ארבעטער פון יעדע צוועלף אין אט דער גרופע וועט דורכן נייעם געזעץ קריגען א דירעקטע הוספה אויף די שכירות. און די העכערונג וועט זיין א גאנץ באדייטענדיגע. פאר מענשען וואס פארדיענען בלייז פון דרייסיג ביז פינף אין דרייסיג דאלאר א וואך איז א צוגאב פון פינף ביז צען דאלאר צום וועכענטלעכען געהאלט א גאנצער איצר.

קוקט איצט אויס כמעט אומגלויבלעך. לויט אונזערע היינטיגע באגריפען. בלויז 25 סענט א שעה דער געזעץ דעמאלט פארגעשריבען. און דאס איז דאך אנגענומען געווארען בלויז כיט זיבעצען יאר צוריק, ערב דעם צווייטען וועלט-קריג. אבער ווי קליין דער געזעצלעכער מינימום איז געווען האט עס דאך געווירקט אז דער דורכשניטלעכער לוין זאל ווערען מיט אומגעפער צען פראצענט העכער, פון 56 א האלב סענט אין 1930 ביז קנאפ 63 סענט, סוף 1938.

דורך די זיבעצען יאר, זינט דער וואגנער-אקט איז אריין אין קראפט, איז דער מינימום דריי מאל געהעכערט געווארען. אין 1945 איז עס געווארען 45 סענט א שעה. אין 1950 איז עס געשטיגען צו 75 סענט א שעה און איצט, צו איין דאלאר. יעדעס מאל, ווען עס איז אין קאנגרעס אריינגעטראגען געווארען א פראיעקט אויפצוהיבען אביסעל דעם מינימום-לוין, איז עס באגעגענט געווארען מיט יללות פון די בעלי בתים און זייערע געדונגענע אדער פרייוויליגע פארטידיגער. און אין אלע זייערע טענות האבען זיי זיך חיילה נים אנגענומען זייער אייגענע קריוודע, זיי האבען נים געזוכט צו פארהיטען זייערע געלט-אינטערעסען, נאר דעם טובת הכלל. זיי האבען ביי די פארהערען פארזיכערט אונזערע געזעצגעבער אז העכערען דעם מינימום-לוין פון די ארבעטער וועט רואינירען דאס לאנד; אז די אינדוסטריע-אייגענטימער וועלען באנקראטירען; די פאבריקען וועלען זיך צומאכען; די כינעזער און האטענטאטען וועלען פארכאפען אונזערע מערק און אונזערע ארבעטער וועלען ארומגיין ליידיג און פעכנען פאר הונגער. און וואס איז געשען?

אין 1939, באלד נאכדעם ווי עס איז באשטימט געווארען דער מינימום-לוין פון 25 סענט א שעה, איז דער דורכשניט פארדינסט פון אן ארבעטער דא אין לאנד געווען 62 מיט זיבען-צענטעל סענט א שעה; אין 1945, ווען מען האט געהעכערט דעם מינימום צו טערציג סענט א שעה, איז שוין דער דורכשניט פארדינסט פון די זעלביגע בעל מלאכות געווען אין דאלאר מיט צוויי סענט א שעה; אין 1950, ווען מען האט עס געהעכערט צו 75 סענט א שעה, איז דער דורכשניט פארדינסט פון די בעל מלאכות געשטיגען צו איין דאלאר מיט 47 סענט א שעה.

אז די יערלעכע הכנסה פון די ארבעטער איז געשטיגען נאך מער דורך די יארען קען מען זען פון דער פיל געהעכערטער פראדוקציע, ווען דאס מיינט מער באשעפטיגונג. אנגעמעדיג די פראדוקציע פון די יארען 1947-1949 ווי הונדערט פראצענט איז די פראדוקציע געווען אין 1939, ביי א מינימום-לוין פון 25 סענט א שעה — 57 פראצענט; אין 1946, ביי פערציג סענט א שעה מינימום, איז די יערלעכע פראדוקציע געווען 80 פראצענט און אין 1950, נאכדעם ווי מען האט געהעכערט דעם מינימום-לוין צו 75 סענט א שעה, איז די פראדוקציע אין לאנד געשטיגען צו 114 פראצענט.

די ציפערען ווייזען קלאר, אז די ארגומענטען פון די געגנער פון העכערע מינימום דורכן געזעץ, אז דאס שטערט אדער שע'דיגט די אינדוסטריע, איז פאלש. די ווירקונג איז פונקט א פארקערטע. די צייטווייליגע שטערונג אין דער פראדוקציע וואס א העכערער לוין פארארזאכט אין איינינע פלעצער איז, ערשטענס, קליין און, צווייטענס, האלט עס אן בלויז א גאנץ קורצע צייט ביז עס ווערט סטאביליזירט. אונטערנעמונגען וואס ווערען באמת געצוואונגען זיך אויפצוגעבען ווייל זיי קענען נים צאלען די מיניפאלע שכירות וואס דער געזעץ באשטימט זיינען בלויז פאראיזטען אויף דער אינדוסטריע און ברענגען קיינעם קיין נוצען נים, אפילו נים זייערע אייגענטימער. וואס גיכער אזוינע פאבריקלעך שליסען זיך, אלץ געזונטער סיי פאר די ארבעטער און סיי פאר דער אינדוסטריע.

טראץ די אלע פאקטען און ציפערען, איז די געגנערשאפט פון א טייל ארבעטגעבער און רעגירונגס-מענשען צו העכערע מינימומס נים פארקלענערט געווארען. ווען די רעפובליקאנישע אדמיניסטראציע אין וואשינגטאן איז שוין געווען געצוואונגען צו רעקאמענדירען אן ענדערונג אין געזעץ האט זי געזוכט צו מאכען די העכערונג אזוי קליין ווי מעגלעך, נים מער ווי ניינציג סענט א שעה. די יוניאנס האבען געמוזט אנפירען א העפטיגען קאמפיץ צו געווינען דעם מינימום פון איין דאלאר געגען דעם ווידערשטאנד פון דער אדמיניסטראציע. א באזונדערס ביטערען קאמף האבען די געגנער אנגעפירט געגען דעם פארלאנג פון די יוניאנס און די ארבעטער אז די זעלביגע העכערונג וואס עס ווערט באשטימט אין דעם מינימום פון די ארבעטער אין לאנד, זאלען אויך קריגען די ארבעטער אין פארטא ריקא, כדי דער ביז איצט גרויסער אונטערשייד אין שכירות צווישען די ארבעטער אויפן אינזעל און אין די סטייטס זאל נים ווערען נאך גרעסער. אונזער יוניאן האט זיך באזונדערס איסגעצייכענט אין אט דער פאזע פון קאמף. אבער דער אויסגאנג איז נאך פארלויפיג נים באשטימט.

די ארגומענטען פון די וואס ווילען אויפהאלטען די הונגער-שכירות אין פארטא ריקא איז די זעלביגע. זיי סטראשען אז העכערע שכירות וועט פארטרייבען די פאבריקען פון אינזעל. דער אמת אבער איז, אז דער אויסרייד פון די בעלי טובות איז פאלש. זיי זיינען נים אויסען די טובה פון די ארבעטער וואס ווערען דארט באשעפטיגט אדער פון דער נאכבארשאפט וואו די אונטערנעמונג געפינט זיך. נאר זיי זיינען געגען העכערען דעם מינימום-געהאלט פון די ארבעטער ענטוועדער צו באשיצען זייערע אייגענע געלט-אינטערעסען וואס זיינען אינוועסטירט אין אומפאיגע הענט אדער זיי זיינען פארסט'ם פון פארארטייל און אפגעלעבטע מיינונגען וואס זיינען שוין לאנג באזייזיגט געווארען ווי פאלש.

• • •

א חוץ די דירעקטע געווינסען פון דעם געהעכערטען מיניפום-לוין געזעץ צו איין דאלאר א שעה, וועלכע מיר האבען דא אויסגערעכענט, זיינען נאך פארען דריי אומדירעקטע געווינסען פאר די ארבעטער און פאר דער געזעלשאפט בכלל וואס זיינען פון נים קלענערער באדייטונג ווי די דירעקטע פארבעסערונגען וואס זיי ברענגען. די דריי אומדירעקטע געווינסען זיינען: די פארשנעלערונג וואס דאס פארארזאכט צו מאדערניזירען די אינדוסטריע; די אויסשפרייטונג פון דעם בענעפיס אויף דער באנצער ארבעטער באפעלקערונג, ארבעניזירטע און נים-ארבעניזירטע; און וואס דאס דערהויבט דעם אנזען און כבוד פון אמעריקע צווישען אנדערע פעלקער.

די העכערונג פון דעם געזעצלעכען מינימום-לוין און די שלעמיגע לוין העכערונג וואס דאס ברענגט אומדירעקט, וויזקט נאטירלעך אויף די אונטערנעמער צו מאדערניזירען זייערע פאבריקען דורך איינשטעלען וואס בעסערע מאשינען און מאדערנע מעטאדען פון פראדוקציע. זיי טוען עס טאקע כדי איינצושפארען ארבעטס-געלט, דורך פארגרעסערען די פראדוקטיוויטעט פון די ארבעטער. דער רעזולטאט איז אבער אז דאס מאכט מעגלעך צו פראדוצירען מער און צו פארקויפען ביליגער, און אנשטאט עס זאל אוועקנעמען באשעפטיגונג ברענגט עס מער באשעפטיגונג.

די צווייטע מעלה איז, וואס די לוין העכערונג וואס ווערט צושטאנד געבראכט דורך דעם געזעץ העכערט די שכירות און הויבט אויף דעם לעבענס-סטאנדארד פון די שוואכסטע, אומבאהאלפענסטע פון די ארבעטער, פון די נים-ארגאניזירטע אדער נים-ארגאניזירבארע, וועמעס לוין קען מיט אנדערע מיטלען נים געהעכערט ווערען. העכערע שכירות, וואס עס דערשלאגען זיך די קוואליפיצירטע, מער געלערענטע און ארגאניזירטע ארבעטער ווערען פון די ארבעטסגעבער צייטענווייז ארויסגעדריקט פון די קעשענעס פון די נים-קוואליפיצירטע און נים-ארגאניזירטע שיכטען פון דער באפעלקערונג. די בעלי בתים טוען עס ענטוועדער דורך ארונטערדריקען די שכירות פון ארבעטער אין פאבריקען וואס זיי האלטען אן אין פלעצער וואו די ארבעטער זיינען נים ארגאניזירט, אדער דורך העכערען דעם פריים פון די סחורות, גאנץ אנדערש אבער איז עס אין א לוין העכערונג דורכן געזעץ, דאס מוחזן זיי צאלען אויך צו די ארעמע און נים-ארגאניזירטע בעל מלאכות און דיינעניג אלגעמיין איז עס אויך שווערער פאר זיי צו העכערען דעם פריים.

און צולעצט — דער דאלאר א שעה מינימום-לוין וועט אין די אייגען פון דער צווייליזירטער וועלט ארונטערנעמען דעם פלעק פון דעם דאלאר-צייכען וואס אונזערע פינאנסירען און אינדוסטריע-מאגנאטען האבען אים געבראכט. יארען לאנג איז דער דאלאר-צייכען, דער דורכגעקרייצטער בוכשטאב „עס", באטראכט געווארען ווי א צייכען פון קארגשאפט, געלט-גייציקייט און נידערטרעכטיגקייט. איצט ווערט דער צייכען א סימבאל פון דעם העכסטען לעבענס-סטאנדארד פאר די ארמסטע פון די ארמע. א צייכען פון מענשלעכער באהאנדלונג און כסדר'דיגען פראגרעס.

באזונדערס וויכטיג איז דאס, וואס די מערסטע פון די, וועמעס געהאלט עס וועט דירעקט געהעכערט ווערען דורך דעם געזעץ זיינען אין די דרום-סטאטען, וואו דער ארבעטס- און לעבענס-סטאנדארד איז דער נידעריגסטער פון גאנצען לאנד. די נידעריגע שכירות פון די ארבעטער אין דער סאוטה הענגט ווי א שטיין אויפן האלז פון די ארגאניזירטע ארבעטער אין די אינדוסטריעל אנטוויקעלטע שטאטען און לאזט זיי נים אטעמען. זייער קאנקורענץ דערדריקט גאנצע אינדוסטריעס. עס לאקט אן מיט די סוועט-שאפ באדינגונגען, די שענדלעכסטע אויסזייגער פון די בעלי בתים אין די מזרח און ניו ענגלאנד שטאטען אריבערצופירען אהין זייערע פאבריקען און אוועקנעמען די באשעפטיגונג פון צענדליגער טויזענטער פאמיליעס וואס האבען געצויגען זייער חיונה פון דער ארבעט אין די פאבריקען דורות לאנג. די העכערונג פון דעם געזעצלעכען מינימום-לוין צו א דאלאר א שעה וועט פארקלענערן דעם ריס פון יענע געגנטען ביי די אויסזייגער.

די צום ערגסטען באצאלטע ארבעטער וועלען אבער נים זיין די איינציגע צו פראפיטירען פון דעם געזעץ. די עקאנאמיסטן פאר בעסערונג פאר אכט פראצענט פון די ארבעטער, מיט האבען איר חירקונג אויך אויף די בעסער באצאלטע בעל מלאכות אין די זעלביגע טריידס און אינדוסטריעס דורך צוויי וועגען: ערשטענס, מיז עס זיינען דערצו אז די בעסער באצאלטע ארבעטער זאלען פאדערען און אויך געזיכערט לוין בעכערונגען צוליב זייערע קוואליפיקאציעס און פראדוקטיוויטעטס. און, צווייטענס, דורך דער געהעכערטער קויף-קראפט פון דער באצאלטערונג ווערט מער באשעפטיגונג אין טרייד און פאלגלעך ברענגט עס העכערע פארדינסטען, נים נאר אז ארבעטער, נאר אויך די אינדוסטריע-אייגענטימער און הענדלער פראפיטירען סוף כל סוף פון העכערע שכירות און א העכערען לעבענס-סטאנדארד, כאטש פילע פון זיי זיינען צו קורצזיכטיג צו קענען עס זען.

• • •

די געשיכטע פון דעם מינימום-לוין געזעץ, פון אנהויב אן, ווען די אידעע דורכצופירען אזא געזעץ איז געבוירען געווארען, ביז היינט צו טאג, און די ווירקונג, וואס דאס האט געהאט אויף דער עקאנאמיע פון לאנד און אויפן לעבען פון די מאסען, באשטעטיגען סיי די קאנסטרוקטיווע ווירקונג פון העכערען מינימום-לוין געזעץ און סיי די גרויסע ראלע וואס די ארגאניזירטע ארבעטער באיוועגונג שפילט, און ארויסצווינגען די פראגרעסיווע געזעצגעבער אויף די אינדוסטריאליסטן און די געזעצגעבער.

די אידעע פון באגרענעצען די ארבעטס-צייט און באשטימען א מינימאלען געהאלט פאר ארבעטער, ווייניגער פון וועלכעס מען טאר נים צאלען, איז געבוירען געווארען אין 1933, ווען דער גאנצער עקאנאמישער בנין פון אמעריקע איז געווען אין חורבות אין די קאפיטאנען פון אינדוסטריע זיינען געלעגען ווי פאראליזירטע, נים וויסענדיג וואס צו טאן. אין 1933, ווען דער חורבן האט דערגרייכט די פינאנץ-אינסטיטוציעס און בענק האבען געקראכט אין זיך געשלאסען איבערן גאנצען לאנד, האט שטארק אנגענומען דעם „נעשאנעל אינדאסטריעל רעקאווערי עקט" וואס האט צום ערשטען מאל אין אמעריקע באגרענעצט די ארבעטס-צייט און באשטימט א מינימאלען לוין דורכן געזעץ.

די געזעצלעכע באשטימונגען זיינען געווען ווייט פון רעוואליציאנער. זיי זיינען געווען זייער מעסיגע — א פערציג שעה'איגע ארבעטס- וואך און א מינימום-לוין פון צוועלף ביז פינפצען דאלאר. אין אנהויב האבען זיך די ארבעטסגעבער געפילט צי'דערשלאגען זיך אנטקעגן:צושטעלען און באקעמפען דאס געזעץ. שפעטער, ווען זיי האבען זיך אביסעל דערהאלט פונם חורבן, האבען אייניגע פון זיי אנגהויבען א קאמף אין די געריכטען און דער סופרים קאורט האט דערקלערט דעם געזעץ נים קאנסטיטיציאנער.

דער פרינציפ איז שוין אבער געווען אוועקגעשטעלט און אפילו די וואס האבען דעם געזעץ באקעקפט האבען געמיזט צוגעבען אז די ווירקונג פון דער גרעסערער מאס באשעפטיגונג און הכנסה וואס אט דער געזעץ האט געשאפען, האט מער ווי וועלכער עס איז אנדער מיטעל געגעבען דעם שטוים, וואס האט די עקאנאמיע פון לאנד צוריקגעבראכט אין באוועגונג. מיט צוויי יאר שפעטער האט האנגרעס דורכגעפירט דעם „וואגנער עקט" וואס איז שיין פארבליבען אויף די סטאטיס-ביכער.

דער מינימום-לוין, וואס דער „פעיר לייבאר סטאנדארדס עקט" האט אריינגעלעגט באשטימט, איז געווען אזוי מיזערע קליין אז עס

אין לויף פון חודש

פון ש. פארבער

מלוכה־מענשען און אינדוסטריאליסטן קארשפּרעכען אונז יארען לאנגע פּראָפּעס־ריטי. — דער קוואל פון אָפּטימיזם אין וואשינגטאָן. — מיניסטאָרען פון אינגרעל און ארבעס רעדען מיט איין שטימע. — אַ ניי יאָרקער באַנקיר איז דער סאַמע פון אונזערע מלוכה־שאַליסים.

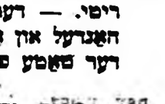

יבערגעשיירלעכער אָפּטימיזם קאַרשפּרייט זיך לעצטענס מיט אויסער־געוויינלעכער שנעלקייט די פירער פון אינדוסטריע און די העכסטע מלוכה־מענשען דאָ ביי אונז אין לאַנד. עס זיינען פאַרשווארנדען די געשעענסטער פון באַלדיקע אָפּטימישע מלחמות אויסן אינטערנאַציאָנאַלען האָרי־זאָנט; פון שטיינען, פאַרדעסטער און סאַ־באַטשנישיקעס אונטער יעדען בעט און זיי־געלע; פון אַן עקאָנאָמישען אויפשוואונג און אינדוס־טריעלען קריזיס מיט הונגער, חרבון און רעוואָלוציע. און אפילו דער באַהאַלטענער מזיק, „קריכענדיגער סאָציאַליזם", וואָס אונ־זער פּרעזידענט און זיינע יועצים האָבען געזען פאַרסייעט אין די עלעקטרישע די־נאַמאָס פון דער „טענעסי האַלי אויסאָריטי" און אין די אומזיסטע פלעשלעך אָנטי־סאָציאַליזם פאַר סקול־קינדער, אין אויך צערונען געוואָרען. אַנשטאָט אָט די אַלע פינסטערע כמאַרעס פון אַ קראַנקער פּאָנ־סאָריש, מיט העלכע אונזערע אַמעריקאַנישע און פּאָליטישע פירער האָבען פאַראויסגעזאָגט דאָס לעבען פון דער באַפעלקערונג, האָבען נאָר אויפגעשיינט ליכטיגע און וואַרעמע פּיי־ערלעך פון אָפּטימיזם, וואָס פאַרשפּרענגען רו. פרידען און שפּע פאַר אַ לאַנגער, לאַנגער צייט.

דאַרפען מיר זיך פרייען און דאַנקבאַר זיין די, וואָס האָבען צושטאַנד געבראַכט אָט דעם געוואונדערלעכן איבערבייט אין דער שטימונג. גלייכצייטיג אָבער טאָרען מיר ניט פאַרגעסען, אַז איבערטריבענער אָפּטימיזם איז ניט וויניגער געפערלעך ווי ניט באַ־רעכטיגטער אָפּטימיזם. אויב אָפּטימיזם מאַכט איינעם אָפּהענטיג און נעמט אָוועק ביי אים דעם ווילען צו העלפען זיך, מאַכט פאַלשער אָפּטימיזם מענשען אומפאַרזיכטיג מאַר שטערונגען און שטרויכלונגען און איז דעריבער פונקט אַזוי געפערלעך. מען מוז זאָרגפעלטיג אויסדענקען די קוואַלען פון וואָ־נען דער אָפּטימיזם האָט זיך גענומען, כדי צו זיין זיכער אַז עס האָט זיך טאַקע געביטען די לאַגע און ניט בלויז די שטי־מונג.

• • •

וואָס איז שייך דער אינטערנאַציאָנאַלער לאַגע, וועגען די אויסזיכטען פאַר אַ פאַר־שטענדניש צווישען די מערב־לענדער און די קאָמוניסטישע באַהערשטע לענדער, וואָס זאָל אָטשטעלען דעם קאַלטען קריג, איז דער אָפּטימיזם אין וואַשינגטאָן אַ פאַרזיכטיג באַגרענעצטער. ערשט נאָך דער קאָנפע־רענץ צווישען די העכסטע מלוכה־פירער פון די גרויסאַטען אין זשענעוע, סוף חודש יולי, וועט מען קענען מער אָדער

פאַרגרעסערט זיך: די פּראָדוקציע, דער אומ־זאַץ, די דורכשניטלעכע אַרבעסס־שעה'ן, דער דורכשניט פון די וועכענטלעכע אַר־בעטער פאַרדינסטען, די צאָל באַשעפטיגטע און — מערקווירדיג, אויך די צאָל אַר־בעטסלאָזע האַלט זיך אין פאַרגרעסערען.

די פריילעכע נייעס פון עקאָנאָמישען אויפשטייג האָט קענטיג אַזוי פאַר'שיכור'ט אונזער אַדמיניסטראַציע אין וואַשינגטאָן, אַז צוזאַמען מיט די באַזונדערע באַריכטען, דער האַנדעלס־מיניסטער און אַרבעסס־מי־ניסטער גיבען אַרויס מאַנאַטלעך יעדער פון זיין אָפּטייל, האָבען זיי דאָס מאָל אַרויסגע־געבען אַ שותפות'דיגען סטייטמענט צו דער פּרעסע, וואָס אַטעמט פשוט מיט אָפּטימיזם. די צאָל באַשעפטיגטע, וויזען זיי דאָרט אָן, האָט אין אָנהויב חודש יוני דערגרייכט די ציפער פון איבער פיר און זעכציג מיליאָן, — מיט דריי הונדערט טויזענט מער ווי אין חודש אויגוסט, 1953, ווען די צאָל האָט דערגרייכט דעם העכסטען רעקאָרד; די צאָל פאַבריק־אַרבעטער האָט זיך פאַרגרע־סערט מיט 148 טויזענט אין משך פון דעם חודש; די דורכשניט־שטונדען אַרבעט אַ וואָך איז געווען די העכסטע פאַר אָט דער ציט אין יאָר זינט נאָך דער מלחמה; מען האָט אַנאַרבעט כער אָוועדרסיס; די פּראָ־דוקציע איז געשטיגען כמעט אין אַלע צווייי־גען און אַזוי אויך די באַשטעלונגען. זיך שטרעקענדיג אויף אָט די ציפערען, זאָגען אונזערע מיניסטערען פאַראויס, אַז דאָס יאָר 1955 וועט שאַפען אַ רעקאָרד פון עקאָנאָ־מישען וואוילשטאַנד דאָ אין לאַנד.

בלויז איין קליין וואָלקענדעל שטערט דעם פרעכטיגען בילד פון זעט און וואוילי־שטאַנד. די צאָל אַרבעטסלאָזע ווערט גרע־סער, טראָץ דעם וואָס מער מענשען ווערען באַשעפטיגט. דורך דעם חודש מאַי האָט זיך זייער צאָל ווידער פאַרגרעסערט מיט 190 טויזענט און האָט שוין דערגרייכט די ציפער פון צוויי מיליאָן מיט 679 טויזענט. די פאַר־גרעסערטע צאָל אַרבעטסלאָזע פאַרטונקעלט היפּש די העלע פאַרב פון דעם מיניסטאָרי־שען געמעל. די שמחה מיט אונזער ברעכען דעם רעקאָרד פון אויגוסט 1953 מיט דער גרעסטער צאָל באַשעפטיגטע אַרבעטער ווערט באַדייטענדיג פאַרשטערט דורך דעם וואָס מיר האָבען ניט נאָר געברעכען דעם רעקאָרד פון יענעם חודש אין דער צאָל באַשעפטיגטע, נאָר מיר האָבען פיל גרינ־לעכער געבראָכען זייער רעקאָרד אין דער צאָל אַרבעטסלאָזע וואָס מיר האָבען היינט מער ווי טאָפּעלט דעם מיליאָן מיט 240 טויזענט וואָס דיינען דעמאָלט געווען.

איצט ווערט שוין לאַנג דער אָפּשטאַם פון דעם אָפּטימיזם אין די הויכע פענסטער. ווען מען זאָל קאָנסעקווענט אויסטייטשען די פאַרעפנטלעכטע ציפערען אין דריינען דער־פון וואָס מיר האָבען דערוואַרטען פאַר דער צוקונפט וועט זיך שאַפען אַזאַ בילד: פאַר אינדוסטריאַליסטען, פינאַנסירען, קאָמער־ציאַנטען און אַלע אַנדערע, וואָס לעבען פון אינוועסטירטען קאַפּיטאַל, איז דער עקאָ־נאָמישער צושטאַנד באמת אַ גוטער. אַ הויכע

פּראָדוקציע, אַ גרויסער פאַרקויף, הויכע פּראָפיטען און אויסזיכטען אויף נאָך גרע־סערע פאַרדינסטען. דער האַנדעלס־מיניסטער האָמפרי איז דעריבער פילשטענדיג געראָטען מיט זיין דערמיטיגענדיגען באַריכט צו די, וועמען זיין מיניסטעריום דאַרף דיענען, אַז די מעגען דערוואַרטען אַ רעקאָרד גוטען יאָר. דערפאַר איז אָבער דער אַפּערדיגער באַריכט פון אונזער אַרבעטס־מיניסטער גאָר ניט באַרעכטיגט און איז עלול צו פאַרפירען די, וועמעס אינטערעסען ער דאַרף עס באַ־שיצען. דער פאַקט וואָס טראָץ דער אומ־געהויערער גרויסער פּראָדוקציע און פאַר־קויף האַלט נאָך אַלץ די צאָל אַרבעטסלאָזע אין פאַרגרעסערען זיך, מיינט אַז דער שווערד פון אַרבעטסלאָזיגקייט וועט ווייטער הענגען איבער די קעפּ פון אַרבעטער ווי גוט די צייטען זאָלען ניט זיין. סיידען זיי וועלען זיך דערשלאָגען צו באַקומען אַ באַרייטענדיג גרע־סערען חלק פון דער פּראָדוקציע, אַז זיי זאָלען קענען פאַרברויכען מער פון דעם וואָס זיי באַשאַפען. טייסטען די אַרבעטער מיט דער פאַרגרעסערטער צאָל באַשעפטיגטע, וואָס האָט אפילו ניט געקענט אַבסאָרבירען דעם יערלעכען צוואוואַקס פון יונגע הענט, מיינט שיטען זיי זאַמד אין די אייגען... דאָס שיינט טאַקע צו זיין דער צוועק פון די געוואַלדיג אָפּטימיסטישע באַריכטען.

• • •

דער געמיינשאַפטלעכער באַריכט וועגען דעם גלענצענדיגען צושטאַנד פון אונזער עקאָנאָמיע איז ביים דאָס ערשטע מאָל וואָס דער אַרבעטס־מיניסטער פון דער איצטיגער אַדמיניסטראַציע, דזשיימס פּ. מיטשעל, רעדט מיט דער שטימע פון דעם האַנדעלס־מיניס־טער וויקס. אין פּראַנען פון עקאָנאָמישער פּאָליטיק הערשט אַ־בערהויפּט מער איינשטי־מיגקייט אין פּרעזידענט איזענהאָוער'ס קאַ־בינעט ווי אין וועלכער עס איז אַנדער פאַל־גע. אָפּט דוכט זיך אַז דאָס רעדען אַ־בער־הויפּט ניט די מיניסטאַרען, נאָר אַז עס איז אַן עכא, אַ ווידער'קול פון קדשי קדשים פון אַ באַנקירען־בייראָ...

אין איין פאַל איז מען לעצטען חודש דערגאַנגען פון וואַנען וויכטיגע מלוכה־פאַ־ליסיס אין וואַשינגטאָן שטאַמען אָפּ. דאָס איז געווען אין דעם פאַל פון דעם קאַנ־טראַקט וואָס די „אַטאָמיק ענערדזשי קאָ־מישאָן" האָט אייפן פּרעזידענט'ס באַפעל געשלאָסען מיט דער „דיקסאָן־יעטס קאָמ־פּאַני", זי זאָל אויפבויען אַן עלעקטרישע קראַפט־סטאַנציע צו פּראָדיצירען 650 טויי־זענט קילאָוואַט עלעקטריציטעט אויף אויס־טוישען מיט דער „טענעסי וואַלי אויטאָריטי" פאַר דער קראַפט. וואָס זי באַזאָרגט פאַר אירע אַטאָמישע אינריכטונגען אין פּאַדיקאַ. די באַפעלקערונג פון טענעסי און די אַרי־מיגע סטייטס, וועלכע גענעסען פון דער ביי־ליגער עלעקטריציטעט פון טי. וויי עי. האָ־בען פּראָטעסטירט. די שטאָט מעמפיס, צי־ליב וועלכער מען האָט עס כלומרשט גע־שלאָסען דעם קאָנטראַקט צו באַזאָרגען איר מיט דער נייסטער עלעקטרישער קראַפט ווען די אַטאָמישע פאַבריק אין פּאַדיקאַ וועט אָוועקנעמען די מערסטע קראַפט פאַר איר אייגענעם געבראַוך. האָט דערקלערט אַז זי וויל ניט קיין עלעקטריציטעט פון אַ פּרייוואַ־טער קאָמפּאַני אין זי וועט בעסער אַליין אויסבויען אַ קראַפט־סטאַנציע. אין קאָנגרעס האָט זיך פאַרמירט אַ גאַנץ שאַרפע אָפּאָ־זיציע צום קאָנטראַקט. אָבער דער פּרעזידענט אין די אַדמיניסטראַציע זיינען געבליבען פעסט אין די פּרייוואַטע קאָמפּאַניע האָט זיך גענומען ביינען די קראַפט־סטאַנציע.

די אַדמיניסטראַציע־מענשען און זייערע אַנהענגער האָבען געזוכט צו מאַכען דעם איינדרוק אַז דאָ האַנדעלט זיך אום דעם פּרעזידענט'ס אייגענע פּאָליסיס געגען אינ־וועסטירען מיליאָן־געלט אין עלעקטרישער קראַפט באַזאָרגונג. מען האָט אָנגעוויזען, אַז נאָך אין זיין בידזשעט צושריפט צום קאָנ־גרעס פאַרן יאָר 1954 האָט פּרעזידענט איי־זענהאַוער דערקלערט אַז מען וועט מער ניט באַיילייגען קיין געלט פאַר „טי. וויי עי." צו ביינען מער דאַמף־געטרייבענע עלעקטרי־ציע גענעראַטאָרס. נאָר מען וועט איינלאַדען פּרייוואַטע אינטערעסענטן צו באַזאָרגען מער קראַפט. דורך דעם אָפּמאַך מיט דער דיק־סאָן־יעטס פירמע, האָבען זיי גע'טענה'ט, האָט דער פּרעזידענט בלויז דורכגעפירט זיין פאַרשפּרעכונג.

ערשט ווען מען האָט זיך דערוואוסט מער איינצאַהלייטען ווי אַזוי דער שידוך מיט די אייגענטימער פון דער ניי־געגרינדעטער קאָרפּאָראַציע איז צושטאַנד געקומען האָט עס אָנגעהויבען שמעקען מיט סקאַנדאַל. סע־נאַטאָר קיפאָווער האָט באַמערקט אַז אין די רעקאָרדס וועגען דעם אָפּמאַך וואַרפט זיך דורך אַ נאָמען אַדאָלף ה. וועגצעל, אַ ווייס־פּרעזידענט פון אַ ניו יאָרקער פינאַנץ־אינ־סטיטוציע, וואָס ספּעציאַליזירט זיך אין אַזוינע זאַכען. אין אַז דער זעלביגער עקספּערט דינט אייך דער רעגירונג ווי אַ ראַטגעבער פאַר דער בודזשעט־ביוראָ. נאָכזוכענדיג וועגצעל'ס ראָלע אין פאַרוואָס די באַנק וואָס ער פאַרטרעט איז אַזוי שטאַרק פאַראינטערע־סירט אין דעם אָפּמאַך האָט זיך פאַרויסגע־וויזען צוויי זאַכען: ערשטענס, אַז דער מר. וועגצעל האָט נאָך אין אָנהויב 1953, באַלד ווי די רעפּובליקאַניסע אַדמיניסטראַציע איז אַריין אין מאַכט אין וואַשינגטאָן, גערעדט דער בודזשעט־ביראָ ניט צו באַוויליגען קיין געלט צו דער טענעסי וואַלי אויטאָ־ריטי פאַר נייע עלעקטריציטעט־אינריכטונ־גען. נאָר עס איבערגעבען צו אַ פּרייוואַטער קאָמפּאַניע אין, צווייטענס, אַז די פירמע, פון וועלכער מר. וועגצעל איז ווייס־פּרעזידענט, די „פּיירסט באַסטאַן קאַראַריישען", האָט דורכגעפירט די נייטיגע געלט־טראַנזאַקציעס פאַר דער ניי־געשאַפענער קאָרפּאָראַציע צו קענען אָנהייבען די אַרבעט.

די אידעע אַזאַ צו מאַכען אַ פּרייוואַטען טראַסט פאַר אַ שיתף צו דער „טי. וויי. עי." כדי צו פאַרהינדערן דאָס לאַנד פון דעם וואָס די פינאַנסירען ריפען „קריכענדיגער סאָ־ציאַליזם", שטאַמט אייגענטלעך ניט פונם פּרעזידענט. נאָר פון די באַנקירען אין יו־טיליטי־קאָמפּאַניעס. אין כאָסיס דיי באַנקירען און טראַסט־מאַנאַטען זיינען דער עיקר פאַר־אינטערעסירט אין טיבות הכלל צו פאַרהינדער אונז פון סאָציאַליזם רחמנא לצלן. היסען זיי זיך שטאַרק אַז זיי זאָלען חלילה ניט דער־לייגען צום עסק. דער קאָנטראַקט מיט דער רעגירונג פאַרויסגערט די „דיקסאָן־יעטס קאָרפּאָריישאָן" ביים גאַנץ שיינע פּראָפּיטען פאַר יאָרען לאַנג. אָן וועלכער עס איז דייזקע. עס איז אַזוי גוט באַוואָרענט אַז אפילו איצט, ווען דער פּרעזידענט האָט איינגעזען אַז עס וועט זיין געזינטער פאַרן פרעסטיזש פון זיין אַדמיניסטראַציע און פאַרטיי בטל צו מאַכען דעם קאָנטראַקט, וועט דער רעגירונג באַצאָ־לען אַ גאַנץ היפּשע סומע פאַריגיטיגונג צו דער „דיקסאָן־יעטס קאָרפּאָריישאָן". דאָס האָט שוין אַבג אויך דערקלערט, פאַרוואָס מען האָט געהאַלטען די פאַרהאַנדלונגען מיט דער קאָמפּאַניע בסוד סודות ביז דער לעצ־טער מינוט און מ'האָט אפילו ניט געגעבען קיין געלעגענהייט אַנדערע פירמס אַנצובאָ־טען בעסערע באַדינגונגען, ווי דאָס געזעץ שרייבט פאַר ביים אַרויסגעבען מלוכה־קאָנ־טראַקטען. מ'האָט מורא געהאַט פאַר אַ ביין אויג...

• • •

די אַמעריקען פעדעריישאָן און לייבאָר און דער קאָנגרעס און אינדאַסטריעל אָרגאַ־ניזיישאָנס האָבען אָנגעשטעלט באַוואוסטע אַקאַדעמיקער צו שרייבען די געשיכטע פון זייערע אָרגאַניזאַציעס. די פעדעריישאָן האָט אָנגעשטעלט דעם פּאַרזיצער פון דער עקאָ־נאָמישער אָפּטיילונג פון בראָון אוניווערסי־טעט, פּראָפעסאָר פיליפּ טעפּס, צו שרייבען אַ גע שיכטע פון דער אַ. פ. אָו ל. געבענדיג אים אַ פרייען צוטריט צו אַלע אירע אַר־כיוו־מאַטעריאַלען און דאָקומענטען. דער סי־אָ. אָ. ווידער האָט באַשטימט אַ סומע פון 35 טויזענט דאָלאַר פון דער „פיליפּ מאָרגאַ־פאָונדיישאָן" צו פינאַנסירען אַ שטאָב פון האַרוואַרד געלערענטע אונטער דער דירעק־ציע פון פּראָפעסאָר דזשאָן דונלאָפּ צו שריי־בען די געשיכטע פון דער אָרגאַניזאַציע.

דער אינטערעס אין דער געשיכטע פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין אַמעריקע און איר אָנטוויקלונג און ווירקונג אויפן עקאָנאָמישן, פּאָליטישען און סאָציאַלען לע־בען דאָ אין לאַנד, האָט זיך פיל פאַרשטאַרקט די לעצטע עטלעכע יאָר. ביז איצט זיינען מיט דער אויסנאַם פון אייגענלעכע אינטער־נעשאָנעל יוניאָנס און קליינע טיילען פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג, וואָס האָבען אַרויסגעגעבען ביכער וועגען זייערע אייגענע אָרגאַניזאַציעס, געווען בלויז צוויי אָבייעק־טיווע געשיכטעס וועגען דער אַרבעטער באַ־וועגונג. אייגע פון סשאַרלס און מערי ביירד און די צווייטע פון דזשאָן ר. קאָמאָנס. ביי־דע פון זיי זיינען פאַרעלטערס און דעקען ניט דעם אויפבלי פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין די לעצטע דרייסיג יאָר אונ־טער דעם ניו דיעל. די אַרומיגע וועלט האָט זיך וויניג אינטערעסירט מיט דער אַרבע־טער באַוועגונג און די יוניאָן פירער אַליין האָבען ניט נעטרויט געגוג די מענשען פון אויסערהאַלב זייער אייגענעם קרייז. איצט האָט זיך עס בעגעדערט. אַלע אָנערקענען שוין אַז די טרייד יוניאָן באַוועגונג איז איינע פון די הויפּט־כחות, וואָס כאַדעלירען די געזעלשאַפט און עס איז דעריבער נויטיג צו שטודירען איר געשיכטע און איר אָנט־וויקלונג. די אַקאַדעמיקער זעען עס איין און זוכען אויסצופילען דעם בלויז. די באַ־ציאונגען פון אַנדערע גרופּעס אין דער גע־זעלשאַפט איז אויך ניט מער אַזוי פיינדלעך אין מען דאַרף זיך מער בעי שטאַרק באַהאַלטען. דעריבער איז עס מעגלעך גע־וואָרען אַז אַקאַדעמיקער, ווי די פּראָפעסאָ־רען פיליפּ טעפּס און דזשאָן דונלאָפּ, זאָ־לען אָנטערנעמען די אַרבעט צו שרייבען געשיכטע פון טרייד יוניאָנס.

ווייניגער זאָגען מיט באַשטימטקייט, צי עס איז זיי געלונגען צו שאַפען אַ באַזיס פאַר אַזאַ פאַרשטענדניש. עס איז דערי־בער פריצייטיג איצט צו פּרובירען נביאות זאָגען אויב דער אָפּטימיזם פון אונזער סטיים דעפּאַרטמענט איז באַרעכטיגט. דאָ־געגען אָבער האָט דער אָפּטימיזם פון די אינדוסטריע־פירער און פינאַנסירען וועגען די עקאָנאָמישע אויסזיכטען, גאָר קיין גרע־נעץ ניט. זייער נביאות וועגען אַ געוואַל־דיגער פּראָספּעריטי ווערט פאַרשפּריט צווי־שען עולם מיט אַזוינע כיטרע רעקלאַמע־מע־טאָדען, אַז עס איז באַרעכטיגט דער חשד פון אַ באַוואוסטזיניגען פאַרזוך אָפּצוגאַרען און פאַרפירען.

ביז מיט עטלעכע חדשים צוריק פלעגט ביי אַ צוזאַמענקרט פון סאָן־געבער אין דער געשעפטס־וועלט די הויפּט־סעמע פאַר גע־שפּרעכען זיין די עקאָנאָמישע ריסעסיע און די טיף זי וועט אַרונטערשטויסען דעם עקאָ־נאָמישען מצב אין אַמעריקע. די פלעגען דיסקוטירען צי דער קריזיס האָט שוין דערגרייכט דעם סאַמע דעק און וואָס מען דאַרף דערוואַרטען פאַר דער נאָענטסטער צוקונפט. איצט האָט זיך דיער טעמע ראַ־דיקאַל געבייטען. זיי זאָרגען ניט מער וועגען דער ריסעסיע און אירע פאָלגען. די עקאָנאָמיע, פאַרזיכערען זיי, איז אין אַן אויסגעצייכענטען צושטאַנד. די פּראָספּע־ריטי האַלט נאָך אַלץ אין שטייגען. די פּראָגע איז בלויז ווי לאַנג זי וועט אָנהאַלטען, אַי דאָס, ניט אין טערמינען פון וואָכען אָדער חדשים, נאָר אין יאָרען.

אַזוי, צום ביישפּיל, האָט לעצטען חודש אַ באַוואוסטער אינדוסטריאַליסט געזאָגט אַז „אַלע סימנים וויזען אויף זעלטען. גוטע גע־שעפטען וויזענסטענס פאַר אַ ניי נעקסטע פיר יאָרער פינף יאָר". אָט די נביאות האָט ער אַרויסגעזאָגט ביי אַ צוזאַמענקומען פון די הונדערט פאַרקויף־דירעקטאָרען פון גרויסע געשעפטס־אונטערנעמונגען און קיין איינער פון זיי האָט אויסגעדריקט ניט־איינשטי־מיגקייט אָדער צווייפעל. פון וואַנען נעמט זיך אָט די איינשטימיגקייט?

• • •

דעם קוואַל פון זייער אָפּטימיזם איז ניט שווער צו געפינען. ער שיינט זיך צו שטי־צען אויף די באַריכטען פון אונזערע מיניס־טאָרען אין וואַשינגטאָן. דעם זעלביגען טאָג, ווען דער אינדוסטריאַליסט איז אַרויסגע־טראָטען ביי דער פּראָזאַמלונג פון זיינע קאָ־לעגען מיט דער פריילעכער בשורה פון אַ האַלבען יאָר צענדליג פּראָספּעריטי, האָט די צענזוס ביוראָ פון האַנדעלס־מיניסטעריום און די סטאַטיסטישע אָפּטיילונג פון אַרבעטס־מיניסטעריום פאַרעפנטלעכטן באַריכטען וועגען דעם עקאָנאָמישען צושטאַנד דאָ אין לאַנד. ביידע באַריכטען זיי אויפשטיג. אַלץ

קאַפּיטאַליסטישע רעוואָלוציע אָדער עקאָנאָמישע דעמאָקראַטיע?

פון י. באַרוכאָוו

גרויסע אינדוסטריעלע רעוואָלוציע פון אונדזער יאָרהונדערט, האָט ביז איצט געמאַכט פיל גרעסערע פּראָבלעמען אין פאַקטישען לעבען ווי אין דער וועלט פון דענקען. מען האָט גיך איבערגענומען דעם „סטאַמבלי פלענט" מיטן „קאָנווייער"; וואו נאָר מען האָט געקענט, איז מער איבערגעגאַנגען צו דער סיסטעם פון מאַסען־פּראָדוקציע אין דער אינדוסטריע; מען יאָגט זיך שוין אפילו נאָך די נייסטע אויסטרען פון אויטאָמאַטיזירונג; מען וועט זיך באַלד צוגעוואַרטן אויך צו אַ אַטאָם־ענערגיע אין דער ווירטשאַפט. אָבער דורכדראַכטן, צו וועלכע איבערקודענישן אין סאָציאַלען און פּאָליטישען לעבען די דאָזיגע רעוואָלוציע קאָן, אַן מה. פירען, — דאָס טוען בלויז גייסטלעט. אפילו אָט די וויטיגע דערטראַכטען וויסן נים דעם ענין ביזן סוף. אָבער זיי טראַכטען כאָטש. זיי שטרעבען כאָטש צו מאַכען וועלכע נים איז אויספירונגען פון די אָנגעהויסטע לעבענס־דערקאַרונגען.

איינער פון אָט די וויטיקע איז הענרי פאָרד דער צווייטער, דער פּרעזידענט פון דער „פאָרד מאָטאָר קאָמפּאַניי". דעם 28טען אַפּריל, 1955, האָט ער אָדרעסירט די אַסאָציאַציע פון די אַמעריקאַנער צייטונגס־אַרויסגעבער אויף איר יאָרלעכען צונויפקומען אין נייו יאָרק, און דער אָדרעס איז שפּעטער פאַרעפנטלעכט געוואָרען אין דער פאָרם פון אַ בראָשור אונטערן נאָמען: „פּערדענקראַפט אין פערדענזין — אַ נייער קוק אויף דער אַמעריקאַנער ווירטשאַפט". מיינט זיך דאָ באַקענען מיט אָט דעם „נייטן קוק" פון הענרי פאָרד. „איינעם פון די וויטיגע" — אויף זיין שטייגער. נאָר אָנהויבען וועט לען מיר מיט פאָרדן אַליין און מיט זיינע אינדוסטריעלע אויפטען, ווייל דאָס שטייט אין דירעקטער פאַרבינדונג מיט דעם, וואָס ער „פּרעדיגט" אין זיין בראָשור.

דער פּרעזידענט פון דער פאָרד־אימפּעריע

די גיגאַנטישע פאָרד־אונטערנעמונג איז אַ געשלאָסענע אַקציע־געזעלשאַפט — נים ווי די אַנדערע קאָרפּאָראַציעס פון אַיר פאָרנעם, וואָס זייערע אַקציעס ווערען קאַסירט אויף דער בערזע און יעדער איינער קאָן זיי קויפען, ווען ער וויל און ווען ער האָט געלט דערצו. פון דער פאָרד־געזעלשאַפט געהערט נים קיין איין אַקציע צו קיינעם נים, אויסער דער פאָרד־משפחה. פינף פערזאָן קאָנטראָלירען איצט דעם פאַרמעגען אין די געשעפטען פון דער פירמע: פיר אייניקלעך פון הענרי פאָרד, דעם גרינדער פון דער פירמע, אין זייער מוטער, פרוי עדזעל פאָרד. די אייניקלעך זיינען: הענרי פאָרד דער 2טער, ווילליאַם פאָרד, בענסאָן פאָרד און פרוי וואַלטער בהל פאָרד. די דאָזיגע ענג צוגעפּעקנטסטע משפחה האַלט ביי זיך אין די הענט גאָר די 172 טויזענט אַקציעס פון קלאַס „בי", וואָס גיבען דאָס רעכט צו שטימען און צו באַשטימען דעם גורל פון דער פירמע. פון די קאָרנע 3 און אַ האַלב מיליאָן אַקציעס פון קלאַס „אי", ד. ה. אַן שטים־רעכט, האָט די משפחה אַ האַלב מיליאָן ביי זיך אין די הענט און 3 מיליאָן געהערען צו דער פילאַנטראָפּישער „פאָרד־פונדאַציע". נאָך 15 מיליאָן אַקציעס, אויסטאַרוירטע און נים אַרויסגעלאָסט, ליגען אין די קאַסעס פון דער פירמע, וויפיל דאָס אַלץ באַטרעפט, קאָן קיינער נים זאָגען, ווייל מען האַלט, אַז ווען מען וואָלט, צום ביישפּיל, די אַקציעס פון קלאַס „אי", וואָס זיינען פאַרשריבען צו 135 דאָלאַר אַ סטיק, אַרויסגעלאָזען אויף דער בערזע, וואָלטען זיי אַרויסגעשפּרונגען הימעל־הויך.

צווישען אָט דער געשלאָסענער דינאַסטיע סיילט זיך אויס כיט זיין כאַראַקטער און גרויסע געשעפטס־פעאיגקייטען הענרי פאָרד דער 2טער. ווען די פירמע האָט מיט אַכט יאָר צוריק איבערגעלעבט אַ פינאַנציעלען קריזיס און פלעגט פאַרלירען כמעט 9 מיליאָן דאָלאַר אַ חודש, איז עס געווען הענרי פאָרד דער 2טער, וואָס האָט מיט זיין ענערגיע, ווילענס־קראַפט און וויטערען קוק אויף דער ווירטשאַפט באַוויזען נים נאָר צוריקצושטעלען די פירמע אויף גענוסע פיס, נאָר זי אַ שטוים צו טאָן פאַר־אויס מיט אַ סך אימפּעס און פאַרנעם. ער האָט מיט אַ שטאַרקער האַנט אויסגעיעט די ווילדגראָז פון דער אונטערנעמונג, האָט אָנגעשטעלט נייע, פעאיגע און אַרבעטס־זאַמע מענשען האָט דצעצנטראַליזירט די באַזונדערע פּראָדוציר־אָפּטיילונגען, געגעבען די פירער זייערע מערערע אויטאָריטעט צו קאָנען זעלבסטסטענדיגער פאַרוואַלטען מיט זייערע אייגענע אָפּעראַציעס. אין דער איינגעגער צייט האָט ער אונטערגענומען אַ ריזען־פּראָגראַם פון צובויען נייע פאַבריקען און איבערבויען די אַלטע, פון מאָדערניזירען די מאַשינעריע אין די פּראָדוציר־מעטאָדען, פון טרייבען אין דער הויך די עקספּאַנסיע פון דער פּראָדוקציע. די פּראָגראַם האָט שוין ביז איצט אָפּגעקאָסט 1 ביליאָן אין 700 מיליאָן דאָלאַר, און ביי 1958, ווען די פּראָגראַם וועט זיין פאַרענדיגט, וועט עס האָבען אָפּגעקאָסט 2 ביליאָן מיט 325 מיליאָן דאָלאַר.

די רעזולטאַטען פון אָט דער פּראָגרעסיווער געשעפטס־אָנפירונג זיינען ממש גלאַנצפולע. פאַר די פאַרגאַנגענע 7־8 יאָר האָט דער פירמע מער ווי פאַרדאָפּעלט איר פּראָדוקציע אין איר אימזאַץ. היינט צו טאָג פאַרמאָגט פאָרד 63 פאַבריקען און 20 דעפּאָס פאַר באַזונדערע טיילען; באַשעפטיגט 184 טויזענט אַרבעטער; פירט געשעפטען מיט 6 טויזענט צושטעלער פון באַזונדערע טייל לען צו די „פאָרדס", „מערקוריס" און „לינקאָלנס". וואָס די פירמע אַרבעט אויס; פאַרברויכט 6 פּראָצענט פון דעם גאַנצען שטאָל און 20 פּראָצענט פון אַלע גומי־אויסאַרבעטונגען אין לאַנד; שטעלט צו כמעט 30 פּראָצענט פון דער אַלגעמיינער אויטאָמאָביל־פּראָדוקציע און די צאָל „פאָרדס" האַלט ביי אַריבערגעגען די צאָל „שעוראַלעס" היינטיגען יאָר. ווי גרויס די פּראָפּיטען פון דער פירמע זיינען, דערציילט מען נים, מען וויסט, אָבער, אַז די פּראָפּיטען זיינען דייער גרויס.

פון דער צווייטער זייט, זיינען אויך די שכירות פון די אַרבעטער ביי פאָרד'ן די הכנסות אין דער אינדוסטריע. די פירמע האָט זיך געטיט אויסצומיידען קאָנפליקטען מיט די אַרבעטער אָדער מיט דער יוניאָן. מען האָט שוין נאָר פאַרגעסען יענע צייטען, ווען די יוניאָן האָט געהאַט אויסצושטיין אַזאַ שווערען פאַר־עקשנ'טען קאַמף פאַר איר אָנערקענונג. גראָד ביי פאָרד'ן, די לעצטע יאָרען האָבען דאָרט גענומען בלאָזען פריישע „ליבעראַלערע" ווינטען. מען האָט גענומען איינזען, אַז אַז כדי צו קאָנען מיטגיין מיט דער נייער צייט, כדי צו קאָנען אי אַלץ אין דער פאַבריק צו מאָדערניזירען, אי די פּראָפּיטען פאַרגרעסערען, מוז מען די פּראָדוקציע סטאַביליזירען, אַרבעטען „אַלאַלאַנג", נים האָבען קיין שטילשטאַנד, קיין איבעררייסען, און דאָס מיינט אויך די אַרבעטער צופרידענצושטעלען.

הענרי פאָרד דער 2טער האָט אין זיך אַ סך פון זיין גרויסען זיידען. יענער איז געווען אַ דרייסטער, אַ וואָגענדיגער, אַ נאַראָטער, אָבער אַלץ אין הסכם מיטן וואוקס פון די אייגענע פּראָפּיטען. ער האָט געקאָנט זיין ליבעראַל און קאָנסערוואַטיוו — ווי עס האָט געלוינט. ער איז געווען אַ גרויסער אַפּאַרטיניסט און האָט געלעבט מיטן כלל, אַז „ווען מען קאָן נים אַריבער, גייט מען אַרונטער"; ער האָט, אָבער, געהאַט אַ חוש פאַר די געבאָטען פון דער צייט, האָט געקאָנט זען, וואָס עס גייט אַלץ רען, און ער איז דעריבער מערער מאָל אַריבער ווי אַרונטער. אויך דיין איינייקעל טראָגט מיט זיך די זעלביגע שטריכען. ער האָט איצט אוודאי נים קעגנוואַלט נאָכגעבען דעם יוניאָן־פּרינציפּ פון גאַראַנטירען די אַרבעטער יאָרעיגע שכירות, אָבער אַז ער האָט געפילט, אַז דורך אַ סטרייק קאָן ער איצט שטעלען אַ געפאָר גאָר די צוויי ביליאָנע מאָדערניזאַציע פון זיינע פאַבריקען צוזאַמען מיט די ריזען־פּראָפּיטען, וואָס האָבען גענומען אַריינפליסען אַ דאַנק דעם, האָט ער אויך די גאַראַנטירטע שכירות צום טייל נאָכגעגעבען. פון דער צווייטער זייט, אָבער, האָט ער זיך, אין די אָנדערע פירער פון דער פאָרד־פירמע, לכתחילה געהאַט צוגעגרייט צום געדאַנק פון גאַראַנטירען די אַרבעטער, אויף דעם אָדער אַנדערען אופן, זייער סטאַביליזירטע פּאָזיציע אין דער אינדוסטריע, בשעת ער האָט זיך געלאָזען אויף דער דריזיגער רעגאַלאַציאַציע פון דער פאָרד־אונטערנעמונג.

אַנדערע קאַפּיטאַליסטען זעען נים אַזוי ווייט, ווי פאָרד זעט, און פאַרשטייען נים זיינע זיג־זאָגען. די פירער פון „נאָם" („נעשאָנעל אַסאָסיאַיישאָן אָוו מאַנופאַקטשורערס") זיינען גרייט צו פאַרשטיינען דעם „פאַרדעסער". האָט עפּעס אויף אַ טירעל פאַרן „קריכענדיגען סאָציאַליזם" אין דער אַמעריקאַנער ווירטשאַפט. ענטפערט ער זיי אין זיין בראָשור, וויקעלס פאַר זיי פאַנאַנדער דער זיין „נייעס קוק" אויף דער אַמעריקאַנער ווירטשאַפט.

די „קאַפּיטאַליסטישע רעוואָלוציע אין אַמעריקע"

הענרי פאָרד דער 2טער איז אַ דינאַמיישער מענש און אַ וואָכאַמער אַבסערוואַטאָר; ער איז אַ קאַפּיטאַליסט דורך און דורך, אָבער נים אַזאַ קאַפּיטאַליסט — זאָגט ער — וואָס „רעדט היינט ערנסט וועגען אַ קאַפּיטאַליסטישער סעאַריע, וועלכע האָט עקסיסירט אַזאַ מה פון דעם ענגלישען עקאָנאָמיסט אַדאַם סמיט אין 1776". דאָס הייסט: ער איז נים קיין קאָנסערוואַטיווער, האַרטקעפּיגער קאַפּיטאַליסט. פון דער צוויי־סער זייט, קאָן ער אויך נים פאַרשטיין, ווי מען קאָן איז היינטיגער צייט נאָך אַלץ ריידען וועגען „עקספּלואַטאַציע פון אַרבעטער" און „זשעדנעקייט צו פּראָפּיטען", אַזוי ווי עס אַ געוועזן דער נוסח פון דער אַרבעטער־פירער אַ יאָרהונדערט צוריק, פאָרד זעט, ווי דער פּרימיטיווער, רעלאַטיוו אומסטאַביליער, קאַפּיטאַליזם פון דער פאַרגאַנגענהייט האָט אָפּגעטראָגען דיין פלאַך פאַר אַ „ניער סיסטעם, וואָס איז דאָמינירט דורכן קאָנזומענט רעגולירט זיך אַליין אין די אינטערעסען פון דער גרויסער מאַסע פון דער באַפעלקערונג". ער זעט, ווי דער באַזיץ פונם אינדוסטריעלען אייגענטום ווערט אַלץ מער דעמאָקראַטיזירט; ווי אַלץ מער אין מער אַרבעטער און אָנגעשטעלטע ווערען אַקציאָנערס אין די אינדוסטריע, פאַר ווי־לכע זיי אַרבעטען. דורך אַנטיילנעמען אין די פּראָפּיטען, דורך איינקויפען זיך די אַקציעס פון די פירמעס אָדער, אינדירעקט, דורכן קע, וואָס די גאַנצע באַפעלקערונג באַזיצט ביי זיך אין די הייזער און נוצט עס פאַרן אייגענעם געברויך. — דאָס אַלץ נעמט אַרום אַ פּאַטענציאַל פון ווייניגסטענס 4 ביליאָן מיט־בעלי־בתים אין די אינדוסטריע און אויף־כע זיי אַרבעטען. דורך אַנטיילנעמען אין די פּראָפּיטען, דורך אייגענטום אין די אַקציעס פון די פירמעס אָדער, אינדירעקט, דורכן קע, וואָס די גאַנצע באַפעלקערונג באַזיצט ביי זיך אין די הייזער און נוצט עס פאַרן אייגענעם געברויך. — דאָס אַלץ נעמט אַרום אַ פּאַטענציאַל פון ווייניגסטענס 4 ביליאָן 700 מיליאָן פערדענקראַפט, ד. ה. מער פון צוויי מאָל אַזוי פיל, וויפיל די איבעריגע באַכט אין לאַנד באַזיצט.

אין דער נביא פון אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליזם שרייט אויס מיט פּאַטאָס און טרי־אינף:

„איצט, אַז איך האָב אייך געוויזען, ווי דאָס אַלץ באַזיצט אַ סך מאָל מער קאַפּיטאַל ווי די אינדוסטריע; ווי די אינדוסטריע גופא ווערט דער באַזיץ פון אַלץ גרעסערע צאָלען פון דער באַפעלקערונג; ווי פאַר אַלע אַמעריקאַנער עפענען זיך אויף אַלץ נייע האָריזאָנטען פון קאַמפּאַרט און פאָרגעניגען — פון אַזאַ קאַמפּאַרט, וואָס מיט יאָרען צוריק האָבען עס זיך געקאָנט דערלייבען נאָר די גאַנץ פאַרמעגלעכע. דאָן מוזט איר קומען צום באַשלוס, אַז אונזער סיסטעם איז, נאָך אַלעמען, אויפגעבויט פאַרן וואוילזיין פון די קאַפּיטאַליסטען — פון אַלע 160 מיליאָן אַמעריקאַנער".

איצט גלייבט פאָרד פאַרשטייט זיין יעדערער, אַז „אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליזם" איז נים געגיכען צו קיין שום „אינם", אַז דאָס איז אַן אייגענאַרטיגע זאַך, וואָס ברענגט גיטיק פאַר יעדען איינעם.

די „סאָציאַלער פריוואַטע פאַרזיכערונג האָבען פון סאָציאַלער פאַרזיכערונג האָבען מיסגעהאַלטען צו פאַרלינדיגען די סטאַבילישע פון דער אַמעריקאַנער ווירטשאַפט און צו פאַרהעסטיגען דעם גייסט פון זיכערקייט ביי דער באַפעלקערונג. און דאָס איז זי — די געשיכטע פון דער סיסטעם, וואָס איז געבויט אייפן מאַטיוו פון פּראָפיט פאַר יעדערען. דאָס איז זי די גרויסע רעוואָלוציע, וואָס האָט יעדען איינעם אין לאַנד פאַרוואַנדעלט אין אַ קאַפּיטאַליסט, — די „קאַפּיטאַליסטישע רעוואָלוציע".

פאָרד האָט זיך אָפּגעלט אַ לאַן געטאָן צו דער וויסענשאַפט. האָט גאָר אויסגעסטראָכטן שפּאַנער נייע דעפינינציעס און אַנאַלאָגיעס. אַבי קלאָר צו מאַכען וואָס ער מיינט מיט דער „קאַפּיטאַליסטישער רעוואָלוציע".

לאָמיר — זאָגט פאָרד — זיך אויף אַ ווייל פאָרשטעלען, אַז קאַפּיטאַל איז נים קיין אָקומולירט פאַרמעגען אָדער רייכטום, נאָר אַ מאַטעריאַל פון פּראָדוציר־קראַפט, וואָס ליגט באַהאַלטען אין מאַשינען. אין אויב אַזוי, קאָנען מיר דאָן מעסטען דעם דאָזיגען קאַפּיטאַל מיט דער זעלביגער מאָס, מיט וועלכער מיר מעסטן די קראַפט פון מאַשינען. — מיט פערדענקראַפט. איצט גייען מיר ווייטער און זוכען, וואו עס גענינט זיך די גרעסטע צאָל פערדענקראַפט אין לאַנד. ד. ה. וואו עס געפינט זיך די גרעסטע צאָל קאַפּיטאַל. אַזוי זוכענדיג, געפינען מיר אויס, אַז אונזער פרייהייט אינדוסטריע און אַגריקולטור באַנוצען צוזאַמען אַ פּאָטענציאַל פון אַן ערך איין אָדער איין און האַלב ביליאָן פערדענקראַפט. אונזער נאַציאָנאַל אייגענטום, וואָס געפינט זיך אין די הענט פונם שטאַט און פון די מוניציפּאַליטעטען, איז עקוויוואַלענט בלויז צו 75 מיליאָן פערדענקראַפט. דערפאַר, אָבער, דער הויז־קאָמיטעט, ד. ה. אַלצדינג, פון אַן אויטאָמאָביל ביז אַן עלעקטרישער ראַזיר־מאַשינע, געגיסען פון פּעוטיע, און „רעטיירמענט"־פאָנדען. אַנשטאָט דעם פאַרצייטיגען בעל־הבית־אייגענטימער איז גאָר אויפגעשטאַנען אַ רלאַס פון פּראָפעסיאָנעלע „מענעדזשערס", וואָס פירען אַן אינדוסטריע און אויך אַרום האָט זיך עס באַקומען, אַז אייגענטימער, „מענעדזשער" און אַרבעטער זיינען אין דעם מאָדערנעם קאַפּיטאַליזם פאַראייניגט אין אַ עקסיזטאַמען אינטערעס פאַר דער אינטערנעמונג, וואָס שייסט זיי אַלע־מען דרייען.

אין אָט דער „קאַפּיטאַליסטישער רעוואָלוציע" — באַטערקט פאָרד — האָט די רעגירונג נייאַדיג אויסגעבייטערט איר ראָל. היינט איז די רעגירונג דער אימפּאַרטיאַלער ביידר צווישען פאַרשיידענע גרופּעס פון דער באַפעלקערונג אין דער אייגהאַלטען גרייכגעייכט צווישען זייערע געגענגעזעצטע אינטערעסען. די רעגירונג באַניצט זיך מיט איר געוואַלדיגער שטייער־מאַכט צו פאַרהינטערן פון עקאָנאָמישע קריזיסען. נאָך מער: די רעגירונג, מיט דער הילף פון איר רעוואָלוציאָנערער פּאָליטיק פון הכנסה" אין פאַרמעגען־שטייער, רען, שפּרייט ביסלעכווייז איס דעם פאַרמעגען צווישען פאַרשיידענע גרופּעס פון דער באַפעלקערונג אין גלייכט אויס די גלייכע שיכטען פון דער אַלטער סאָציאַלער פּיראַמידע אין אינזער געזעלשאַפט.

נאַטירלעך, קאָן מען אַזאַ „וויסענשאַפטלעכע" פּלוידעריי נים לייענען אין אַ שמייכעל אויף די ליפּען. סאָראַ איינפאַל צו מאַכען דעם ריין פיזישען באַגריף פון פערדענקראַפט פאַר אַ דענאַמינאַטאָר אויך אין סאָציאַל־עקאָנאָמישע קאַטעגאָריעס! אין סאָראַ באַבע־מעשה אַנצירופען אַלץ מיטן נאָמען קאַפּיטאַליזם! ווען מען רעדט גייסטלעך פון קאַפּיטאַל אין פון דער פּראָדוציר־סיסטעם פון קאַפּיטאַליזם, מיינט מען דאָך פריער פון אַלץ די פּראָדוציר־מיטלען. די פּראָדוציר־מאַשינען און יענע אַלע אַנדערע אַלעמענטן אַרבעט. דאָס גייען אַריין אין דעם פּראָדוציר־פּראָצעס און ווערען זיין סרייב־קראַפט. די ראָזיר־מאַשינע האָט אַ שייכות צום קאַפּיטאַליסטישען פּראָדוציר־פּראָצעס, נאָר תען נים די ווערט פּראָדוציר־ווי אַ כחורה; צום טייל נאָך אויך, ווען זי ווערט באַנוצט פאַר געשעפטס, פּראָפיטירונג און פּראָדוקציע־אויסטויש אין ברייטערען זינען פונם ווערט. אין די הענט פון דעם, וואָס ראַזירט זיך אַליין, מיט איר, איז זי נים מער קיין קאַפּיטאַליסטישע קאַטעגאָריע. אויך דער פּראָדוקציע, איז עס קאַפּיטאַל, אָבער דער פּראָדוקציע, איז עס קאַפּיטאַל, אָבער ווען מען שליידערט עס אויף אויסברענגען געבק, הערט עס אויף צו זיין קאַפּיטאַל פאַר יענעם, וואָס גיט עס אויס. דער, וואָס קריגט דאָס געלט, ווען קאָנען, אויב ער וועט ווע־לען, עס צוריק פאַרוואַנדלען אין קאַפּיטאַל.

לייגען מער, אָבער אויעק אַן אַ זייט פאָרד'ס „טעאָריע" און נעמען בלויז זיינע אָבסטראַוואַציעס, זעען מיר, אַז אַט דער קאַפּיטאַליסט האָט עפּעס יאָ געלערנט פון דער נייער סטאַדיע אין דער קאַפּיטאַליסטישער אַנטוויקלונג פון אַמעריקע. אמת, ער טייטשט אויס כאָטש זיינע באַאַבאַכטונגען, אָבער דאָס גופא, וואָס ער האָט דאָס נייע באַמערקט און עס אָקצעפּטירט, איז אַ באַווייס פון דער צייט. אפילו זיין פאַרש אייסטייטשען דעם דענקראַפט פאַר אַ דענאַמינאַטאָר אויך אין סאָציאַל־עקאָנאָמישע קאַטעגאָריעס! אין סאָראַ באַבע־מעשה אַנצירופען אַלץ מיטן נאָמען קאַפּיטאַליזם! ווען מען רעדט גייסטלעך פון קאַפּיטאַל אין פון דער פּראָדוציר־סיסטעם פון קאַפּיטאַליזם, מיינט מען דאָך פריער פון אַלץ די פּראָדוציר־מיטלען. די פּראָדוציר־מאַשינען און יענע אַלע אַנדערע פּראָדוציר־מיטלען, וואָס גייען אַריין אין דעם פּראָדוציר־פּראָצעס און ווערען זיין סרייב־קראַפט. די ראָזיר־מאַשינע האָט אַ שייכות צום קאַפּיטאַליסטישען פּראָדוציר־פּראָצעס, נאָר תען נים די ווערט פּראָדוציר־ווי אַ כחורה; צום טייל נאָך אויך, ווען זי ווערט באַנוצט פאַר געשעפטס, פּראָפיטירונג און פּראָדוקציע־אויסטויש אין ברייטערען זינען פונם ווערט. אין די הענט פון דעם, וואָס ראַזירט זיך אַליין, מיט איר, איז זי נים מער קיין קאַפּיטאַליסטישע קאַטעגאָריע. אויך דער פּראָדוקציע, איז עס קאַפּיטאַל, אָבער דער פּראָדוקציע, איז עס קאַפּיטאַל, אָבער ווען מען שליידערט עס אויף אויסברענגען געבק, הערט עס אויף צו זיין קאַפּיטאַל פאַר יענעם, וואָס גיט עס אויס. דער, וואָס קריגט דאָס געלט, ווען קאָנען, אויב ער וועט ווע־לען, עס צוריק פאַרוואַנדלען אין קאַפּיטאַל.

לייגען מער, אָבער אויעק אַן אַ זייט פאָרד'ס „טעאָריע" און נעמען בלויז זיינע אָבסטראַוואַציעס, זעען מיר, אַז אַט דער קאַפּיטאַליסט האָט עפּעס יאָ געלערנט פון דער נייער סטאַדיע אין דער קאַפּיטאַליסטישער אַנטוויקלונג פון אַמעריקע. אמת, ער טייטשט אויס כאָטש זיינע באַאַבאַכטונגען, אָבער דאָס גופא, וואָס ער האָט דאָס נייע באַמערקט און עס אָקצעפּטירט, איז אַ באַווייס פון דער צייט. אפילו זיין פאַרש אייסטייטשען דעם דענקראַפט פאַר אַ דענאַמינאַטאָר אויך אין זיינען פון די עגדערנגען וועט דער באַוויז פונם פאַרקערטען, ווען כאָ באַהאַנדעלט עס אונטער דער לאָגן פון קריטיק.

די „דריט דרייט זיך אויך אין אַמעריקע...

פאָרד איז דייער איינגעגרייבט אין זיך. ער איז נים נאָר דרייסט און וואַגענדיג, ער איז חיצפה'דיג. ער אירגיזירט מיט ביטול איבער יענע „קאָנסערוואַטיווע" אַרבעטער־פירער, וואָס ריידען נאָך היינט, ווי מיט הונדערט יאָר צוריק, וועגען „עקספּלואַטאַציע פון די אַרבעטער" און „זשעדנעקייט צו פּראָפיטען" אין אַמעריקע. עס זאָל איינסען, לייט פאָרד'ס סאַרקאַזם, אַז דערפון איז אין אַמעריקע שוין לאַנג קיין זכר נים. אָבער הענרי פאָרד דער 2טער ווייסט זיכער, אַז די ביידע „הויך מאָראַלישע" אין „פיין־עסטעטישע" אייגענשאַפטען עקזיסטירען נאָך אַלץ אין אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליזם. אפשר נים אַזוי פיל אין די אינדיסטריעס, וואָס אַרבעטען לייט דעם סיסטעם פון מאַסען־פּראָדוקציע. אָבער אין אַלץ אַנדערע אינדוסטריעס ביים עס נאָך אַלץ, ווי אין די „אַלטע, גוטע צייטען" פון דער ערשטער אינדוסטריעלער רעוואָלוציע. וואָס רים וואָס איז דען דאָס באַשעפטיגען פאַרקאַריקאַנער געגערס אין דעקסיקאַנער אויף געצאַלט אַמאָל נאָך אונטער דעם געזעצלעכען מינימום פון 75 סענט אַן אַרבעט־שעה? וואָס איז דען דאָס באַשעפטיגען אַרעמע

איסאליענער און אירלענדער און יוגאסלאוועז און פאליאקען אויף שכירות צווישען 75 סענס און א דאלאר אדער לעכסטענס א דאלאר מיט 25 סענס א שעה אין די העסלעכסטע ארבעסס־באדינגונגען ווי אין די אלטע, אלטע צייטען — וואס איז דאס אלץ, אריב נים ברובאלע עקספלואטאציע פון די ארבעטער? און וואס איז דען דאס געזעל־שאפטלעך אומפאראנטוואָרטלעכע, ממש הפקרות־דיגע לויפען פון אלס־איינגעפונדע־ווערטע, אינדוסטריע־אונטערנעמונגען פון די שטעט און שטעטלעך פון ניו ענגלאנד, ניו יארק, קאנעטיקוט און אנדערע מזרח־דיגע שטאטען צו דער „סאוט"; וואס איז דען דאס לאזען שטעט ווי בית עלמינס הינטער זיך און די באפעלקערונג אויף אריסצוגיין פון הונגער און נויט, — וואס איז דען דאס אלץ אויב נים העטלעכע, פרי־מיטיווע, עגאאיסטישע ושעדנעקייט צו פראָפיטען? ניין, יענע ארבעטער־פירער, וואס ריידען דערפון, זיינען שוין גארנים קאנסערוואטיוו, לגמרי נים אלטמאדיש.

אויך איז עס נים מער ווי היפאקריס־סטרע צו באהויפטען. אז אין דער היינ־טיגער מאדערנער אינדוסטריע זיינען איי־גענטימער, „מענעדזשער" און ארבעטער פאראייניגט אין איין געמיינזאמען אינטע־רעס פאר דער אונטערנעמונג, וואס שפיזט די אלעטען דריין. מיט איין אטעם פאראי־נינגט ער דעם בעל הבית מיט די ביליאנען פראפיטען, מיט דעם ארבעטער פון די דריי־פיר טויזענט דאלאר א יאר אינקומס. פונקט ווי דער פארמער פון דער „סאוט־אדער „מידוועסט", וואס דארף מיט א צאל־רייכער משפחה לעבען אויף א פרנסה פון טויזענט ביז צוויי טויזענט דאלאר א יאר, איז אינער פון די 160 מיליאן קאפיטאליס־טען אין אמעריקע, ווייל עס קאן פאסירען, אז ער טריינט אן אלטער, צעקאליעטשעטען פארדל, וואס ער האט, ווער ווייס פון חעל־כער האנט, איינגעהאנדעלט פאר א 15־20 דאלאר.

און דאך, נים געקוקט אויף דעם אלע־מען, האט פארד דערזען אין דער נייער אנטוויקלונג פון דער אמעריקאנער אינ־דוסטריע דאס, וואס אנדערע קלאסען־ברי־דער זיינען זעען נים. ער באטראכט, למשל, די פריוואטע פענסיע־ און „רעטירמענט־פאנדען פון די ארבעטער ווי א פארם פון מיטבאטיליגונג אין דעם איינגעסטן פון דער פירמע — דאס איז עס נים אין דער וויר־לעכקייט; עס איז גאר אן ארויסגעריסענע קאמפענסאציע פון די איינענטימער פאר דער נים גערעכטיג באצאלטער ארבעט אין פארלויף פון יארצענדליגער. דאס זעט נים פארד, ווייל דאס קאן נים דערלאזען זיין קאפיטאליסטישע נאטור. אבער ער איז דאך פראגרעסיווער פון דער מערהייט קאפיטא־ליסטן, וואס ער זעט שיין נים דערין קיין „גזלוייאי" מצד די ארבעטער אקע־געוויבער ווי בעלי בתים, אזוי ווי עס זעען עס די אנדערע קלאסען־ברידער זיינע עד היום. אויך ביי די פריער דערמאנטע „פאר־איינגטע דריי" אין דער קאפיטאליסטישער אונטערנעמונג איז גוט. וואס ער אנערקענט שוין וויינגסטענס די רעכט פון דעם אר־בעטער צו זיך א דריטער צום רומעל אין דער פאבריק. די „נאס־פירער קוקען נאך שלץ אויף ארבעטער ווי אויף א געדונגע־נעם שקלאף, וואס האט קיין שום רעכט נים אין דער אינדוסטריע.

דאס וויכטיגסטע אין פארד'ס אבסער־וואציעס איז, אבער, דאס, וואס ער האט באגריפען דעם תוך פון פראספעריטעט אין אונזער צייט. פאר אלע קאפיטאליסטען איז פראספעריטעט פון די ברייטע מאסען פון דער באפעלקערונג אין תוך א זאך פון צופאל. פונקט ווי א גוט גערעטעניש איז אפהענגיג פון די הימלען, אזוי איז אלגעמיינע פראס־פעריטעט אפהענגיג פונם שפיל אנד־באט און נאכפרעג, קריזיס־ציקלען א. אז. וו. און אז די פראספעריטעט קומט, דארף דער ארעמער הארעפאשניק בלויז דאנקבאר זיין דערפאר צו דער השגחה.

פארד האט באגריפען, אז די אלגעמיינע פראספעריטעט פון דער באפעלקערונג איז אן ארגאנישער באשטאנד־טייל פון דער סיס־טעם פון מאסען־פראדוקציע. א נויטווענדיג־קייט פאר די קאפיטאליסטישע פראפיטען אין דער דאזיגער סיסטעם. „וועגן די ארבע־טער פארזיכערונג אין נים קיין רעלא פון דער רעגירונג אין אמעריקע. ער אקצעפטירט איר ארביטראזש אין די קאנפליקטען צווי־שען ארבעט און קאפיטאל, אבי נאר נים קיין סטרייקס און שטילשטאנדען אין דער אינדוסטריע. ער אקצעפטירט אפילו די רעזולטאטיאנזירענדיגע רעלא פון דער רע־גירונג ביים נייטיליגען לי קלאסען מיט דער הילף פון טויבע שטייערען אויף פאר־מעגען און פראפיטען. ער זעט, אבער, נים, אז אט די נייע נאטור פון דער רעגירונג וועט זיך לאגיש מוזען אויסברייטערען ביזן רעכט פון קאנטראלירען די וויר־טשאפט. און אריינמישען זיך אין דעם גאנג פון דער פראדוקציע, און דיקטירען דער אנפירונג פון דער אינדוסטריע שיצען דאס פאלק געגען די אפעטיסען פון די קאפיטאליסטען.

דאס זעט נים פארד דערוויל. ער וויל עס נים זען, ווייל דאס מיינט „קריפינג סאָ־שעליזם". און פארד דעם ציערס אויף פארד. ער זעט, למשל, אויף, אז „וויכטיגע" און „גראנאנטיעס" פאר ארבעטער איז נים מער אזא שד, פאר וועלכען מען דארף ציטערען. אבער וועגן עס קומט צו זיכערען דעם אר־בעטער אזוי אדער אנדערש אויפן פאל פון צייטווייליגער ארבעטסלאזיגקייט ביים ארי־בערגיין, צום ביישפיל, צו אויסאמירונג, דער־שרעקט זיך פארד דערפאר. מען דארף דער־צו גארנים סאָ, מיינט ער. ער גלויבט, אז אונזער פאלק וועט פרידיג זיך אן עצה געבען מיט די ספאראדישע אויפרעגונגען און צעפיטשעניש, וואס באגלייטען די סיס־טעם פון פרייער קאנקורענץ". אזוי וואוויל איז דעם גלויביגען! דאס, וואס פארד האט שוין יא דערזען, ווייל ער איז געווען גע־ציאונגען דערמיט שלום צו מאכען, איז דער בעסטער באווייז אז זיין שרעק צו מאָ־כען די ריכטיגע אויספירען פון די פאקטען איז א באגרינדעטער. די ריכטיגע אויספירען מוזען גיין געגען די פראפיט־אינטערעסען פון פארד און זיין גלייכען.

אוודאי, גייט אן אין אמעריקע א רעוואָ־ציע: זי איז, אבער, נים קיין „קאפיטאליס־טישע רעוואלוציע", נאר א רעוואלוציע גע־גען ברוסאלען. דעספאָטישע קאפיטאליזם. א רעוואלוציע פאר עכטער, ברייטער עקאָ־נאמישער „דעמאקראטיזירונג פון דער ווירט־שאפט אונטער דער השגחה פון שטאט. גע־וויס איז דאס קיין צוקונפט־מוזיק, אבער טענער פון דער מוזיק קאן מען שוין איצט הערען.

ד. קריוויצקי:

איינינקייט

מען פאדערט פון מיר איינינקייט,
מען שריים: זאל שלום זיין!
נו, פ'איז דאך נים קיין קליינינקייט
דער שלום און די איינינקייט —
ניי איך איז קיינ אריין.

איך זידעל אלעמען צוגליך
וואס שטיפט מיט מיר נים איין;
איז זידעל־ווערטער בין איך ריין,
איך מאך זיי מיט דער בלאסע גליך —
עס זאל נאר שלום זיין!

ביי מיר איז קיינער נים גערעכט
איז וואס ער זאגט און טוט;
א גענגער מח זיין אומגערעכט,
זיין ארגומענט איז פאלש און שלעכט —
נאר מיינס איז קלוג און גוט.

איך האב נאר איין פרינציפ און הערט
פון מיר שטארק אפגעהיט,
אז דער וואס אחדות נאר כאנערט
מיז פאלגען אלצדינג וואס ער הערט —
און פרעגט קיין קשיות נים.

איך שלאג זיך פאר מיין אידעאל,
איך קעמף אויף שריט און מרים;
און דאס איז שוין ביי מיר א כלל;
צו קריכען יעדען אין דער גאל
הער פ'היל קיין אחדות נים.

מען פאדערט פון מיר איינינקייט,
איך אחדות וועט זיין גוט;
דארף איך אריין מיין איינינקייט
איך קרג צוליב דער איינינקייט,
און שלאג זיך ביז אין בלוט.

די סטרייקס אין ענגלאנד, זייער סיבה און באדייטונג

פון ל. בליט (לאנדאן)

ען דאס דאזיגע ארטיקעל ווערט ארעשריבען, אין די ערשטע טעג פון מאָ־נאט יולי, האלט זיך ביים פארענדיגען דער 6 וואכיגער סטרייק אין איניגע ענגלישע האָ־פענס. עס איז דער לעצטער אין א סטרייק־כוואליע, וועלכע האט אויסגעטיילט די ער־שטע העלפט פון איינטמיג יאר אין דער געשיכטע פון דעם ענגלישען סאציאלען לע־בען נאך דער מלחמה.

אין פארלויף פון די לעצטע צוויי מאָנאָ־טען איז די פראגע פון סטרייקען נים ארוי־טער פון טאָג־ארדנונג אין דעם ענגלישען פאליטישען לעבען. צייטונגען גיבען זיך אָפּ דערמיט אומאויפהערלעך. נים נאר זיי שרייבען וועגען דעם אין זייערע באריכט־אפטיילונגען, נאר אפשר נאך מער אין זיי־ערע ארטיקלען. רעדנער פון אלע פאר־טייען, פירער פון די טרייד יוניאָנס און אונטערנעמער: אגגזעענע גייסטלעכע פון אלע קריסטלעכע ריכטונגען; עקספערטען פון סאציאלע דערשיינונגען און יעדער, וועלכער קען זיך דערשלאגען צו האבען עפעס געדרוקט אדער באריכטעט אין די ארבעטער. זיינס דעמאָלט האבען די סרייד יוניאָנס באוואוסטזיניג אומגעשטעלט זייער טאקטיק פון סטרייקס אויף אונטערהאנדלונ־גען. אויפן היסטאָרישען קאָנגרעס פון די ענגלישע טרייד יוניאָנס אין יאָר 1929 האט די באוועגונג, נאך א גרעסערער רעדע פון דעמאָלטיקען גענעראל־סעקרעטאר וואלטער (היינס: לאָרד) סיטרין, זיך דעצידירט צו שליסען איר קאפיטעל פון סטרייקס אוך צו גיין. ווי ווייט עס איז נאר מעגלעך, אויף פרידלעכע וועגען אין די באציאונגען צווי־שען ארבעטער און אונטערנעמער.

די צייט פון עקאָנאָמישער סטאבילאציע ערב דער מלחמה איז, נאטירלעך, נישט גע־ווען קיין צייט ווען סטרייקס וואלטען גע־קענט עפעס אויפטאָן. בעת דער מלחמה און נאך איר האט דאס געציל פון געמיינזאמע געפאראען און פריינטען געמאכט פסיכאָלאגיש אוממעגלעך דאס באנוצען זיך מיט דעם שארפען געוועהר פון סטרייק. די עקזיסטענץ פון אן ארבעטער־רעגירונג צווישען 1945 און 1951 האט אויך געווירקט אין דער זעל־ביגער ריכטונג.

די דאזיגע פסיכאָלאגישע צאמונגען, וועל־כע ווירקען געגען סטרייקס, זיינען אין היינ־טיגען ענגלאנד שוואכער ווי זיי זיינען געווען ווען עס איז הינט נאכן ענגעראל־סטרייק אין 1926. עס קען איצט נישט זיין קיין רייד וועגען א פארניכטענדיגער מפלה פאר סטרייקענדיגע. אין פאר־מלחמה־דיגען ענג־לאנד האט דער סטרייק גאנץ אפט באדייט אוממיטעלבארע נויט אין דער היים פון שליסען איר קאפיטעל פון סטרייקס אוך צו גיין. ווי ווייט עס איז נאר מעגלעך, אויף פרידלעכע וועגען אין די באציאונגען צווי־שען ארבעטער און אונטערנעמער.

אנדערע באשעפטיגונגען וועלכע סטרייקען נים, דאן וואלט דער פראצענט סטרייק בא־טייליגטע פון דער גאנצער צאל לוין נעמער אין ענגלאנד אויסגעפאלען נאך קלענער.

פארוואס זשע איז די ענגלישע עפענט־לעכע מיינונג אזוי שטארק פארנומען מיט די דאזיגע סטרייקס? איין ענטפער דערויף האט מיר געגעבען דער לעיבאר אטאשע פון די פאראייניגטע שטאטען דא אין לאנדאן. ער האט געזאגט, ווען מיר האבען גערעדט וועגען די לעצטע סטרייקס: „די ענגלענדער האבען זיך אָפּגעוואיינט פון סטרייקס. זיי וועלען זיך מוזען צו זיי ווידער צוגעוואוינען, ווייל דאס איז א נאטירלעכע דערשיינונג אין יעדער אינדוסטריעלער געזעלשאפט, וועלכע איז דעמאָקראטיש". דאס איז געווען א זייער קלוגע באמערקונג. אין פארלויף פון קנאפע 30 יאר האט ענגלאנד נישט גע־האט קיין סטרייקס פון באדייטענדיגען פאר־נעם. אין מאי 1926 איז דורכגעפאלען דער גרויסער גענעראל־סטרייק פון די ענגלישע ארבעטער. זינט דעמאָלט האבען די סרייד יוניאָנס באוואוסטזיניג אומגעשטעלט זייער טאקטיק פון סטרייקס אויף אונטערהאנדלונ־גען. אויפן היסטאָרישען קאָנגרעס פון די ענגלישע טרייד יוניאָנס אין יאָר 1929 האט די באוועגונג, נאך א גרעסערער רעדע פון דעמאָלטיקען גענעראל־סעקרעטאר וואלטער (היינס: לאָרד) סיטרין, זיך דעצידירט צו שליסען איר קאפיטעל פון סטרייקס אוך צו גיין. ווי ווייט עס איז נאר מעגלעך, אויף פרידלעכע וועגען אין די באציאונגען צווי־שען ארבעטער און אונטערנעמער.

די אנדערע פון עקאָנאָמישער סטאבילאציע ערב דער מלחמה איז, נאטירלעך, נישט גע־ווען קיין צייט ווען סטרייקס וואלטען גע־קענט עפעס אויפטאָן. בעת דער מלחמה און נאך איר האט דאס געציל פון געמיינזאמע געפאראען און פריינטען געמאכט פסיכאָלאגיש אוממעגלעך דאס באנוצען זיך מיט דעם שארפען געוועהר פון סטרייק. די עקזיסטענץ פון אן ארבעטער־רעגירונג צווישען 1945 און 1951 האט אויך געווירקט אין דער זעל־ביגער ריכטונג.

די דאזיגע פסיכאָלאגישע צאמונגען, וועל־כע ווירקען געגען סטרייקס, זיינען אין היינ־טיגען ענגלאנד שוואכער ווי זיי זיינען געווען ווען עס איז הינט נאכן ענגעראל־סטרייק אין 1926. עס קען איצט נישט זיין קיין רייד וועגען א פארניכטענדיגער מפלה פאר סטרייקענדיגע. אין פאר־מלחמה־דיגען ענג־לאנד האט דער סטרייק גאנץ אפט באדייט אוממיטעלבארע נויט אין דער היים פון קנאפע 30 יאר פון ענגלאנד נישט גע־ווען קיין סטרייקס פון באדייטענדיגען פאר־נעם. אין מאי 1926 איז דורכגעפאלען דער גרויסער גענעראל־סטרייק פון די ענגלישע ארבעטער. זינט דעמאָלט האבען די סרייד יוניאָנס באוואוסטזיניג אומגעשטעלט זייער טאקטיק פון סטרייקס אויף אונטערהאנדלונ־גען. אויפן היסטאָרישען קאָנגרעס פון די ענגלישע טרייד יוניאָנס אין יאָר 1929 האט די באוועגונג, נאך א גרעסערער רעדע פון דעמאָלטיקען גענעראל־סעקרעטאר וואלטער (היינס: לאָרד) סיטרין, זיך דעצידירט צו שליסען איר קאפיטעל פון סטרייקס אוך צו גיין. ווי ווייט עס איז נאר מעגלעך, אויף פרידלעכע וועגען אין די באציאונגען צווי־שען ארבעטער און אונטערנעמער.

די צייט פון עקאָנאָמישער סטאבילאציע ערב דער מלחמה איז, נאטירלעך, נישט גע־ווען קיין צייט ווען סטרייקס וואלטען גע־קענט עפעס אויפטאָן. בעת דער מלחמה און נאך איר האט דאס געציל פון געמיינזאמע געפאראען און פריינטען געמאכט פסיכאָלאגיש אוממעגלעך דאס באנוצען זיך מיט דעם שארפען געוועהר פון סטרייק. די עקזיסטענץ פון אן ארבעטער־רעגירונג צווישען 1945 און 1951 האט אויך געווירקט אין דער זעל־ביגער ריכטונג.

פונקט ווי אין פאריגען יאר, האבען אויך היינטיגס יאר אנטוויקלענומען אין סטרייקען א זייער קריטע צאל ענגלישע ארבעטער — דעם פאריגען יאר האבען זיך באטייליגט אין סטרייקס 450 טויזענט אויף אן ארבע־טער־קלאס (געמיינט זיינען דא באשעפטיג־טע אין פיזישער ארבעט) פון מער ווי 15 מיליאן מענער אין פרויען. אין פראצענטער הייסט עס, אז נאר 3 פראצענט פון די ענ־גלישע ארבעטער האבען אפילו פאר איין טאג אנטוויקלענומען אין סטרייקען. 97 אויף יעדע הונדערט האבען דערלידיגט אלע זיי־ערע סיסטוכים אין פארלאנגען דורך אונ־טערהאנדלונגען ארום דעם קאנפערענץ־טיש צווישען זייערע טרייד יוניאָן פארטרעטער אין די אינטערנעמער. אויב איר זאלט צו די 15 מיליאן צוגעכענען די אנדערע 6 מיליאן, וועלכע ארבעטען אלס אנגעשטעלטע (מלוכה'שע און פריוואטע), לערער און אין אנדערע באשעפטיגונגען וועלכע סטרייקען נים, דאן וואלט דער פראצענט סטרייקען בא־טייליגטע פון דער גאנצער צאל לוין נעמער אין ענגלאנד אויסגעפאלען נאך קלענער.

פארוואס זשע איז די ענגלישע עפענט־לעכע מיינונג אזוי שטארק פארנומען מיט די דאזיגע סטרייקס? איין ענטפער דערויף האט מיר געגעבען דער לעיבאר אטאשע פון די פאראייניגטע שטאטען דא אין לאנדאן. ער האט געזאגט, ווען מיר האבען גערעדט וועגען די לעצטע סטרייקס: „די ענגלענדער האבען זיך אָפּגעוואיינט פון סטרייקס. זיי וועלען זיך מוזען צו זיי ווידער צוגעוואוינען, ווייל דאס איז א נאטירלעכע דערשיינונג אין יעדער אינדוסטריעלער געזעלשאפט, וועלכע איז דעמאָקראטיש". דאס איז געווען א זייער קלוגע באמערקונג. אין פארלויף פון קנאפע 30 יאר האט ענגלאנד נישט גע־האט קיין סטרייקס פון באדייטענדיגען פאר־נעם. אין מאי 1926 איז דורכגעפאלען דער גרויסער גענעראל־סטרייק פון די ענגלישע ארבעטער. זינט דעמאָלט האבען די סרייד יוניאָנס באוואוסטזיניג אומגעשטעלט זייער טאקטיק פון סטרייקס אויף אונטערהאנדלונ־גען. אויפן היסטאָרישען קאָנגרעס פון די ענגלישע טרייד יוניאָנס אין יאָר 1929 האט די באוועגונג, נאך א גרעסערער רעדע פון דעמאָלטיקען גענעראל־סעקרעטאר וואלטער (היינס: לאָרד) סיטרין, זיך דעצידירט צו שליסען איר קאפיטעל פון סטרייקס אוך צו גיין. ווי ווייט עס איז נאר מעגלעך, אויף פרידלעכע וועגען אין די באציאונגען צווי־שען ארבעטער און אונטערנעמער.

אין פאר־מלחמה־דיגען ענגלאנד, ווען עס האט אויסגעטיילט די ער־שטע העלפט פון היינטיגס יאר אין דער געשיכטע פון דעם ענגלישען סאציאלען לע־בען נאך דער מלחמה.

אין פארלויף פון די לעצטע צוויי מאָנאָ־טען איז די פראגע פון סטרייקען נים ארוי־טער פון טאָג־ארדנונג אין דעם ענגלישען פאליטישען לעבען. צייטונגען גיבען זיך אָפּ דערמיט אומאויפהערלעך. נים נאר זיי שרייבען וועגען דעם אין זייערע באריכט־אפטיילונגען, נאר אפשר נאך מער אין זיי־ערע ארטיקלען. רעדנער פון אלע פאר־טייען, פירער פון די טרייד יוניאָנס און אונטערנעמער: אגגזעענע גייסטלעכע פון אלע קריסטלעכע ריכטונגען; עקספערטען פון סאציאלע דערשיינונגען און יעדער, וועלכער קען זיך דערשלאגען צו האבען עפעס געדרוקט אדער באריכטעט אין די ארבעטער. זיינס דעמאָלט האבען די סרייד יוניאָנס באוואוסטזיניג אומגעשטעלט זייער טאקטיק פון סטרייקס אויף אונטערהאנדלונ־גען. אויפן היסטאָרישען קאָנגרעס פון די ענגלישע טרייד יוניאָנס אין יאָר 1929 האט די באוועגונג, נאך א גרעסערער רעדע פון דעמאָלטיקען גענעראל־סעקרעטאר וואלטער (היינס: לאָרד) סיטרין, זיך דעצידירט צו שליסען איר קאפיטעל פון סטרייקס אוך צו גיין. ווי ווייט עס איז נאר מעגלעך, אויף פרידלעכע וועגען אין די באציאונגען צווי־שען ארבעטער און אונטערנעמער.

אין פאר־מלחמה־דיגען ענגלאנד, ווען עס האט אויסגעטיילט די ער־שטע העלפט פון היינטיגס יאר אין דער געשיכטע פון דעם ענגלישען סאציאלען לע־בען נאך דער מלחמה (לוים דער בחה, אז פרויען און קינדער דארפען נישט ליידען פאר דער אויפפירונג פון זייערע מענער און פאטערס. אויב דער רעזולטאט זאל זיין הונגער). עס איז היינט דערייבער ליינטעט צו סטרייקען ווי וועגן נישט אין דער געשיכטע פון אינדוסטריעלען ענגלאנד.

די צווייטע סיבה איז, לוים מיין טיפער מיינונג, די אפגעשוואכטע סאציאלע דיס־ציפלין, וועלכע עס האט מיט זיך געבראכט דער קאנסערוואטיווער פאליטישער און סאָ־ציאלער רעזולטאט, וואס האט דיך אין ענגלאנד איינגעשטעלט זינט דעם סוף פון 1951 (וועגן די סארים האבען דעם אינדוסטריעלען מערהייט אין פארלאמענט). די לעיבאר רעגירונג האט צוריק אויפגעגעבען א האלב חרוב ענגלאנד נאך דער מלחמה אינטער דעם פרינציפ, אז יעדער מיט דערפילען זיין געזעלשאפטלעכע פליכט. די סארים האבען ברייט פראקלא־מירט זייער גלויבען, אז יעדער דארף פריי זיין צו טאן וואס ער וויל, רייך צו ווערען ווי אזוי ער וויל, נאר אויב ער באגייט דערביי נישט קיין קרימינעלען פארברעכען. די אינטעליגענטערע צווישען די האבען גע־וואוסט, אז די „פרייהייט" וועט באדייטען נישט נאר הכערע פראפיטען פאר דער קליינער צאל פארמעגלעכע, נאר אויך א טענדענץ פאר די אומפארמעגלעכע אויס־צונוצען זייער כח (בעת פולער באשעפטי־גונג) ארויסצורייסען מיט נוטען אדער ביי־זען אזוי פיל, ווי עס לאזט זיך פון די, וואס צאלען זיי. זיי האבען געיואוסט, אז פאר ענגלאנד, וועלכע לעבט פון עקספארט קיין אויסלאנד, וועט אזא קאמף פאר העכערע און העכערע לוינען ברענגען מיט זיך די גרעסטע געפאר פאר דער ווירטשאפט פון לאנד, פאר איר מעגלעכקייט צו קאנקורירען מיט דייטשלאנד אדער יאפאן, — די אמת'ע געפארען פאר ענגלאנד. אבער זייער גע־טרייטאפט צו די פרינציפען פון קאפיטאליזם איז געווען שטארקער ווי די ווארענונג, וואס זייער פארשטאנד האט זיי געגעבען.

א טייל פון די ארבעטער פילט, אז די „פרייהייט" פאר רייכע דארף עקספלואטירען מיט אלע מיטלען אויף דער נישט פאר־מעגלעכער טייל פון דער געזעלשאפט. עס איז דערביי אינטערעסאנט צו באמערקען, אז די קאמוניסטען זיינען אלע מאל, אויך בעת אין ענגלאנד האט געהערשט אן ארבע־ווערלכע בעטען פאר זיי, איז קודם כל פאר־שוואונדען די געפאר פון ארבעטסלאזיגקייט נאכן סטרייק. אמת, אז בעת דעם סטרייק, אויב ער איז נישט געפירט דורך א רייכער יוניאָן, איז עס עסטוואס ענג אין דער היים. אבער די סטאטיסטיק וויזען, אז די סטרייקס אין ענגלאנד האבען אין דורכשניט געדויערט נישט מער ווי 5 טעג פאר די אנטיילנעמער, און עס קען נישט זיין קיין רייד, אז אין פארלויף פון בלויז אין וואך זאל נוים פארנעמען דאס ארט פון אלגע־מיינעם וואוילשטאנד. און אפילו פאר די פאר'עקשנ'טע סטרייקס. א חוץ דעם האט די נאך־מלחמה־דיגע סאציאלע געזעצגעבונג פאראייסגעזען הילף אפילו פאר משפחות פון די פאר'עקשנ'טע סטרייקער זאל גע־געבען וועגען דורך דער מלוכה (לוים דער בחה, אז פרויען און קינדער דארפען נישט ליידען פאר דער אויפפירונג פון זייערע מענער און פאטערס. אויב דער רעזולטאט זאל זיין הונגער). עס איז היינט דערייבער ליינטעט צו סטרייקען ווי וועגן נישט אין דער געשיכטע פון אינדוסטריעלען ענגלאנד.

די צווייטע סיבה איז, לוים מיין טיפער מיינונג, די אפגעשוואכטע סאציאלע דיס־ציפלין, וועלכע עס האט מיט זיך געבראכט דער קאנסערוואטיווער פאליטישער און סאָ־ציאלער רעזולטאט, וואס האט דיך אין ענגלאנד איינגעשטעלט זינט דעם סוף פון 1951 (וועגן די סארים האבען דעם אינדוסטריעלען מערהייט אין פארלאמענט). די לעיבאר רעגירונג האט צוריק אויפגעגעבען א האלב חרוב ענגלאנד נאך דער מלחמה אינטער דעם פרינציפ, אז יעדער מיט דערפילען זיין געזעלשאפטלעכע פליכט. די סארים האבען ברייט פראקלא־מירט זייער גלויבען, אז יעדער דארף פריי זיין צו טאן וואס ער וויל, רייך צו ווערען ווי אזוי ער וויל, נאר אויב ער באגייט דערביי נישט קיין קרימינעלען פארברעכען. די אינטעליגענטערע צווישען די האבען גע־וואוסט, אז די „פרייהייט" וועט באדייטען נישט נאר הכערע פראפיטען פאר דער קליינער צאל פארמעגלעכע, נאר אויך א טענדענץ פאר די אומפארמעגלעכע אויס־צונוצען זייער כח (בעת פולער באשעפטי־גונג) ארויסצורייסען מיט נוטען אדער ביי־זען אזוי פיל, ווי עס לאזט זיך פון די, וואס צאלען זיי. זיי האבען געיואוסט, אז פאר ענגלאנד, וועלכע לעבט פון עקספארט קיין אויסלאנד, וועט אזא קאמף פאר העכערע און העכערע לוינען ברענגען מיט זיך די גרעסטע געפאר פאר דער ווירטשאפט פון לאנד, פאר איר מעגלעכקייט צו קאנקורירען מיט דייטשלאנד אדער יאפאן, — די אמת'ע געפארען פאר ענגלאנד. אבער זייער גע־טרייטאפט צו די פרינציפען פון קאפיטאליזם איז געווען שטארקער ווי די ווארענונג, וואס זייער פארשטאנד האט זיי געגעבען.

א טייל פון די ארבעטער פילט, אז די „פרייהייט" פאר רייכע דארף עקספלואטירען מיט אלע מיטלען אויף דער נישט פאר־מעגלעכער טייל פון דער געזעלשאפט. עס איז דערביי אינטערעסאנט צו באמערקען, אז די קאמוניסטען זיינען אלע מאל, אויך בעת אין ענגלאנד האט געהערשט אן ארבע־

סער־רעגירונג. געשטאנען אויף דעם קאפיטאליסטישן פרינציפ, אז די באציאונגען צווישן פארשידענע גרופען אין דער געזעלשאפט דארף רעגולירט ווערען אויף דעם אנארכישן וועג פון קאמף פון יעדען איינעם נעגען יעדען אנדערן.

דער כאראקטער פון די סטרייקס

נאך אלצדינג וואס מיר האבען דא געזאגט וועגען געשעענדערסטן סאציאלען קלימאט אין היינטיגען ענגלאנד, וואס מאכט גרינגער פאר א טייל ארבעטער (פארגעסט נישט — נאר דריי אין הונדערט?) צו באנוצען זיך מיט דעם סטרייק־מיטעל, איז עס אבער א גרויסע זעלטענהייט, אז אפילו אט די מינדערהייט זאל ארגנטער אין סטרייק פאר־לאנגענדיג א לוין העכערונג. די גרעסטע צאל סטרייקס (אין דאס איז באזונדערס ריכטיג וועגען די לעצטע סטרייקס אויף די באנען און אין די האפענס) האט זייער ווייניג אדער גארנישט צו טאן מיט שכירות. זיי האבען געסטרייקט כדי אויף דעם אופן צו דעמאנסטרירען אן עוולה, וועלכע ווערט לגבי זיי באגאנגען, — אזוי אלענפאלס האבען זיי געגלויבט.

דער סטרייק פון די לאקאמאטייו־פירער איז באזונדערס אינטערעסאנט און כאראקטעריסטיש. עס איז געווען א סטרייק געגען א צווייטען טייל פון די ארבעטער, וועלכע זיינען באשעפטיגט אויף די אייזענבאנען. דער סטרייק איז א סימפטאם פון א קאנפליקט, וועלכער עקזיסטירט צווישען די ענגלישע ארבעטער.

די ענגלישע טרייד יוניאן באוועגונג צים איר גרויסען יחוס פון די גילד־ארגאניזאציעס פון די געהילפען אן אמאליגע בעל מלאכות. אין 19טען יארהונדערט זיינען די ענגלישע טרייד יניאנס כמעט אלע געווען צייטמענגעשטעלט פון מיסגלידער פון די הויך־קוואליפיצירטע ארבעטער שיכטען. די נישט־קוואליפיצירטע, די סאג־ארבעטער, וועלכע טען היינט איין ארבעט און מארגען אן אנדערע, האבען נישט געהאט קיין טרייד יוניאנס, אין וואלטען פאר קיין שום פרייז־ניסט ארייننגענומען געווארען אין דער ארגאניזאציע פון זייערע מער געשולטע ברידער (אין ענגלאנד איז עטוואס אנדערש ווי אין סאליידאריטעט אנטשטאנען נאר אין רעזולטאט פון די סאציאליסטישע אגיטאציע פון דער לעיבאר פארטי. דאס איז אויך אמת וועגען אלע לענדער מיט אן אינדוסטריעלען אבבעטער קלאס).

ערשט אין סוף פון פארגען יארהונדערט האט זיך אנגעהויבען דער נייער פעריאד פון דער ענגלישער טרייד יוניאן באוועגונג צווישען דאקערס, גאז־ארבעטער און באן־אנגעסטעלטע. ערנעסט בעווין איז געווען דער גרעסטער ארגאניזאטאר פון די נישט־קוואליפיצירטע אין ער האט פון זיי געמאכט א מעכטיגען עקאנאמישען און פאליטישען כוח אין ענגלאנד. דורך זייערע גרויסע צאלען האבען זיי באוויזען צו ווערען א וויכטיגער יחס־עלעמענט, און מיט דער צייט האבען זיי כמעט באהערשט די לעיבאר פארטי. צווישען די זעקס מיליאן מיטגלידער פון דער לייבאר פארטי זיינען נישט ווייניגער ווי 2 מיליאן און 800 טויזענט מיטגלידער פון יוניאנס פון נישט־קוואליפיצירטע ארבעטער. אין זיי זיינען די געטרייסטע און לאיאלסטע אונטערשטיצער פון דער סאציאל־דעמאקראטישער אנטי־בעוואניסטישער טייל פון דער ענגלישער ארבעטער פארטי (דאס הייסט נישט אז די קוואליפיצירטע ארבעטער זיינען אין זייער מערהייט פאר בעוואן'ען, אבער א טייל פון זיי איז, און א טייל פון זייערע יתיאנס ווערען אנגע־פירט דורך קאמוניסטען).

דער אויסגעוואקסענער כוח פון די „שווארצע" ארבעטער האט געבראכט מיט זיך א לוין־רעוואליוציע אין ענגלאנד. מיט הונדערט יאר צוריק האט דא א קוואליפיצירטער ארבעטער פארדינט דריי מאל אזוי פיל ווי א „שווארצער" ארבעטער. היינט איז כמעט פארשוואונדען יעדער אונטערשייד. די לאקאמאטיו־פירער האבען געסטרייקט נישט פאר העכערע לוינען, נאר פאר א הוספה ווי קלייך זי זאל נישט זיין (זיי האבען פאר־לאנג 50 סענט א וואך מער) וואס זאל דיינען ווי א סימבאל קלאר פעסטצושטעלען דעם אונטערשייד צווישען זיי און זייערע ווייניגער קוואליפיצירטע קאלעגען אויף די אייזענבאנען) ווי פארטערס און אנדערע, וועלכע האבען נאר וואס באקומען א הוספה. און זיי האבען פארענדיגט דעם סטרייק בלויז פארן צוואג, אז זיי דיפערענץ וועט איינגעהאלטען ווערען אפילו ווען עס זאל זיך האנדלען נאר וועגען אן אונטערשייד פון 10 סענט א וואך. די סאציאלע שפאנונגען צווישען פארשידענע גרופען אין דעם זעל־ביגען קלאס פון לוין־נעמער קען זיין גע־פערלעכער ווי דער קאמף צווישען גאנצע קלאסען. דער סטרייק פון די לאקאמאטיו־פירער איז א סימפטאם פון דער דאזיגער „שאפונג, וועלכע איז נישט באגרענעצט צו איין פאך אדער באשעפטיגונג.

דער סטרייק פון די דאקערס אין די פארטען ווידער האט אויך נישט צו טאן מיט שכירות, נאר איז דער אויסדרוק פון טראדיציאנעלע אונטערשידען אין דער ארגאניזאציע פון ארבעטער־גרופען אין ענגלאנד.

נחמיה קליין:
ליד־ער

די אלטע מוזע

האב תמיד געבעטען ביי גאט
פון פראצע זאל נעמען א סוף,
איז געקומען דער גליקלעכער טאג —
איז פון מיר אויעך דער שלאף.

פ'ווערען פיל מיין קאפ און גלידער,
פ'ווערט שוואך און שווער מיין געדאנק.
איך קען מער ניט שאפען קיין לידער —
איז דאס דער סוף פון מוזע'ס געשאנק?

מיין מאמע

ווען איך זיך מיטן כוח פון לידער
און צייל אויף דיר מיין בליק,
ווערען אנגעפילט די לידער
מיט טיעפ רו און גליק.

איך זע דיינע אויגען פול טרויער
געהענדט פון יענער זייט.
און איך זע — דער טאג פון דייער
איז אויך פון מיר ניט ווייט.

וואלען אין מעקסיקא ענדערען ניט דעם פאליטישען קורס

פון אויגוסטין זוכי

נהויב פארגען חודש איז אין מעקסיקע פארגעקומען וואלען פאר א נייעם פארלאמענט. די דא־זיגע וואלען האבען א גע־וויסע באזונדערע היס־טארישע באדייטונג, מחמת דעם, וואס פרויען האבען דא צום ערשטען מאל געהאט דאס רעכט צו שטימען פאר פארלאמענט פארטרעטער. א חוץ דעם איז עס בכלל אינטערעסאנט פאר אויסלענדישע מענשען זיך צו באקענען מיטן אייגענאר־טיגען פארטיי־סיסטעם אין מעקסיקע וואס איז אזוי גרינטלעך אנדערש פון אנדערע מערב־לענדער. הגם דא זייענען ניט פאראן קיין שום געזעצלעכע באגרענעצונגען פאר דער אויסבילדונג פון נייע פארטייען, הערשט אבער פאקטיש אין מעקסיקע, זינט צענ־דליגער יארען אין איינציגע פארטיי.

אינם טאג פון די וואלען איז דער פאר־קויף פון אלקאהאלישע געטראנקען געווען פארבאטען, כדי צו פארמיידען, אז די גע־מיטער, צעהיצטע פינגם ביטערען טראפען, זאלען ניט ברענגען זייערע פאליטישע מיי־נונגס־פארשיידענהייטען צום אויסדרוק אויף א ליידענשאפטלעכען אופן. איבער זעקס טויזענט און פיר הונדערט פאליציי־באאמטע זיינען ארומגעפארען אין 360 פאליציי אוי־טאמאביילען איבער די גאסען פון דער הויפט־שטאט און אין די קאזארמעס זיינען מילי־טערישע אפטיילונגען געהאלטען געווארען גרייט איינצושטעלען ארדנונג אין פאל עס וועלען אויסברעכען וועלכע עס איז אומ־רוען. די רעגירונג האט אויך דערקלערט, אז די וועט, ווי אלעמאל, באשיצען דאס גע־זעץ, וואס דערלויבט ניט די ווידערדער־ווייל־ונג פון פאליטישע פארטרעטער. אויף אזא אופן זיינען געמאכט געווארען אלע באד־ווארענישען פאר דער דורכפירונג פון רו־איגע און ווירדיגע וואלען.

פאקטיש איז אין ערגעץ ניט פארגעק־מען קיין שום ערנסטע אומרוען אין די צייטונגען האבען געלייבט דעם הייכען גראד פון די פאליטישע רייפקייט פון דער באד־פעלקערונג דורך וועלכע זי האט באוויזען, אז וואס אנבאלאנגט גוטע „עפענטלעכע מי־דות" שטייען די מעקסיקאנער בירגער אויף דער זעלביגער מדרגה ווי אלע צווייזיזירטע פעלקער.

פיר פאליטישע פארטייען האבען ארויס־געשטעלט זייערע קאנדידאטען אין די וואל־לען פארגיגען חודש. צוואנציג קאנדידאטען זיינען געווען פרויען. דריי פון די פיר פארטייען שפילען ניט קיין וויכטיגע ראל. איינע פון זיי, וואס הייסט פ. א. נ. אדער „פאליטישע אקציע" פארטיי, פארטרעט די אינטערעסען פון די אייבערשטע צען טויז־זענט. די דא־זיגע פארטיי האט אין דעם אל־טען פארלאמענט געהאט בלויז צוויי פאר־טרעטער. די צווייטע איז די „נאציאנאלע פארטיי". וועלכע פארטרעט פראקטיש די אינטערעסען פון דער קאטוליישער קירכע, הגם זי באמיט זיך עס צו פארדעקען. אין דעם אלטען פארלאמענט האט אט די פארטיי ניט געהאט קיין שום פארטרעטערשאפט. די דריטע גרופע איז די פון די קאמוניסטען געשאפענע „פארקס־פארטיי". וועלכע האט אינם אלטען פארלאמענט געהאט בלויז צוויי מאנדאטען אין האט אויף אזא אופן רעפערי־זענטירט די קאמוניסטישע מאכטלאזיגקייט אין מעקסיקע.

דער וויכטיגסטער פאליטישער פאקטאר איז לאנד איז די פ. אר. איי. אדער די „פארטיי פון רעוואלוציאנערע אינעריכטונ־גען". דער נאמען איז מסיגל אויסצורופען מיספארשטענדעניש. די פ. אר. איי. איז איינגעגלעך נאר ניט רעוואלוציאנער נאר זי באשיצט דירכאויס די געזעלשאפטלעכע אינסטיטוציעס. אין דעם אלטען פארלאמענט פון 150 פארטרעטער האט די א פארטיי געהאט 145 מאנדאטען. די דא־זיגע איבער־וועגענדע מאכט־פאזיציע האט די פ. אר. איי. שוין זיין יארען אין עס איז ניט פאראויסגעזען, אז איר לאגע וועט זיך אין דער נאענטער צוקונפט פארענדערען. אט דער אומשטאנד האט געשאפען א בייזען וויץ: א מעקסיקאנער דיסקוטירט מיט אן אמעריקאנער וועגען די פאליטישע פאר־הערטענישען אין זייערע לענדער. זאגט דער אמעריקאנער: „ביי אינז, אין די פאראיי־ניגטע שטאטען, ענדיגען זיך די וואלען 6 אזייגער אין אזוינע אין מיט א שעה שפע־טער. 7 אזייגער, ווייסען מיר שוין ווער עס איז דערוויילט געווארען. אט דאס איז אמע־ריקאנישע ארגאניזיר־פעאיגקייט"... „דאס איז גאר ניט ביי־לעכט, ענטפערט דער מעק־סיקאנער, אבער ביי אינז איז עס נאך בע־סער. מיר ווייסען צוויי יאר פריער ווער עס וועט ביי אינז דערוויילט ווערען"...

די פ. אר. איי. פארטיידיגט די קאנסט־טיציע, וואס די רעוואלוציע אין מעקסיקע האט געשאפען אין זי האט אויך א סאציא־לען רעפארם־פראגראם וואס מאכט זי ענ־ליך צו סאציאל־דעמאקראטישע פארטיי־אין אין אינדוסטריאליזאציע אינם לאנד. אין איר ארגאניזאציאנערער סטרוקטור אינ־טערעסירט זיך אבער די פ. אר. איי. פון אנדערע געזעצנדיגע פארטייען אין די מערב־לענדער. זי איז ניט קיין קאהסען־פארטיי. נאר א אמערפינקט פאר פאר־שיידענע שיכטען אין דער געזעלשאפט. זי באשטייט פון דריי סעקטארס — ארבעטער, פייערס אין מיטעלשטאנד. פריער איז אויך געווען א מיליטער־סעקטאר, יעלכער איז אבער מיט יארען צוריק בטל געווארען. היינט קענען סאלדאטען אין אפיצירען אפ־געבען זייערע שטימען פאר די קאנדידאטען פון די אנדערע סעקטארס.

די פ. אר. איי. רעפרעזענטירט די אי־בערוועגנדע מערהייט פון דעם מעקסיקא־ניש געהאט קיין שום פארטרעטערשאפט. די דריטע גרופע איז די פון די קאמוניסטען געשאפענע „פארקס־פארטיי". וועלכע האט אינם אלטען פארלאמענט געהאט בלויז צוויי מאנדאטען אין האט אויף אזא אופן רעפערי־זענטירט די קאמוניסטישע מאכטלאזיגקייט אין מעקסיקע.

דער וויכטיגסטער פאליטישער פאקטאר איז לאנד איז די פ. אר. איי. אדער די „פארטיי פון רעוואלוציאנערע אינעריכטונ־גען". דער נאמען איז מסיגל אויסצורופען מיספארשטענדעניש. די פ. אר. איי. איז איינגעגלעך נאר ניט רעוואלוציאנער נאר זי באשיצט דירכאויס די געזעלשאפטלעכע אינסטיטוציעס. אין דעם אלטען פארלאמענט פון 150 פארטרעטער האט די א פארטיי געהאט 145 מאנדאטען. די דא־זיגע איבער־וועגענדע מאכט־פאזיציע האט די פ. אר. איי. שוין זיין יארען אין עס איז ניט פאראויסגעזען, אז איר לאגע וועט זיך אין דער נאענטער צוקונפט פארענדערען. אט דער אומשטאנד האט געשאפען א בייזען וויץ: א מעקסיקאנער דיסקוטירט מיט אן אמעריקאנער וועגען די פאליטישע פאר־הערטענישען אין זייערע לענדער. זאגט דער אמעריקאנער: „ביי אינז, אין די פאראיי־ניגטע שטאטען, ענדיגען זיך די וואלען 6 אזייגער אין אזוינע אין מיט א שעה שפע־טער. 7 אזייגער, ווייסען מיר שוין ווער עס איז דערוויילט געווארען. אט דאס איז אמע־ריקאנישע ארגאניזיר־פעאיגקייט"... „דאס איז גאר ניט ביי־לעכט, ענטפערט דער מעק־סיקאנער, אבער ביי אינז איז עס נאך בע־סער. מיר ווייסען צוויי יאר פריער ווער עס וועט ביי אינז דערוויילט ווערען"...

די פ. אר. איי. פארטיידיגט די קאנסט־טיציע, וואס די רעוואלוציע אין מעקסיקע האט געשאפען אין זי האט אויך א סאציא־לען רעפארם־פראגראם וואס מאכט זי ענ־ליך צו סאציאל־דעמאקראטישע פארטיי־אין אין אינדוסטריאליזאציע אינם לאנד. אין איר ארגאניזאציאנערער סטרוקטור אינ־טערעסירט זיך אבער די פ. אר. איי. פון אנדערע געזעצנדיגע פארטייען אין די מערב־לענדער. זי איז ניט קיין קאהסען־פארטיי. נאר א אמערפינקט פאר פאר־שיידענע שיכטען אין דער געזעלשאפט. זי באשטייט פון דריי סעקטארס — ארבעטער, פייערס אין מיטעלשטאנד. פריער איז אויך געווען א מיליטער־סעקטאר, יעלכער איז אבער מיט יארען צוריק בטל געווארען. היינט קענען סאלדאטען אין אפיצירען אפ־געבען זייערע שטימען פאר די קאנדידאטען פון די אנדערע סעקטארס.

די פ. אר. איי. רעפרעזענטירט די אי־בערוועגנדע מערהייט פון דעם מעקסיקא־

די טרייד יוניאן באוועגונג איז דא אנטשטא־נען אין א רעזולטאט פון א ספא־נאנעם אויפשוואונג און איז געוואקסען אן שום קאנסטיטוציאנעלער פלאנירונג. די מער־סטע טייל פון די יוניאנס האבען אמאל פונקציאנירט נאר אין אין ארט, און האבען נישט געוואלט הערען וועגען אויסברייטע־רען זיך אויף אנדערע טיילען פון לאנד.

אין ווידער אמאל, חען ביים סוף פון פאריגען יארהונדערט און דעם אנהויב פון היינטיגען איז פארגעקומען דער כעסט נפש־דיגער וואוקס פון די טרייד יוניאנס פון די נישט־קוואליפיצירטע ארבעטער. איז עס אין א גרויסער מאס געווען א רעזולטאט פון דער פאראייניגונג פון הונדערטער לאקאלע גרופעס אין נאציאנאלען מאסשטאב. אבער טייל יוניאנס האבען קיינמאל נישט איינגע־שטימט אפצוגעבען זייער אומאפהענגיגקייט. איינע פון די דאזיגע אלטע יוניאנס האט ארום 10 טויזענט מיטגלידער אין די לאנ־דאנער דאקען. זי האט מיט א יאר צוריק פרובירט אויסצוגעבן אן אפאציאציעלע (נישט פאליטישע) באוועגונג אין דער מעכטיגער „טראנספארט עוד דזשענעראל וואָרקערס יוניאן", וועלכע האט אראנזירט 90 פראָ־צענט פון די ענגלישע האפען־ארבעטער, כדי פון איר אפצווייסען ארום 10 טויזענט מיט־גלידער אין די צפון־פארטען. אבער די גרעסערע טרייד יוניאן האט נישט געוואלט דערלאזען, אז די אפגעשפאלטענע גרופען זאלען באקומען די זעלביגע רעכט פון רע־פרעזענטירען די ענגלישע פארט־ארבעטער. ווי עס האט עס די יוניאן, וועלכע אפילו היינט רעפרעזענטירט איבער 80 פראצענט פון זיי. דער סטרייק פון די 18 טויזענט דאק־ארבעטער איז א סטרייק פון די מיט־גלידער פון דער קלענערער יוניאן געגען דער גרעסערער.

• • •

די צוויי סטרייקס, און אנדערע אין גע־וויסע קיילען־גרויבען אדער צייטונגען, האבען געקאסט דער ענגלישער ווירטשאפט מער. ווי זי איז ווייניג צו צאלען פאר סאציאלע קאנפליקטען. די גרויסע מערהייט פון די ענגלישע טרייד יוניאנס איז זיך גום באר־וואוסט, אז אימזיניגע קאנפליקטען זיינען סם פונקט אזוי פאר זייערע מיטגלידער ווי פאר די מיטגלידער פון דער „פעדע־ראציע פון אינדוסטריעלערס". דער נאענט־סטער קאנגרעס פון די טרייד יוניאנס, וועל־כער קומט פאר אין אנהויב סעפטעמבער, וועט זיכער דיסקוטירען די דאזיגע פראגעס. אבער — די פולע פרייהייט פון יעדער טרייד יוניאן אין ענגלאנד איז איינע פון די טייער־סטע דיאמאנטען, וועלכע די ענגלישע ארבע־טער באיוועגונג שיצט. קיינער, נישט די רעגירונג, נישט דער פארלאמענט און אפילו נישט קיין קאנגרעס פון טרייד יוניאנס. קען באגרענעצען דאס פארמעלע רעכט פון יעדער באזונדערער גרופע צו האנדלען. ווי זי האלט עס פאר ריכטיג און נויטיג. אבער עס איז אראן אין מאכט, וועלכע ווירקט: די עפענטלעכע מיינונג. קיין סטרייק קען געגען איר נישט געוואגען ווערען. און ווייל די ענגלישע געזעלשאפט וועט זיך דארפען צו־געוואוינען צו מער סטרייקס וועלען די סטרייקערס מוזען אנגעבען א בעסערען גרונט פאר זייער האנדלונג, ווי אין די לעצ־טע פאלען.

סער־רעגירונג. געשטאנען אויף דעם קא־פיטאליסטישן פרינציפ, אז די באציאונגען צווישען פארשידענע גרופען אין דער גע־זעלשאפט דארף רעגולירט ווערען אויף דעם אנארכישן וועג פון קאמף פון יעדען איי־נעם נעגען יעדען אנדערן.

דער כאראקטער פון די סטרייקס

נאך אלצדינג וואס מיר האבען דא גע־זאגט וועגען געשעענדערסטן סאציאלען קלימאט אין היינטיגען ענגלאנד, וואס מאכט גרינגער פאר א טייל ארבעטער (פארגעסט נישט — נאר דריי אין הונדערט?) צו באנוצען זיך מיט דעם סטרייק־מיטעל, איז עס אבער א גרויסע זעלטענהייט, אז אפילו אט די מינ־דערהייט זאל ארגנטער אין סטרייק פאר־לאנגענדיג א לוין העכערונג. די גרעסטע צאל סטרייקס (אין דאס איז באזונדערס ריכטיג וועגען די לעצטע סטרייקס אויף די באנען און אין די האפענס) האט זייער ווי־ניג אדער גארנישט צו טאן מיט שכירות. זיי האבען געסטרייקט כדי אויף דעם אופן צו דעמאנסטרירען אן עוולה, וועלכע ווערט לגבי זיי באגאנגען, — אזוי אלענפאלס האבען זיי געגלויבט.

דער סטרייק פון די לאקאמאטייו־פירער איז באזונדערס אינטערעסאנט און כאר־אקטעריסטיש. עס איז געווען א סטרייק געגען א צווייטען טייל פון די ארבעטער, וועלכע זיינען באשעפטיגט אויף די אייז־זענבאנען. דער סטרייק איז א סימפטאם פון א קאנפליקט, וועלכער עקזיסטירט צווישען די ענגלישע ארבעטער.

די ענגלישע טרייד יוניאן באוועגונג צים איר גרויסען יחוס פון די גילד־ארגא־ניזאציעס פון די געהילפען אן אמאליגע בעל מלאכות. אין 19טען יארהונדערט זיינען די ענגלישע טרייד יניאנס כמעט אלע גע־ווען צייטמענגעשטעלט פון מיסגלידער פון די הויך־קוואליפיצירטע ארבעטער שיכטען. די נישט־קוואליפיצירטע, די סאג־ארבעטער, וועלכע טען היינט איין ארבעט און מארגען אן אנדערע, האבען נישט געהאט קיין טרייד יוניאנס, אין וואלטען פאר קיין שום פרייז־ניסט ארייننגענומען געווארען אין דער ארגא־ניזאציע פון זייערע מער געשולטע ברידער (אין ענגלאנד איז עטוואס אנדערש ווי אין סאליידאריטעט אנטשטאנען נאר אין רע־זולטאט פון די סאציאליסטישע אגיטאציע פון דער לעיבאר פארטי. דאס איז אויך אמת וועגען אלע לענדער מיט אן אינדוס־טריעלען אבבעטער קלאס).

ערשט אין סוף פון פארגען יארהונדערט האט זיך אנגעהויבען דער נייער פעריאד פון דער ענגלישער טרייד יוניאן באוועגונג צווישען דאקערס, גאז־ארבעטער און באן־אנגעסטעלטע. ערנעסט בעווין איז געווען דער גרעסטער ארגאניזאטאר פון די נישט־קוואליפיצירטע אין ער האט פון זיי געמאכט א מעכטיגען עקאנאמישען און פאליטישען כוח אין ענגלאנד. דורך זייערע גרויסע צאלען האבען זיי באוויזען צו ווערען א וויכ־טיגער יחס־עלעמענט, און מיט דער צייט האבען זיי כמעט באהערשט די לעיבאר פאר־טי. צווישען די זעקס מיליאן מיטגלידער פון דער לייבאר פארטי זיינען נישט ווייניגער ווי 2 מיליאן און 800 טויזענט מיט־גלידער פון יוניאנס פון נישט־קוואליפיצירטע ארבעטער. אין זיי זיינען די געטרייסטע

אַ נייער טאָג

(דערציילונג)
פון מ. קראַוויץ

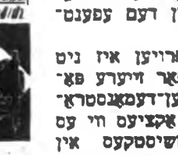

נאָך דערווייל דייער דין. די מערהייט פון דעם וויילבלעכען געשלעכט שטייט נאָך דייער ווייט פון דעם פּאָליטישען לעבען אין לאַנד. ערשט אינדעם, וואָס פרויען האָבען באַקומען דאָס רעכט צו וויילען און געוויילט צו ווערען, וועט זיך פאַרשטאַרקען דייער אינטערעס אין די פראַבלעמען פון דעם עפענטלעכען לעבען.

פאַר די מעקסיקאַנער פרויען איז נישט נויטיג צו פירען אַ קאַמף פאַר זייערע פּאָליטישע רעכט דורך גאַסען־דעמאָנסטראַציעס אָדער דורך דירעקטע אַקציעס ווי עס האָבען געטאָן די סופראַזשיסטקעס אין ענגלאַנד. די 25 יאָר אַלטע הערשענדיגע רעוואָלוציאָנערע פּאַרטיי איז אויך צוגעגאַנגען פאַר אַלע פאַרשיידענע באַוועגונגען, וואָס די צייט אין רייף פאַר אַ געוויסע רעפאָרם איז בלויז נויטיג אַ חיזק פון דער פּאַרטיי אויף צו דערגרייכען, אויף אַ געוועטיגען אופן. די געוואונשענע צילען.

אויב אַזוי, טאָ וואָס איז דיר סיבה וואָס די פ. אר. איי. האָט אַזוי לאַנג געוואַרט צו געבען פרויען וואָלדרעכט?

דאָס האָט זיך דייער באַגרינדעטע אורזאַכען. די באַפעלקערונג אין מעקסיקע באַשטייט פון 40 פּראָצענט אינדיאַנער, 58 פּראָצענט מולאַטאָס און 2 פּראָצענט אויסלענדער, אַמעריקאַנער און אירעפּעער. ביי די אינדיאַנער האָט די פרוי געהערט צו דער סטאַדע. ביי די שפּאַניער האָט די פרוי נישט געטאָרט אַרויסגיין אין גאַס אַליין אָן אַ באַגלייטער. אָט די דאָזיגע דאָפּעלטע ירושה האָט פאַראורזאַכט די פרוי בלויז צו געבוירען קינדער, צו קאָכען און וואַשען, צו וועלכען עס קומט נאָך צו, אויפן דאָרף, אויך די אַרבעט אין פעלד. די פרוי האָט אַזוי אַרום געהאַט פליכטען אָן רעכט, זאָרג אָן פרייד און אַרבעט אָן אַ שיעור.

די מעקסיקאַנער פרוי איז נאָטירלעך אַ שטאַרקע אָנהענגערין פון דער קאַטוילישער קירכע. אָבער די קירכע האָט דאָך נישט קיין פאַלקסטימלעכע פּאַרטיי מיט אַ באַזונדערע צוציאונגס־קראַפט פאַר פרויען. ווי־דער די פ. אר. איי. איז דאָך סוף כל סוף נישט־קיין אַנטי־רעליגיעזע פּאַרטיי.

אין מעקסיקע איז די קירכע, זייט הונדערטער יאָרען, אָפּגעטיילט פון דער מלוכה. אָבער 99 פּראָצענט פון דער באַפעלקערונג איז קאַטוליש און דאָס שפּיגעלט זיך אויך אָפּ אין דער פּאַרטיי. אין די איצטיגע וואָלען האָבען די מערהייט פרויען־וויילער געשטימט פאַר די מעגער־קאַנדידאַטען, וועלכע דיינען פונקט אַזעלכע גוטע קאַטאָליקען ווי דייערע פרויען.

די פ. אר. איי. איז מיט איבער 80 פּראָצענט פון אַלע דערוויילטע קאַנדידאַטען ווייטער געבליבען די שטאַרקסטע פּאַרטיי אין לאַנד. מחמת די וואָל־רעזולטאַטען קען מעקסיקע באַטראַכט ווערען פאַר די קומענדיגע יאָרען אַלס דער שטאַרקסטער זייל אין דעם פּאָליטישען שטורעם וואָס ברויזט נאָך אַלץ אין אַנדערע לאַטיין־אַמעריקאַנער לענדער. די פאַראייניגטע שטאַטען און די אייראָפּעאישע אינדוסטריע־לענדער קענען ווייטער אויסברייטערן דייערע האַנדעלס־באַציאונגען מיט מעקסיקע. די וואָלען אין מעקסיקע האָבען ווידעראַמאָל באַוויזען, אַז דאָ זיינען נישט פאַראַן קיין שום געפאַרען פאַר אויפטרייסלענדיגע ענדערונגען.

איז נישט געווען קיין אונס שערשייד וואו איך געל גיין. אַ פרעמדע שטאָט, פרעמדע מענשען, און אַ הונגער האָט געגרייזשעט מיינע ביינער און פאַרשאַרפט די קרעמפּען אין מיין בויך. יונג בין איך געווען, קוים דערגרייכט נייגנצן, כאָטש איך האָב אויסגעקוקט עלטער.

בין איך געזעסען אויף אַ באַנק אין גאַלאַזען דעם ווינט רייסען מיינע קליידער און מיט קאַלטע פינגער קריכען איבער מיין לייב. עס איז געווען שפּעט אין האַרבסט. די בוימער האָבען נאָך געהאַט אויף זיך די געלע פאַרטריקענטע בלעטער. גרינע לאַנקעס פון גראָז האָבען זיך נאָך געטוליעט צו דער קאַלטער ערד. אַ קאַלטער פאַרוואָלקענטער הימעל איז נאָך טונקעלער געוואָרען מיט דעם אָנקומען פון דעם אָוונט.

איך בין געזעסען מיט פאַרמאַכטע אויגען. אַ פאַרגליווערטע מידקייט האָט מיך צוגעשמידט צום באַנק. איך האָב געהערט די טוהליעס קלאַפּען אין דעם הילצערנעם האַסען און האָב געפילט דעם גערוך פון געזאַלצענעם וואַסער פון האַדסאָן. ווען איך האָב מיט אַנשטרענגונג אויפגעעפענט די אויגען, איז דער מאַנהעטען אינזעל געווען באַלויכטען מיט מיליאָנען ליכט. ווי אַ צייטבער האָבען זיי אַראָפּגעשיינט פון די פענצטער און טורעמס. דער אָטעם פון שטאָט האָט זיך געביטען מיט דעם אָנקום פון דעם אָוונט.

אפילו דער הונגער האָט מיך נישט געקאָנט האַלטען וואַך. איך בין געווען צו מיד נישט איינצודרימלען. — מיט מי האָב איך געפעפענט די אויגען ווען איך האָב געהערט אַ שטימע, וואָס האָט געהאַלטען אין איין איבערזאָגען: „שטיי" אויף יונגערמאַן, עס הויבט אָן רעגענען! די וועסט זיך פאַרקילען ביז טויט אויב דו וועסט נישט אַוועק פון וואַסער! שטיי אויף!

עס איז געווען צו נעפעלדיג איך זאָל זען זיין געזיכט. איך האָב אַ ציטער געטאָן. די נאַסקייט און די קעלט האָבען זיך איינגעגעסען אין מיין לייב. איך האָב זיך־אויפגעהויבען און אַרומגעגאַנגען גיין וואו אַ אויגען וועלען מיך טראָגען. דער פרעמדער האָט זיך אויך אויפגעהויבען אין שפּאַצירט ביי מיין זייט.

„וואוהין גייסטו?... דו ביסט דאָך אַ פרעמדער אין שטאָט. אין אַזוי יונג! דו וועסט אַרבעט אין אַ שטאָט־היים נישט קריגען. נישטאָ גענוג פאַר אַלענען אין אַזאַ ליידיגע צייט".

וואָס אַרט עס דיך? ווער ביסטו? גיי אַלדע גוטע יאָר אין לאָז מיך צירן! — עס איז מיר געווען ביטער אויפן האַרצען און איך האָב געפילט ווי צו ווייגען.

„דו בריקעסט זיך ווי אַ יונג לאַשעקעל. קום מיט מיר. מיר וועלען עפּעס עסען אין זיך אָנוואַרעמען. דערנאָך וועסטו באַשלוסען וואָס דו ווילסט טאָן. איך וועל דיך נישט פאַרגוואַלטיגען, גלויב מיר".

איך האָב אויפאַרשעמט געוויינט. הייסע טרערען האָבען זיך געגליטשט אויף מיין קאַלטען געזיכט ווי זודיגע טראָפּענס. — איך האָב נישט געקענט גיין ווייטער. איך האָב זיך אָנגעשפּאַרט אָן אַ בוים און געכליפּעט. ער איז געשטאַנען לעבען מיר און געשוויגען. ער האָט אויסגעקוקט ווי אַ פאַרגליווערטער שאָטען. ער האָט מיך געגומען ביים האַנט און איך האָב אים נאָכגעפאָלגט ווי אַ בלינדער. מיך האָט נישט געאַרט וואוהין ער פירט מיך.

איך האָב שוין געטרונקען מיין קאַפע און ער איז געזעסען לעבען מיר און מיך באַטראַכט. ער איז געווען קורץ, מיט אַ קיילעכדיג פּנים. די האָר פון־שוואַרץ; די אויגען בלויע און ערענסטע, זיינע קליידער שוואַרצע, פון די שוך ביזן ברייטען קראַוואַט. זיין געזיכט איז געווען יונג־אַלט. עס האָט זיך געווענדט ווי אַזוי די ליכט איז געפאַלען אויף אים. אין אַלגעמיין איז געווען אין זיין אויסזען עפּעס אומבאַשטימטעס און רעטזעלהאַפט.

„איך האָב אַ צימער נישט ווייט פון דאַנען. קום. דו וועסט ביי מיר איבערשלאָפען די נאַכט. דערנאָך וועלען מיר זען וואָס צו טאָן מיט דיר!"

איך בין אים נאָכגעגאַנגען. איך בין געווען צו מיד אַפילו צו רעדען מיט אים. און, ווען מיר זיינען אָנגעקומען אין די פּערצענטע גאַס, ביי דער צענטער עוועניו — האָט ער שטיל אַ זאָג געטאָן: „דאָס איז די הויז. דו וועסט קענען אָפּריען דיינע אַלטע ביינער". ער האָט געעפענט די טיר און מיר זיינען אַריין אין אַ טונקעלען קאָרידאָר.

ער האָט געהאַט צוויי צימערען. לאַנגע, שמאָלע, מיט אַ גערוך פון שטייב און אַלטע ביכער. איך האָב געהאַט דעם געפיל, אַז די פענצטער זיינען פאַרהאַקט און זיינען קיינמאָל אָפען נישט געווען. אַפילו די עלעקטרישע ליכט האָט נישט געקענט פאַרטרייבען די שאַטענס. — ער האָט מיך געלאָזט שטיין ביים פענצטער אין האָט געמאַכט די בעט פאַר מיר. — ער האָט געבראַכט פרישע וועש. זיכער זיינע, זיי זיינען געווען קורץ און בריט, און איך בין געווען לאַנג און דין. „די קענסט נעמען אַ באָד, אויב דו ווילסט? האָט ער געזאָגט. עס איז איצט דאָ וואַרמע וואַסער. שפּעטער וועט נישט זיין."

איך בין געלעגען אין בעט און אויסגעוואַשענער. אַ פרישער, צוגעדעקט וואַרעם, אין די פינצטערניש האָט זיך געטוליעט צו מיר. איך האָב זיך צוגעהערט צו זיינע טריט אין צווייטען צימער. האָב פרובירט טראַכטען און נישט געקענט. מיינע געדאַנקען זיינען געווען פאַרגלייווערט, און איך בין געווען צו מיד אַנטשלאָפען צו ווערען. ענדלעך האָט אַ הערבסט רעגען אָנגעהויבען קלאַפּען אין

די שייבען און ריטמיס מיך פאַרוויגט אין אַ טרוימלאָזען שלאָף.

• • •

עס איז געווען אַ כמאָרנער פרימאָרגען. איך בין געלעגען אין בעט און זיך געפּוילט אויפצושטיין. עס איז געווען אַזוי וואַרעם און באַקוועם צו ליגען אונטער דער קאַלדרע מיט האָרב־פאַרמאַכטע אויגען און גאָרנישט טראַכטען. דער צימער איז געווען אָנגעפילט מיט רעליגיעזע ביכער. אַ גרויס בילד פון יעזוסען איז געהאָנגען איבער דעם בעט. עס איז געווען אַ בילד מיט אַ צאָרט קינדעריש פּנים. אַ קראַנץ דערנער אויפן קאָפּ. די בלויע אויגען אָנגעפילט מיט טרערען, און די טראָפּענס גליטשען זיך פיינלעך איבער זיינע באַקען. אויף דער אָנגעגעגנדיגער וואַנט אין אַ געהאָנגען אַ בילד פון אַ פרוי אין די פערציגער מיט אַ מאַדאָנישען אויסזען, מיט צאָרטע אויגען, פולע ליפּען און אַן אומפּטיגען שמייכעל. — אין איין ווינקעל איז געשטאַנען אַ שאַפע מיט גלעזערנע טירען אָנגעפילט מיט קינדערשע זאַכען. אַ געפיל פון גרייס רחמנות האָט אָנגעפילט מיין האַרץ.

עס איז געווען אַזוי שטיל ווי דער לעבעדיגער אָטעם וואָלט געווען פאַרפאַרען. ער איז אין הויז נישט געווען. איך האָב זיך אָפּגערעדט. זיך אָפּגעוואַשען, געוואָרט אַ פּאָר מינוט אָבער ער איז צוריק נישט געקומען. איך האָב פאַרמאַכט די טיר און בין אַרונטערגעגאַנגען די הילצערנע שטיגען. איך האָב געהאַט אַ געפיל, אַז דאָס אַלץ איז אַ חלום, אַז אין דעם אַלעמען איז נישט געווען קיין בדעקער ווירקלעכקייט, וואָס האָט פאַסירט אין מיין לעבען.

אונטען, ביי די שטיגען, איז געשטאַנען אַ פרוי מיט אַ שמאָלציגען געזיכט און קליינע פאַרזשמורעטע אויגען. זי האָט מיר געגעבען איר בעסטען שמייכעל און אַ זאָג־געטאָן: „דזשים האָט מיר אָנגעזאָגט אַכטונג צו געבען אייף דיר. ער וועט זיין צוריק שפּעטער. איך וועל זיין גוט צו דיר, ברידער. אויב די וועסט זיין גוט צו מיר!" זי האָט זיך צעלאַכט. איר פעטער בייך און אירע ברוסטען האָבען אויסגעסטאַנצט אירע ווערטער.

איך האָב אַ צינישען שמייכעל געטאָן. פאַר מיינע יונגע יאָרען האָב איך שוין געוואוסט צופיל. אַן אַלטע קאָפּ מיט אַ יונגען קערפּער. איך האָב שוין אויסגעשפּאַנט די גאַנצע וועלט. אַלץ געזען און געוואָרען צוניש צום גאַנצען מענשלעכען מין.

„וואָס איז דיין נאָמען?" איך האָב איר אָנגעקוקט אין צטערקאַט: „אַ ניכפּע אויף איר, די שטיק פּלייש!" אָבער איך האָב אַ זאָג־געטאָן מיט צאָרען: „מיין נאָמען איז מיינע, צו וואָס, דו כאַלעריע, דאַרפסטו דאָס אַלץ וויסען?"

„פּראַוויע נישט קיין שטיק, מייק! איך מיין נישט קיין שלעכטס. אייב דו בלייבסט מיט אונז דאָרף מען דיך אויספּאַשען. איך וויל נישט אַז יעדעס מאָל, וואָס איך וועל דיך אָנרירען זאָלען דיינע ביינער צעפאַלען. איך האָב ליב הארטע ביינער און אַ ווייך לייב".

איך האָב זיך געמאַכט נישט וויסענדיג. געטראַכט האָב איך — גע'הרג'עט זאָל זי ווערען, די שטיק פּלייש! נאָר איך האָב געפילט ווי אָנצושפּייען איר אין פּנים. „וואָס נאָך ווילסטו וויסען, איידער איך גיי אַרויס אין גאַס?" האָב איך אַ זאָג־געטאָן סאַרקאַסטיש. אָבער זי איז נישט געוואָרען ברוגז און מיר אַריינגעלאַכט אין געזיכט.

אָבער אין גאַס בין איך נישט געגאַנגען. זי האָט מיך גענומען פאַר דער האַנט, אַרום טערגעפירט נאָך אַ פּאָר שטיגען און מיך אַריינגעפירט אין אַ האַלב־טונקעלען צימער. עס האָט געשמעקט מיט ריינקייט. טישלעך זיינען געשטאַנען אַרום די ווענט. עטלעכע מענשען זיינען געזעסען. געשמועסט און גערויכערט. דער אַראָמאַט פון פרישע קאַווע האָט אָנגעפילט דעם צימער. מען האָט געקאָנט זען די קיך דורך אַ גרויסען אָפענעם פענצטער. עס איז געווען האַרעם און געמיטלעך.

זי האָט מיך געפירט פון טיש צו טיש און מיך פאָרגעשטעלט. דערנאָך האָב איך זיך אַוועקגעזעצט ביי אַ טישעל און זי לעבען מיר.

„וואָס ווילסטו עסען, מייק? — זאָרג זיך נישט וועגען באַצאָלען. דזשים וועט שוין אַלץ באַזאָרגען". זי האָט נישט געוואָרט אויף מיין ענטפער. זי האָט זיך אויפגעהויבען און איז אין אַ פּאָר מינוט צוריקגעקומען מיט אַ טעצעל, אָנגעפילט מיט עסענוואָרג.

זי האָט נישט אָפּגעטראָטען פון מיר, געקוקט אויף מיר מיט אירע גרינע אויגען און אָנגעקוואַלען. דערנאָך האָט זי מיר געגעבען אַ סיגאַרעט. גענומען איינעם פאַר זיך אַ זאָג געטאָן גלאַט אַזוי זיך: „עס איז גיט צו לעבען אויף דער וועלט! יעזוס פאָר־לאָזט נישט אפילו אַ וואָרעם אונטער דער ערד".

„איך בין אַ אידי". האָב איך אַ זאָג געטאָן. נישט וויסענדיג פאַרוואָס.

„איז וואָס? מיר דיינען אַלע גאָט'ס קינדער. וואָס איז דער אונטערשייד ווי מיר דיינען גאָט?"

פון קיך האָט זי עמיצער גערופען: „גרייס! גרייס!" זי האָט זיך אויפגעהויבען און איז דורך אַ הינטער־טיר אַוועק אין קיך. אַ פּאָר מינוטען בין איך געזעסען אַליין. אַ רגע לאַנג האָט דאָס נישט געדויערט. איינע איז אַריינגעקומען פון גאַס, זיך אַרומגעקוקט אין צימער און באַשלאָסען זיך זעצען לעבען מיר. אין אָנהויב האָט זי מיך אויגנאָרירט. נישט גערעדט קיין וואָרט. זי איז צוגעגאַנגען צום אָפענעם פענסטער פון קיך, צוריקגעקומען מיט הייסער קאַפע און זיך אַוועקגעזעצט. האַלטענדיג דאָס טעפּעלע קאַווע מיט ביידע הענט, ווי זי וואָלט וועלען אויסנוצן אין זיך די וואַרעמקייט. האָט זי געגעבען אַ זופּ אין אַ זאָג געטאָן גלאַט אַזוי זיך: „ס'איז לוויזיג אין דרויסען!" נאָכדעם געקוקט אויף מיר און געשוויגען.

זי איז נישט געווען קיין שיינע, אָבער יונג און פריש. איר לערפּער האָט געהאַט אַלץ וואָס אַ מאַן זוכט אין אַ פרוי. קיין זאַך נישט איבעריג, קיין זאַך נישט צו פיל. בלויע אויגען. פולע ליפּען און שאַרפע ווייסע צעין. איך האָב געקוקט אויף איר אומפאַרשעמט און געפילט אַז דאָס איז אַ פרוי פאַר אַ מאַן!

— מיט אַמאָל גיט זי אַ זאָג צו מיר: „הער אויף מיך אויסטאָן נאָקעט מיט דיינע אויגען! וואָס דענקסטו, די ביסט אַ מאַן? די קוקסט דאָך אייס ווי אַן אויסגעווייקטער הערינג". זי האָט פאַרוויצערט אַ סיגאַרעט און אויסשטרעקענדיג איר האַנט מיך געפרעגט, אויב איך חיל אויך איינעם. דערנאָך האָט זי מיט אַ שמייכעל אַ זאָג געטאָן: „איך האָב דיך פריער נישט געזען דאָ? ווען האָסטו דזשמה צו געבראַכט אהער?... נאָך אַ נשמה צו ראַטעווען?.. גאָט, וואָס דאַרף ער אַזויפיל!"

איך האָב געשוויגען פאַר אַ מאָמענט: „ווער איז דזשים? איז דאָס זיין הויז?... און ווער איז גרייס?..." האָב איך געוואָלט וויסען.

„דזשים"? אירע אויגען האָבען אויפגעלייכטען. „ווער ער זאָל נישט זיין, געבענשט זאָל זיין זיין נאָמען. ער זאַמעלט אויף די שטויב פון דער ערד און מאַכט פון דעם גאָלד. וואָס איז דער אונטערשייד אויב ער טוט עס אין נאָמען פון גאָט: ער נערט די הונגעריגע, הויבט אויף די געפאַלענע. זאָל יעזוס אים געבען פרידען און אים באַפרייען פון זיין פּיינ".

„איז עס זיין הויז? וואו נעמט ער געלט פאַר דעם אַלעמען?..."

„דו ביסט ערשט געקומען אין ווילסטו שוין אַלץ וויסען. — דאָס לעבען איז פול מיט רעטענישען. ווער קען דערגיין אַ טאָלק וועגען אַלץ וואָס עס פּאַסירט? גאָט, גיט, גאָט נעמט. ווער קען פאַרשטיין זיינע וועגען?"

„וואָס איז דיין נאָמען, מיידעל? — מיינער איז מייק".

„פרענסיס... וואָס נאָך ווילסטו וויסען? מאַך עס שנעל ווייל. איך דאַרף אויעקגיין. איך וועל זיין צוריק אין אָוונט. דו קענסט עסען מיט מיר אין מיין צימער אויב דו ווילסט".

„אַ דאַנק, פרענסיס. עס איז גוט פון דיר מיך איינצולאַדען. איך וועל דיך טרעפען דאָ ווען דו ווילסט".

איך בין אַרויס מיט איר אין גאַס. נישט געוואוסט וואָס צו זאָגען מער. האָב איך געשוויגען.

„ווי אַלט ביסטו, מייק? די ביסט אַ מאָדנער בחור. וואו איז דיין פאַמיליע? — דו קוקסט אויס ווי די ערד וואָלט געווען צו קליין פאַר דיר".

„קען זיין אַז דו ביסט גערעכט. איך לויף אַרום ווי משוגע, וואוהין מיין וועג וועט פירען? גאָט ווייס!"

זי האָט געגעבען אַ דריק מיין האַנט, אַ שמייכעל געטאָן און געזאָגט: „איך וועל דיך זען שפּעטער. איך וועל דיך זיכער זען".

• • •

איך בין געגאַנגען איבער די גאַסען אַן אַ ציל. שטיקלעך געדאַנקען האָבען זיך געפלאַנטערט אין מוח. גוטס און שלעכטס האָבען זיך אויסגעמישט און געשאַפען אַ טאָשאַד אין קאָפּ. איך האָב פּרובירט טראַכטען וועגען מיין אייגען לעבען און נישט געקענט. וואָס וועט איצט זיין מיט מיר, האָב איך נישט געוואוסט. איך האָב זיך דערמאָנט אַן אַ מאַטראָסען־ליד און האָב איר שטילערהייט געזונגען.

„וואָס זוך איך?
אַ דאָך איבער מיין קאָפּ, אַ וואַרימע בעט.
פון צאַרטע פינגער מיינע האָר אַ גלעט.
ווער בין איך?...
...איך טראַכט און טראַכט, און קען
נישט פאַרשטיין
פון וואַנען איך קום, וואוהין וועל
איך גיין".

ווען איך בין צוריקגעקומען, איז שוין געווען סוגקעל אין דרויסען. איך בין גע־שסאנען ביים שוועל און נים געוואלט צוריק אריין אין הויז. עס איז מיר געווען אומהיים־לעך און שוועך אויפן הארצען. איך האב געטראכט וועגען דער שמאלציגער גרייס, וועגען דזשים׳ען. זיין געזיכט איז שוין אויס־געבלייכט געווארען פון מיין געדעכטניש. איך האב געטראכט וועגען פרענסיס און זיך געוואונדערט אויב זי וועט צוריק קומען. ווער איז זי?... פון וואנען קומט זי?... איך האב געהאסט אז זי וועט נים פאר־פאלנסערט ווערען אין מיין מיזעראבלען לע־בען.

די טישלעך זיינען געווען היפשלעך פאר־פילט. מיינע אויגען האבען געוואנדערט ארום צימער און פרענסיס איז אין ערגעץ נים געווען. איך האב זיך געפילט ווי א פרעמדער, אן איבעריגער. איך האב נים געוואוסט וואס צו טאן מיט זיך. איך בין געווען הונגעריג, אבער קיין געלט האב איך נים געהאט. דזשים איז נאך אלץ צוריק נים געקומען. אפילו די שמאלציגע גרייס איז פארשוואונדען. איך האב געטראכט אז איך וועל מוזען נעכטיגען אין גאס, ארום־וואנדערען, אדער זיצען און דרימלען ערגעץ אין א שמוציגען קאריידאר. איך בין געווען פארטיג צו גיין, ווען דזשים איז אריינגעקו־מען און זיך אויסגעזעצט ביי מיין טיש.

ער איז געווען בלייך און אויסגעמוטשעט. ער האט מיט א שמייכעל באגריסט אלעמען. פון דער העלער הויט האט זיך באוויזען גרייסי, אן אויסגעצוואגענע, אן אויסגעפוצ־טע. וואו ביסטו געווען, דזשים? ווארום האסטו מיך נים אפגערופען? זאג מיר וואס האט פאסירט".

„ברענג מיר און מייק׳ן עפעס צו עסען! עפעס ווארעמס, די ביינער זיינען מיר פאר־פראָרען".

זי איז פארשוואונדען אין קיך און צו־ריקגעקומען מיט אלדאס גוטס. — דזשים האט פון אלעם קוים באריירט מיט די ליפען.

ער איז געווען פארטראכט, זיין געזיכט אויסגעמוטשעט און דער שטערען פאר־קנייטשט. איך האב זיך געשעמט צו עסען א סך. האב איך געגעסען פאטעלעך און געטראכט גאס וויסט וואס. גרייסי האט זיך אויעקגעזעצט ביי אונזער טיש און האט געשוויגען. איך האב נים געוואוסט וואס צו זאגען: — אין מיסען האט זיך דזשים אויסגעהויבען און שטיל א זאג געטאן: „איך בין אזוי מיד, אזוי מיד. קום ארויף צו מיר אין צימער ווען דו וועסט פארטיג ווערען. קענסט שלאפען אין דער זעלבער בעט. מארגען וועלען מיר באשליסען וואס מען קען טאן פאר דיר". מיט ליימיגע פיס איז ער ארויס אין גרייסי אין נאכגע־שאלגט.

פרענסיס איז אריינגעקומען א מינוט שפעטער. זי האט אויסגעקוקט זייער מיד. זי האט זיך באלד אויעקגעזעצט ביים טישעל לעבען מיר און א מידען שטייכעל געטאן. איך האב איר באטראכט פאר א מינוט און געשוויגען. עס איז מיר געווארען וואוים אין הארצען. קוקענדיג אויף איר. „וואס האסטו געטאן א נאנצען טאג? איך האב געטראכט אז דו וועסט שוין קיינמאל צוריק נים קומען?"

זי האט זיך צעלאכט: „דו מיינסט אז דו האסט טאקע מיך געוואלט נאך אמאל זען?..."

„הער אויף שפאסען מיט מיר, פרענסיס. מיר דאכט אז איך בין פארליבט אין דיר".

„איך אויך, מייק. איך האב נאך א בחור ווי דו נים באגעגענט". זי האט אנגענומען מיין האנט און זי געגלעט.

מיר האבען געקוקט א ווילע שווייגענ־דיג איינע אויף די אנדערע און דערנאך האט זי א זאגט געטאן: „דו דערמאנסט מיר אן עמעצען אין מיין שטעטעל ווערד־מאנט. ווען איך בין געווען א יונג מיידעל בין איך געווען פארליבט אין אים. דאס איז שוין געווען אזוי לאנג צוריק. — געהאט אזעלכע טרוימען! נאר וואס איז דא וואס צו רעדען".

„איך בין געבארען געווארען ווייט, ווייט אויעק פון דאנען. א קליין שטעטעל מיט גרויסע וועלדער און טייכען. ווייסע זאמ־דיגע וועגען און א סך קאשטאנען־ביימער. געהאט א טאטען, א מאמען, ברידער און שוועסטער, און איצט ווייס איך מער נים וואו זיי זיינען", האב איך געזאגט.

„דו ביסט א איד — ביסטו?"

„צו וואס פרעגסטו דאס, פרענסיס? וואס איז דער אונטערשיד? יא, איך בין א איד".

„פארגיב מיר, מייק. דיינע אויגען האב־בען מיר עפעס דערמאנט. מיין ערשטע ליבע, ווען איך בין געווען א קינד. ער איז געווען א אידיש אינגעל און איך האב אים ליב געהאט. אבער דעם טאטען איז נים אנ־געשטאנען! ער האט מיר פארבאטען אים צו זען. איך האב דאס קיינמאל נים פאר־געסען".

זי האט מיר דערציילט וועגען איר לע־בען. „איך בין געראטען אין מיין מאמען. קיינמאל נים געווען צופרידען מיט די זאכען ווי דיי זיינען" — אן אומרואיגע איז זי געווען און גרינג אויף טרערען. זייער רעליגיע, אבער האט קיינמאל נים באזוכט א געבעט־הויז. גאס בעסען — פלעגט זי זאגען — דארף מען אין איינזאמקייט! קיינער זאל נים זיין דערביי. וואס עס איז ביי דיר אויפן הארצען קען מען נאר זיך טיילען מיט גאס. דער „טאטע איז שוין געווען אנדערש: ער האט געלעבט מיט דער ערד. ער האט געדאפט פילען זאכען, זיי צו פארשטיין. ער האט נים געהאט קיין טרוי־מען. נים דערוואכט צופיל, און איז געווען צופרידען מיט וואס ער האט. איך האב א סך מאל געטראכט וואס פאר א קראפט האלט דער מאמען מיט דעם טאטען צוזאמ־מען?... האב דאס קיינמאל נים געקענט פארשטייך.

„ווען איך בין נאך געווען זייער יונג האב איך שוין געהאט באשלאסען צו פאר־לאזען מיין היים. איך האב געוואוסט אז איך וועל מוזען אויעק וואו די אויגען וועלען מיר טראגען: איצט בין איך דא. ארבעט אלס קראנקען־שוועסטער אין א האספיטאל. האב א צימער אין דער רויטער אפגעבלא־קעוועטער הויז. דזשים האט מיך באריינ־דעט ווען איך האב זייער געדארפט האבען א פריינד. מיר געהאלפען שטודירען אלס נערס. איך האב א צימער אין שפיטאל, און קום אהער ווען איך קען נאר. — אזוי איז דאס, מייק. אזוי איז דאס".

איך האב פרובירט איר דערציילען פון מיין אייגען לעבען. „א היים, א כאטע אין פאלעסיע. ארעמקייט און הונגער זיינען אלע מאל געווען מיט אונז. פון צען דיינען מיר דריי געבליבען. זיבען זיינען געשטארבען אין זייער קינדהייט. שוועסטער, ברידער, ווער קען זיי אפילו געדענקען?... א טאטע, א פרומער איד, א בלייכער, מיט צעטראגענע אויגען. די מאמע א ווייننענדיגע, א פאר־זארגטע, הויס און ביינער, איז געשטארבען אין איר שלאף, אזוי אויסגעגאנגען. שפע־טער איז דער טאטע קראנק געווארען און אויס: זיינען דריי קינדער געבליבען נים אהער נים אהין. איצט זיינען צוויי אין אמעריקע. איינער אין בראזיל. איך בין דער אינגסטער און קען זיך קיין ארט נים געפינען".

איך בין ארויף צו דזשימי׳ן אין צי־מער. איך האב אפגעמאכט מיט פרענסיס איר צו זען שפעט אין אונענט. פרייטאג האט זי נים געארבעט, עס איז געווען איר פרייער טאג און מיר וועלען האבען גענוג צייט צו זיין צוזאמען. איך האב געפילט, אז איך מוז דזשימי׳ן זען. פרענסיס האט מיר גע־זאגט אז ער האלט אויס דאס גאנצע הויז, הלעפט אלעמען מיט וואס ער קען. „געלט", האט זי געזאגט, „נעמט ער פון דער לופט! קיינער ווייס נים ווער ער איז, און פון וואנען ער קומט. עפעס האט געמוזט פאסירען אין זיין לעבען, נאר קיינער ווייס נים וואס.

איך האב געעפענט שטיל די טיר. איך בין געבליבען שטיין ביים שוועל און זיך נים גערירט. ער האט נים געהערט מיין אריינ־קומען. ער איז געשטאנען אויף די קני לעבען אלטאר. איבער אים איז געהאנגען דער געקרייציגטער גאט, און טראפענס בלוט האבען געטריפט פון זיינע הענט און פיס. — דזשים האט געהאלטען דעם קאפ אנגע־בויגען איבער זיך ברוסט, די אויגען פאר־מאכט. דאס געזיכט פארטרערט. נאר די ליפען האבען זיך באוועגט, נאר די שטענדיג האבען זיך באהעפט מיט אים. איך בין געשטאנען א פאר סעקונדעס און דערנאך זיך שטילערהייט זיך ארויסגעשארט פון צימער און פארמאכט די טיר.

איך בין געשטאנען א ווילע אין דעם טונקעלען קאריידאר. וואס איך האב געטראכט — גאט ווייס. מיינע פיס זיינען געווען ווי פון ליים, מיין קאפ שווער. — דערנאך האב איך זיך אויטאמאטיש ארויפגעשלעפט די שטיגען א שטאק העכער. איך האב אנגעקלאפט אין פרענסיס טיר. איך האב ווי א בלינדער טאפענדיג געפילט מיך וועג אין נים געוואוסט וואוהין עס פירט. איך האב געהערט אירע שארענדיגע טריט. מיר זיינען ביידע געשטאנען ביי דער פארמאכטער טיר אין טונקעלען צימער. פרענסיס האט מיך גענומען ביי דער האנט און מיך צוגע־פירט צום אפענעם פענסטער. מיר האבען ארויסגעקוקט צום באלויכטענדען האסען און די געזאלצענע וואסער פון טיך האט אנגע־פילט די לופט. אלץ האט געזונגען פון ווייטער ווייטקייט, פון אן ערגעץ־לאנד, פון א לעגענ־דע, א נייעם טאג.

פרעזידענט דובינסקי׳ס באריכט פון זיין באזוך אין דריי לענדער

יי א פארזאמלונג פון באַ־אמטע פון אינזערע אינ־טערנעשאנעל יוניאנס אין געלאדענע געסט, האט פרעזידענט דובינסקי אפ־געגעבען א באריכט פון זיין רייזע אין איראפע און געשילדערט דעם איינדרוק, וואס אויף אים האבען געמאכט די פלעצער אין אינ־סטיטוציעס וואס ער האט באזוכט און די מענשען און שיערער מיט וועלכע ער האט זיך געטראפען. דורך די זעקס וואכען וואס ער האט פארבראכט אין אייסלאנד האט פרע־זידענט דובינסקי זיך באטייליגט אין קאנ־גרעס פון דער „אינטערנאציאנאלער קאנ־פעדעראציע פון פרייע יוניאנס" אין ווין, אלס דעלעגאט פון דער אמעריקאן פעדע־ריישן אוו לייבאר; האט בייגעוואוינט די גראדואציע פון תלמידים פון א „תומים־אנשטאלט אין פאלערמא, איטאליען, איינ־נאמען פון פארשטארבענעם פרעזידענט רוז־וועלט וואס איז איינגעבויט געוואָרען און ווערט איינגעפאלטען פון דער אינטערנע־שאנעל אין דעם איטאליעניש־אמעריקאני־שען ארבעטער־ראט אין אמעריקע און ער האט צום ערשטען מאל באזוכט מדינת־ישראל און זי געזען אין איר אויסבוי, דער־גרייכונגען און די שיעריגקייטען מיט וועל־כע זי ראנגעלט זיך. ביי דער פארזאמלונג, דעם 29טען יוני, האט פרעזידענט דובינסקי איבערגעגעבען די ציהערער די איינדריקען וואס ער האט מיט זיך געבראכט פון דעם רעבען פון די פעלקער, אין פון די טעטיג־קייטען פון די ארבעטער ארגאניזאציעס אין די דריי לענדער.

דער קאנגרעס פון דער אינטערנאציאָ־נאלער קאנפעדעראציע

ווייס־פרעזידענט ליאידסי אנטאניני אין געווען פארזיצער פון דער פארזאמלונג און ער האט, אין נאמען פון די פארזאמעלטע אין אין זיין נאמען, באגריסט די געסט, פרע־זידענט דובינסקי אין זיין פרוי, עמא דו־בינסקי, צי דייער צוריקקומען פון איראפע.

וועגען דער אינטערנאציאנאלער קאנפע־דעראציע, איר ארבעט און אירע איסזיכ־טען, ווי זיי האבען זיך אפגעשפיגעלט און די פארהאנדלונגען אין די באשליסען ביים קאנגרעס, האט פרעזידענט דובינסקי אנגע־וויזען, אז דער קאנגרעס האט געשאנקען א סך אויפמערקזאמקייט צו פראבלעמען פון געהעריגער פירערשאפט פאר דער באוועג־גונג. „באוועגונגען — האט דובינסקי גע־זאגט, ווערען אריינגעריפען אין לעבען דורך אומשטענדען. דייער אויסזען און קאריר קומט אבער פון די פירער זייערע. די קאנ־פעדעראציע איז היינט צו טאג דער צענטער פון דער פרייער ארבעטער באוועגונג פון דער וועלט. אן איר זיינען אנגעשלאסען די יוניאנס פון 73 לענדער מיט א מיטגלידער־שאפט פון 54 מיליאן ארבעטער. זי האט אבער ביז איצט נים אריינגעוויזען גענוג ענערגיע אין דער ארגאניזאציע־ארבעט אין אין אויסברייטערען דעם אינפלוס פון דער אמעריקע׳ס איינפלוס אין דער אינטער־נאציאנאלער טרייד יוניאן באוועגונג.

— דייזער ארבעטער באזיצען נאך אמאליגען קאמף־גייסט אין ענטוזיאזם.

— גראדואציע פון אינטערנעשאנעל יתומים־אנשטאלט אין פאלערמא. — גרייסע דערגרייכונגען פון הסתדרות אין ישראל.

פון ש. ריימאן

ארגאניזאציע. ביים קאנגרעס האט זיך אין דער היזיכט שטארק אנגעזען דער פאר־גרעסערטער איינפלוס פון דער אמעריקא־נער דעלעגאציע אין דער אינטערנאציאנא־לער ארבעטער באוועגונג, וואס איז פיל שטארקער איצט ווי עס איז געווען אין די פריערדיגע יארען. דאס האט זיך הויפט־זעכליך אנגעזען אין דעם באשליס צו פאר־שטארקען די ארגאניזאציע־טעטיגקייט פון דער פעדעראציע. וואס די אמעריקאנער דע־לעגאציע האט פארגעלייגט דורך איינסטע־רען א ספעציעלען דעפארטמענט אינטער דער פירערשאפט פון א ספעציעלען מענשען פאר ארגאניזאציאנס ארבעט אין די ווייניג אנטייילטע לענדער. אין אנצופירען אן ענערגישען קאמף געגען דער פארשפרייי־טונג פון קאמיניסטישען איינפלוס. צו פי־נאנסירען אט די טעטיגקייט, האט די אמע־ריקאנער דעלעגאציע איינגעשטימט צו פאר־גרעסערען זייערע פעד־קאפיטא צאלונגען צו דער האנפעדעראציע.

דעמאנסטראציע פון זייער ארבעטער מאכט אן אימפרעסיווער איינדרוק

צייכען די זייער שטארקע איינדרוקען וואס ער האט דורכגעלעבט ביים קאנגרעס אין ווין, האט פרעזידענט דובינסקי געשיל־דערט די דעמאנסטראציע פון די ארבעטער ביים ווינער סטיידיאם לכבוד די דעלעגא־טען צום טרייד יוניאן קאנגרעס. דעם דע־מאנסטראטיוון ספעקטאקעל האבען די ווי־נער ארגאניזירטע ארבעטער דורכגעפירט דעם לעצטען טאג פון קאנגרעס. דער סא־ציאליסטישער מעיאר פון ווין, יאנאס, האט פאר דעם צייטק אפגעגעבען פאר יענעם אוועגט דעם סיטי־האל. דאס האט זיך הויפט־זעכליך אנגעזען מיט בענק אויף ווערט אנגעפירט און ספעציעל מיט דער דירעקטאָרין וועלכע איז די אלמנה פון איינעם פון די סאציאליסטישע מארטי־רער. די אינטערנעשאנעל און דער איטאל־יאן אמעריקאן לייבאר קאונסיל, פון וועל־כען אייפגעבויט געוואָרען אנטאניני איז פרעזי־דענט, האלטען פאקטיש אויף דעם אינסטי־טוט.

אין זיין רעדע צו די דרייסיג גראדו־אנטען אין די אנדערע שילער האט פרעזי־דענט דובינסקי אנגעזייזען, אז אט דער אינסטיטוט און די הילף וואס עס גיט זיי צו לערנען זיך א פאך און מאכען א לעבען וואלט נים מעגלעך געווען, ווען עס וואלטען נים אויפגעבויט געוואָרען שטארקע יוניאנס אין אמעריקע, צו וועלכע איטאליענישע כאציאליסטישער מעיאר פון ווין, קארל זייק, האט לכבוד די דעלעגאטען דעמאלט איינ־גאָרדענט א ספעקטאקעל אין סטאדיום, אין וועלכען זיבען טויזענט ארבעטער האבען אנטייל גענומען. „א לאנגע צייט איז זינט דעמאלט פארביי — האט דובינסקי גע־זאגט. אבער טראץ די גיהנם־יסורים פון מלחמה, אין דעם בלוטיגען קאשמאר פון פאשיזם, נאציזם און אקופאציע פון די קאָ־מוניסטישע ארמייען, וואס די ווינער אר־בעטער האבען דורך דער צייט דורכגע־לעבט, האט זייער ענטוזיאזם און גלויבען אין פרייהייט זיך נים אויסגעשעפט. זייערע געזאנגען אין אויסרופען האבען געקלונגען פונקט אזוי פעסט און מוטיג ווי דעמאלט.

גראדואיר יום טוב פון „רוזוועלט אינסטיטוט" אין איטאליע

אין איטאליע, האט פרעזידענט דובינ־סקי באריכטעט, האט ער זיך געטראפען אין רוים מיט די טרייד יוניאניסטישע און סאָ־ציאליסטישע פירער און דעם סאציאליסטי־שען וויצע־פרעמיער, סאראגאט. ער האט געערדט מיט זיי וועגען דעם קאמף וואס עס גייט דארט אן צווישען די סאציאליס־טישע גרופעס. אין פלארענס האט ער באַ־זוכט אן אינסטיטוט פאר אנטוויקלען אר־בעטער פירער און ער איז געווען באזונ־דערס צופרידען צו זען, אז זייערע מעטאָ־דען און סיסטעם פון לערע איז זייער ענ־לעך צו די וואס ווערען דא אנגעווענדט אין דעם „אינטערנעשאנעל טריינינג אינסטי־טוט" פאר אויסבילדען ארגאניזיערס און כאַ־אמטע פאר אינזערע יוניאנס. פון דארט איז ער אפגעפארען נאך פאלערמא (סיציליע), ביי־ציאוויינען די גראדואיר־צערעמאניע פון דרייסיג שילער פון דעם פרענקלין ד. רוז־וועלט אינסטיטוט אין מענדאלא.

אט דעם אינסטיטוט האט די אינטערנע־שאנעל אויפגעבויט מיט זיבען יאר צוריק צו דערציען יתומים פון ארבעטער־מארטי־רער וואס האבען פארלוירען זייערע לע־בענס אין קאמף געגען פאשיזם. דארט לער־נען זיך איצט ארום דריי הונדערט קינדער פארשיידענע פאכען אין צוגאב צו די אלגע־מיינע לימודים. דובינסקי האט אויסגעדריקט גרויס צופרידענהייט מיט דעם אופן ווי די סקול ווערט אנגעפירט און ספעציעל מיט דער דירעקטאָרין וועלכע איז די אלמנה פון איינעם פון די סאציאליסטישע מארטי־רער. די אינטערנעשאנעל און דער איטאַל־יאן אמעריקאן לייבאר קאונסיל, פון וועל־כען אייפגעבויט געוואָרען אנטאניני איז פרעזי־דענט, האלטען פאקטיש אויף דעם אינסטי־טוט.

אין זיין רעדע צו די דרייסיג גראדו־אנטען אין די אנדערע שילער האט פרעזי־דענט דובינסקי אנגעזייזען, אז אט דער אינסטיטוט און די הילף וואס עס גיט זיי צו לערנען זיך א פאך און מאכען א לעבען וואלט נים מעגלעך געווען, ווען עס וואלטען נים אויפגעבויט געוואָרען שטארקע יוניאנס אין אמעריקע, צו וועלכע איטאליענישע

איינגעוואנדערטע ארבעטער האבען זייער פיל בייגעטראגען.

פרעזידענט דובינסקי'ס איינדרוקען פון ישראל

זיך צוהערענדיג צו פרעזידענט דובינ־סקי'ס באריכט הערען וואס ער האט געזען און געפילט דורך די ניין טעג פון זיין פאר־וויילען אין מדינת ישראל, דערפילט מען די שטארקע ראנגלעניש וואס ער האט דורכ־געמאכט אין זיך אליין ביז ער האט געשא־פען הארמאניע צווישען דיזע סאציאלע אנ־שויאונגען פון אינטערנאציאנאליזם און פון דיזע פערזענלעכע געפילען, ווי א זון פון דעם אידישען מארטירער־סאלק, אלס סאָ־ציאליסט, האט ער נים געגלויבט אין צע־ברעקלען די מענשהיים אין קליינינקע נאָ־ציאנאלע מלוכות. מענשען, גלויבט ער, דאר־פען קומען פאר דייער רעכט אויפן פלאץ וואו זיי געפינען זיך. ווי א איד אבער, ווי א קינד פון דעם געפיינגנטען סאלק, פון וועל־כען די נאצי בעסטיעס האבען אויסגעשאָ־טען א גאנץ דריטעל, האט ער געפילט, אז די איבערגעבליבענע זיינען בארעכטיגט צו א מקום מקלט וואו זיי זאלען קענען אויס־בויען פאר זיך א שטיקעל איינענע היים וואו זיי אליין זאלען זיין די בעלי בתים. ווי א פראקטישער פירער פון דער טרייד יוניאָן באוועגונג האט ער די דילעמא גע־לעזען אויף דעם פראקטישען אופן. „מדינת ישראל, זאגט ער, איז א היסטאָרישער מאקס וואס מיר מוזען אנערקענען. מיר זיינען דע־ריבער סאָרליכסטס צו הלפען דער מדינה מיט וואס נאר מען קען". געהאלפען איז דעם האט ווארשיינלעך אויך דאס, וואס די רעגירונג ליגט אין די הענט פון אן אר־בעטער פארטי, די מפא"י, און דאס, וואס די טרייד יוניאָן אָרגאַניזאציע איז דאס דער שטארקסטער עקאָנאָמישער, פּאָליטי־שער און סאציאלער כח אין דער געזעל־שאפט.

די וואָרעמע אויסנאמע, וואס פרעזידענט דובינסקי האט געקראגען אין ישראל פון אלעמען, פון די פשוט'ע הארפּאשניקעס ביז די העכסטע פארשטייער פון דער מליוכה; די אכטונג און ליבע, וואס מען האט אים דאר־טען ארויסגעוויזען איבעראל וואו ער איז נאר געקומען, האט אויך ביי אים געמוזט ארויסרופען גלעכע געפילען. דער רעזול־טאט איז געווען, אז ער איז נאך מער באַ־גייסטערט געוואָרען פון דעם לאנד, די מענשען, די אינסטיטוציעס און פון זייערע דערגרייכונגען, ווי ער איז עס פריער גע־ווען, ווען ער האט זיי געקענט בלויז פון הערען און ליינען.

א שטארקען איינדריק האט אויף אים געמאכט די ענדערונג אין מענשען, וואס איז דאס פארגעקומען. ער האט דאס דאס גע־זען — זאגט ער, ווי זיי טיען די שווערסטע ארבעטען, האקען שטיינער, פלאסטערען די גאסען, אקערען פעלדער, טרייבען לאָקאָ־מאטיווען און לאדען אן טיפען — אלץ אזוינע ארבעטען וואס אין קיין אנדער לאנד האט מען נים געדען אידען טאן. די האל־טונג, די פיריינג איז נאך אלץ א אידישע; דער קול איז „קול יעקב" אבער די הענט זיינען שיין אנדערע. זיי קענען שוין טאן די זעלביגע ארבעט ווי די „ידי עשו".

פונקט אזוי איז פרעזידענט דובינסקי באַגייסטערט פאר דער געוואלטיגער ענער־גיע, וואס די מענשען באַזיצען דארט. אלץ בוים זיך און לעבט אויף. נייע שטעט, נייע קאָלאָניעס, דערפער, פאבריקען, מינעס, שאָ־סייען, די סאמע ערד ווערט איבערגעבויט. דער נאקעטער, שטיינערנער באדען ווערט איינגעהילט אין א שליירע פון גרינגס זייד. דער גרויער מדבר ווערט באשפּרינגקלט מיט יונגע וועלדלען. און די אויפלעבונג איז נים נאר א פיזישע, נאר אויך א גייס־טיגע, א נייע נשמה באלעבט די מענשען און שפּיגעלט זיך אָפּ אין דייער צוזאמענלע־בען און אין דייערע אינסטיטוציעס.

דעם שטארקסטען איינדרוק האט אבער אויף אים געמאכט די דארטיגע טרייד יו־ניאָן באוועגונג, די הסתדרות און אירע פי־רער. די הסתדרות — האט פרעזידענט דו־בינסקי געזאגט — איז א גאנץ איינענאר־טיגע טרייד יוניאָן באוועגונג וואס האט נים צו זיך קיין גלייכען אין קיין לאנד. נים נאר ווירקט זי אויף דעם ארומיגען לעבען קאָנ־סטרוקטיוו, נאר זי בויט ממש אליין די פּאָליטישע, עקאָנאָמישע און געזעלשאפט־לעכע סטרוקטור פון דעם אויפגעלעבטען לאנד. די הסתדרות איז נים נאר אן אר־גאניזאציע וואס פארטיידיגט די ארבעטס באדינונגען פון לוין ארבעטער אין פאָ־בריק און אין דער געזעץ־געבונג, ווי די יוניאָנס אין אנדערע לענדער, נאר זי איז גלייכצייטיג אויך דער גרעסטער אונטער־נעמער. די אָנפירערין פון א ריזיגע קאָ־אָפּעראטיווע באוועגונג, די ארכיטעקטין פון די סאָציאליסטישע קבוצות, פון וועלכע סאָ־ציאליסטען אין אנדערע לענדער חלומ'ען נאך דערווייל. און אָפּ די זעלביגע טרייד יוניאָן אָרגאַניזאציע איז אויך דיר רעגירונג פון לאנד און א דעמאָקראטישע רעגירונג, וואס האלט זיך דורך דער שטיצע פון דער מערהייט פון די בירגער.

פרעזידענט דובינסקי האט אויך דער־ציילט וועגען די פארשיידענע פעלצער אין לאנד וואס ער האט באזוכט, די קבוצות, די נייע דערפער און מושבים, די אינסטיטו־ציעס וואס מיר האבען געהאלפען בויען, די „אמון"־היישער פאר פינף טויזענט איינוואָו־נער וואס איז געבויט געוואָרען טיילווייז מיט דער הילף פון די באָנדס וואס אונזערע יוניאָנס און מיטגלידער האבען געקויפט; די זיגמאן קאָפּעראטיווע פאבריק, די פאר־טול אין חיפה וואס אונזער אינטערנעשאָנעל האט געהאלפען עטאָבליערן, די שליזינגער קולטור־הויז, דער „דוד סטאדיום" אין חיפה וואס רופט זיך אויף פרעזידענט דובינסקי'ס נאמען, דאס אלץ — האט ער געזאגט — האבען א־ויסגערופען גרויס פרייד אין באַ־גייסטערונג.

דער אויסערגעוויינלעך גוטער איינדרוק פון די אלע דערגרייכונגען אין פירונגען אין לאנד, האט פונדעסטוועגען נים גע־שטערט פרעזידענט דובינסקי צו זען די ריזיגע שווערינקייטען און פראבלעמען, וואס עס שטיען נאך פאר ישראל און די שאטען זייטען. וואס זיינען נאך ליידער דארט דא. ער האט אנגעוויזען אויף דער פראבלעם פון די רעליגיעזע פאנאטיקער וואס זוכען ארויפצוצווינגען אויף דער גאנצער באפעל־קערונג זייערע דינים און פירונגען און זיי טאָלערירען נים קיין אנדערע פירונגען אין לאנד; די פאַרביסענע שנאה פון די ארומיגע אראבישע הערשער וואס דערלאזען נים איינשטעלען נארמאלע באציאונגען און האל־טען אן דעם מלחמה צושטאנד וואס קאָסט בלוט און שטערט דעם אויפבוי. טראָץ אבער די שווערינקייטען איז פרעזידענט דובינסקי באַגייסטערט פאר דעם וואס דארט איז אויפ־געסאן געוואָרען ביז איצט און איז אָפּסי־מיסטיש וועגען די אויסזיכטען פאר דער צוקונפט.

ווי א סך הכל פון דעם וואס ער האט געזען אין ישראל האט פרעזידענט דובינ־סקי סומירט אומגעפער ווי פאלגט: עס איז א קליין לאנד מיט גרויסע דערגרייכונגען, שווערע פראבלעמען און גוטע מעגלעכקיי־טען א חוץ די יאונדערלעכע מאטעריעלע דערגרייכונגען אין אזא קורצער צייט. האט עס שוין צעשמעטערט צוויי פון די העסלעכ־סטע בלבולים אויפן אידישען פאלק; אז זיי זיינען א פאלק פון לופט־מענשען וואס ווילען נים ארבעטען און אז זיי שטעלען צו דעם גרעסטען פראצענט קאָמוניסטען. ישראל האט באוויזען, אז דאס איז בלויז בלבולים פון אָנטיסעמיטען און רעאקציאָ־נערען וואס האבען נים קיין שמץ פון חירוק לעכקייט. אלץ וואס איז דארט אין לאנד, איז אויפגעבויט געוואָרען מיט אידישע הענט און טראָץ די עקאָנאָמישע און געזעלשאפט־לעכע שווערינקייטען זיינען די קאָמוניסטען דארט א נישטיגע מינדערהייט. איבער די אלע אורזאכען איז עס דער חוב אונזערער דא אין אמעריקע צו העלפען זיי מיט אלץ וואס מיר קענען מאטעריעל, מאָראליש און פּאָליטיש.

„ווימענס טרייד יוניאָן ליג" הערט אויף צו עקזיסטירען

די „ווימענס טרייד יוניאָן ליג", אן אָרגאָ־ניזאציע פון ווייבלעכע טרייד יוניאָן מיט־גלידער, וועלכע האט איבער 50 יאָר גע־האלפען אָרגאַניזירען פרויען און זיי איינ־גלידערען אין דער היגער ארבעטער באוועג־גונג, האט פאריגען חודש אויפגעהערט צו עקזיסטירען, דער באשלוס צו ליקווידירען די אָרגאַניזאציע איז געמאכט געוואָרען דעם 27טען יוני.

די „ווימענס טרייד יוניאָן ליג" איז גע־גרינדעט געוואָרען אין 1904 און האט אין פאָרלויף פון איר עקזיסטענץ געמאכט א גרויסען בייטראָג צו דער אָרגאַניזירונג פון טרייד־ס אין וועלכע פרויען זיינען באשעפ־טיגט. ווי אויך צו דער ענטוויקלונג און פראָגרעס פון דער אלגעמיינער ארבעטער באוועגונג. אונטער דער אָנפירונג פון ראָזאָ שניידערמאן, לאנג־יאריגע פרעזידענטין פון דער „ליג", האט די אָרגאַניזאציע געהאלפען יערבירען ווייבלעכע יוניאָן מיטגלידער אין די נאדעל טריידס און אנדערע אינדוס־טריעס.

לויט דער דערקלערונג פון געראל רי־ביען, פרעזידענטין פון דער „ליג" זינט 1949, האט די אָרגאַניזאציע אויסגעדינט איר ניצלעכקייט. טרייד יוניאָנס האבען איצט די געהערינג מעגלעכקייטען אויסצו־פירען די בילדונג־ און קולטור־פונקציעס און באהאנדלען די לעגיסלאטיווע פראבלע־מען אין וועלכע די „ליג" איז אזוי פיל יאָ־רען געווען טעטיג.

דער קאַמף פאַר העכערע מינימום־שכירות אין פאַרטאַ־ריקאָ

פון ש. וו.

ער קאמף פאר העכערע מינימום שכירות אין פארטא־ריקא, וועלכען די ארגאניזירטע ארבעטער באוועגונג אין אמעריקע פירט פאראלעל מיטן קאמף פאר העכערע פעדעראלע מינימום שכירות אין די פאר־איינגטע שטאטען, האט דעם לעצטען חודש גענומען א אזיטיווע וועגדונג. דער סענאט האט אנגענומען א באשלוס, אז צו־גלייך מיט דער העכערונג פון די מינימום־שכירות פון 75 סענט אויף א דאָלאר א שעה זאלען אויך גראדועל געהעכערט ווע־רען די מינימום־שכירות אין פארטא־ריקא.

דער־א באשלוס האט גלייך ארויסגערו־פען פראטעסטען פון די פראָפּיט־דורשטיגע ביזנעס־קרייזען, וואס נוצען אויס דעם בי־ליגען ארבעטס־מאַרק אין פארטא־ריקא אין אן אום'יושר'דיגען קאָנקורענץ געגען די אינדוסטריעס אין די פאראייניגטע שטאטען. די דאָזיגע פריוואטע ביזנעס־אינטערעסען זיינען אונטערגעבאלטען געוואָרען פון גע־וויסע מלוכה־בעאמטע אין פארטא־ריקא, וועלכע פרעטענדירען צו פארטרעטען די אינטערעסען פון דער ארטיגער ארבעטער באפעלקערונג און אין וועמענס נאמען זיי האלטען אן א „לאבי" אין וואשינגטאן כדי צו באאיינפלוסען דעם קאָנגרעס, אז די מיזעראבלע מינימום־שכירות אין פארטא־ריקא זאלען נים געהעכערט ווערען.

א צווייטע נייע וועגדונג איז דאס, וואס דער קאמף איז אריבער פונם קאָנגרעס אויף דער עפענטלעכער ארענע אין ניו־יארק, וואו די אימיגראנטען באפעלקערונג פון פארטא־ריקא האט אויסגעשטרעקט א העלפענדיגע האנט צו זייערע ברידער און שוועסטער אין זייער היימלאנד אין זייערע באמיאונגען צו פארבעסערען זייער עקאָ־נאמישע דאלע. אנשטאט צו לאזען ביידען די פארשיידענע פּאָליטישע שחדלנים פון זייער היימלאנד, וואס באשיצען בלויז די אינטערעסען פון די מאנופעקטשורערס און אינדוסטריאליסטען, האבען די פארטא־ריי־קאנער ארבעטער־אימיגראנטען גענומען א וואָרט אין דעם־א וויכח.

אן איבערגעפאקטער מאטען־מיטינג פון ארגאניזירטע ארבעטער פון פארטא־ריקא־נער האט פאריגען חודש אויף א דראמא־טישען אופן באשלאסען אויפצופאדערען די מלוכה־פאַרשטייער אין זייער היימלאנד זיך איינצושטעלען פאר העכערע מינימום שכי־רות און פאר די אזוי־נויטיגע פארבעטע־רונגען פון די ארבעט־און לעבענס־באדינ־גונגען אין פארטא־ריקא.

דער קאמף פאר העכערע מינימום־שכי־רות אין פארטא־ריקא גייט שוין אן די לעצ־טע צוויי יאר. און עס איז באמת א שטאלץ דא צו באריכטען אז אין דער אנפירערשאפט פון דעם דאזיגען קאמף שטייט אונזער איג־טערנעשאנעל און איר פרעזידענט, דוד דובינסקי.

אסתר מארסינגע, דאס חנ'עזידיגע טעכטערעל פון א מיטגליד אין דער דרעסמאכער יוניאָן, לאָקאל 22, קרינגס באזונדערע אויפמערקזאמקייט פון פרעזידענט דוד דובינסקי; היפאלינא מארקאנא, פרעזידענט פון דער אָרבעטער פעדעראציע אין פארטא־ריקא; אורחין דייחידסאָן, קאָנגרעסמאן פון 20סטן דיסטריקט אין ניו יארק, און הערי האן ארסדעל, פאַרזאַלטער פון לאָקאל 3 פון דער עלעקטרישע ארבעטער יוניאָן.

פרעזידענט דובינסקי באַזוכט פאַרטאַ־ריקאָ

אין יאנואר, 1954, האט פרעזידענט דו־בינסקי באזוכט פארטא־ריקא. אלס א מיט־גליד פון דער אינדוסטריע־קאָמיטע, וואס האט באהאנדלערט די פראגע וועגען העכע־רען די מינימום־שכירות אין דער קאָרסעט און בראזיר־אינדוסטריע. אויף זיין באזוך האט דער פרעזידענט פון דער אינטערנע־שאנעל אפּגעהאלטען א ריי קאָנפערענצען מיט די ארטיגע ארבעטער פארטייער און זיי אויפגעפאדערט אנצוהייבען אן אינטענ־סיווען קאמפּיין צו העכערען שכירות און צו פארבעסערען די ארבעטס־באדינגונגען אין דעם ארטיגען קליידער־מארקט. ער האט דערביי צוגעזאגט די פולע הילף פון דער אינטערנעשאָנעל אין אס דעם קאמפּיין.

אבער די וויכטיגסטע שטרייטע זיינען פארגעקומען ביי די פאַרהערען פון דער אינדוסטריע־קאָמיטע, ביי וועלכע מאנופעק־טשורערס זיינען אויפגעטראטען און פאר־גאסען ציבעלע־טרערען אויף דעם גורל פון די אינדוסטריעס בזה מען זאל, חלילה, העכערען די מינימום־שכירות אין פארטא־ריקא. איין מאנופעקטשורער האט אפילו גע־סטראשעט, אז אויב מען וועט העכערען די מינימום־לויינען אין דער קאָרסעט און בראָ־זיר־אינדוסטריע וועט ער זיין געצוואונגען אריבצוצופירען זיין שעפער קיין יאפאן.

ווען די אינדוסטריע־קאָמיטע האט נאָך א לאנגען ישוב הדעת אנגענומען א באשלוס צו העכערען די מינימום־שכירות פאר די קאָרסעט און בראָזיר־ארבעטער פון 33 אויף 55 סענט א שעה, האבען גענומען פליען פראטעסטען קיין וואשינגטאן, וואו די אד־מיניסטראציע פונם שכירות־געזעץ אין וואָ־שינגטאן האט דורכגעפירט פארהערען וועג־גען דעם ענין. ענדלעך איז באשטעטיגט גע־וואָרען די רעקאָמענדאציע פון דער אינ־דוסטריע־קאָמיטע און אין נאָוועמבער, 1954, זיינען דורכגעפירט געוואָרען די פארגע־שלאָגענע העכערונגען.

פרעזידענט דובינסקי האט אויך אין פע־ברואר פון פאריגען יאר, נאָך זיין צוריק־קער פון פארטא־ריקא, אָפּגעגעבען אן אויס־פירלעכען באריכט וועגען זיין עקזעקוטיוו קאָנ־סיל פון דער א. פ. אי. ל. וועגען די אר־בעטס־באדינגונגען אין פארטא־ריקא. אויף זיין רעקאָמענדאציע האט דער קאונסיל באַ־שלאסען צו ווירקען, אז דער קאָנגרעס זאָל צו ביסלעך העכערען די געזעצלעכע מיני־מום־שכירות פון די ארטיגע ארבעטער.

איצט, ווען דער סענאט האט אויף דעם פאָרשלאג פון דער לייבאר־קאָמיטע, אונ־טערן פארזיץ פונם ליבעראלען סענאטאר, פּאול דאגלאס, פון אילאנאי, באשלאסען צו העכערען די מינימום־שכירות אין פארטא־ריקא, האט זיך אויפסניי אנטוויקעלט א שארפער קאמף צווישען די ליבעראלע כוחות אין אין מחוץ דעם קאָנגרעס. וואס ווילען זען א העכערונג פון די געזעצלעכע מינימום־שכירות אין פארטא־ריקא און די פראפיט־זוכענדע מאנופעקטשורערס, געשטיצט דורך רעאקציאנערע מלוכה־באאמטע, וואס ווילען

איינהאלטען די איצטיגע מיזערעבעל נידע־ריגע ארבעטער לוינען אויפן אינזעל.

דער קאמף אינם קאנגרעס

דער קאמף איז צום ערשט געפירט גע־וואָרען ביי די עפענטלעכע פאָרהערען אין קאנגרעס, וואו דער פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנעל איז ביי צוויי יאָר געלעגענהייט־טען אויפגעטרעטען נים נאָר אַלס דער פאָר־שטייער פון די היגע ארבעטער באַוועגונג, פאדערענדיג העכערע מינימום־שכירות אין די פאראייניגטע שטאטען. אבער אויך ווי דער אדוואָקאט פון די שוידערלעך עקס־פּלואטירטע ארבעטער אין פאַרטאַ־ריקא. אויפן באַזיס פון אַ מאסע סטאטיסטישען מאטעריאל האָט ער ביי די פאָרהערען באַ־וויזען דעם געוואַלטיגען תהום וואָס עס איז פאראן צווישען דעם ארבעטס־לוין אין די פאראייניגטע שטאטען און פאַרטאַ־ריקא און ער האָט געפאָדערט, אז דער דאָזיגער תהום זאָל נים נאָך מער פאַרטיפט ווערען דורך איבערלאָזען ארבעטער־שכירות אין פאַרטאַ־ריקא אויף דער איצטיגער נידריגער שטופע, בעת עס וועלען געהעכערט ווערען די פע־דעראַלע מינימום־שכירות אין אונזער לאַנד.

פון דער אַנדערער זייט האָט דער קאָמי־שאָנער פון פאַרטאַ־ריקא, א. פּרוּנאס־אי־סערען, אָנגעפירט אַ זייער טיכטיקען „לאַ־בי"־קאַמפּיין צווישען די קאָנגרעסלייט אין וואַשינגטאָן, אז דיי זאָלען נים דערלאָזען עס זאָלען, חלילה, געהעכערט ווערען די שכירות אין פאַרטאַ־ריקא, סענה'דיג אז דאָס וועט וואַרענירען די ארבעטער אינדו־סטריעס.

●

פון וואַשינגטאָן איז דער וויכוח אריבער־געפירט קעגען אַיך נייו יאָרק, וואו עס לעבען אוך ארבעטען צענטלינער טויזענטער אימיגראַנטען פון פאַרטאַ־ריקא. פון וועלכע א גרויסער טייל דיענען מיסגלידער אין אונ־זער אינטערנעשאנעל לאַקאַלען. אין נייו יאָרק איז דער סטורמאַן פון טעיאַר ראַבערס וואַגנער'ס סעפּציעלער ראַטגעבער קאַמיטע איבער פאַרטאַ־ריקאַנער ענינים. אַ געוויסער עדוארד דזשי מילער, דזשוניאָר, פּלוצים אין אַן דעם וויסען פון דער גאַנצער קאַמיסע, עפענטלעך אריינגעטאָטען געגען דעם באַ־שלוס פון סענאַט צו הערען ארבעטער־לייגען אין פאַרטאַ־ריקא. עס איז אינבעריג צו זאָגען, אז אַט דער ווילדער אריוסטרים אין נייו יאָרק, וואו די שטאָט־אַדמיניסטראַ־ציע ווערט אָנגעפירט פון אַ ליבעראַלען מעיאָר אין וואָס איז באַקאַנט מיט אירע פּראָגרעסיווע ארבעטער גזעטצעבונג, האָט שאַקירט די גאַנצע ארבעטער באַוועגונג.

ארבעטער־פאַרשטייער אין נייו יאָרק רע־זיגנירען פון טעיאָר וואַגנער'ס קאַמיטע

די עלף ארבעטער־פאַרשטייער אין מע־יאָר וואַגנער'ס ראַטגעבער־קאַמיטע האָבען גלייך רעזיגנירט אַלס פּראָטעסט געגען דער הסכּמה־דיגער שטעלונג אינם קאַמיטע טעגער מאַן אין די אינטערנעשאנעל האָט באַלד פאַרטיפען אַ ריזיגען מאַסען־מיטינג פון די פאַרטאַ־ריקאַנער ארבעטער אין נייו יאָרק. ביים מיטינג, וועלכער איז פאַרגעקומען דעם 14טען יולי, איז צו הערלכען עס דיענען גע־קומען איבער 15 הינדערט יוניאָן־מיטגלי־דער, דיענען אויסגענומען געוואָרען די אישוס פונם קאַמף. אז הכערונגען אויף מינימום־שכירות אין די פאַראייניגטע שטאטען זאָלען אויך אָנגעווענדעט ווערען אויף פאַרטאַ־ריקאַ.

אויף אַט דעם מיטינג האָט פּרעזידענט דובינסקי אין אַ טעמפּעראַמענטפולער רעדע, וואָס איז איבערגעזעצט געוואָרען אין שפּאַ־ניש, אָנגעוויזען, אַז ביז מיט צוויי יאָר צו־ריק זיינען ארבעטער־שכירות אין פאַרטאַ־ריקא געווען אַזוי נידעריג, ווי 17 און אַ האַל־בען סענט אַ שעה. ערשט אין די לעצטע צוויי יאָר זיינען דורך די באַמיאונגען פון פאַרשיידענע אינדוסטריעלע קאָמיטעס די שכירות געהעכערט געוואָרען. אבער אפילו איצט ארבעט מען נאָך אין מאַנכע אינדו־סטריעס פאַר דעם מיזעראַבלען לוין פון 22 און אַ האַלבען סענט אַ שעה. דערביי איז עס אַ באַקאַנטער פאַקט, אַז אין סאַן כואַן, די הויפּט־שטאָט פון פאַרטאַ־ריקא, דיענען לע־בענס־מיטעל נאָך טייערער ווי אין וועל־כער עס איז גרויסער שטאָט אין אַמעריקע. דובינסקי האָט ביים מיטינג אויפגעוויזען, אז בעת די דורכשניט מינימום־שכירות פאַר קליידער ארבעטער אין נייו יאָרק איז אַ דאָלאַר מיט 83 סענט אַ שעה, איז דער לוין פאַר קליידער ארבעטער אין פאַרטאַ־ריקא אַזוי נידעריג ווי 39 סענט אַ שעה.

„מיר וואַרפען אָפּ דעם געדאַנק, אַז ני־דעריגע שכירות שאַפען מער באַשעפטיגונג אין אַ לאַנד, האָט דובינסקי געזאָגט. פאַר־קערט: מיר גלויבען, אַז נאָר דורך הויכע שכירות קען מען פאַרגרעסערען באַשעפ־טיגונג. דאָס איז גילטיג פאַר נייו יאָרק, מי־סיסיפּי און אויך פאַר פאַרטאַ־ריקא"... „סטאַטיסטישע ציפערען ווייזען, אַז הכערע שכירות אין פאַרטאַ־ריקא האָט געבראַכט מער און נים ווייניגער באַשעפטיגונג, און אַז דאָס עקאָנאָמישע לעבען אין פאַרטאַ־ריקא איז מער סטאַביליזירט געוואָרען אונ־טער הכערע ארבעטער לוינען... „איר קענט נים אויסבויען אַ שטאַרקע וויר־טשאַפט אויפן באַדען פון שקלאַפען־שכירות".

מיט אַ באַזונדערס שטאַרקע לאָגיק האָט פּרעזידענט דובינסקי געענטפערט אויף דער טענה פון מר. מילער און אַנדערע געגנער פון שכירות־הכערונגען, אַז הכערע אַר־בעטער לוינען אין פאַרטאַ־ריקא וועלען פאַראורזאַכען אַ גרעסערע אימיגראַציע פון די פאַרטאַ־ריקאַנישע ארבעטער דאָ אַהער. „פונקט פאַרקערט, האָט דובינסקי געזאָגט, מיר גלויבען, אַז ווען ארבעטער פון פאַרטאַ־ריקא וואָלטען געמאַכט אַן אַנשטענדיג לע־מען אין דיער היים־לאַנד, וואָלטען וויינ־נער פון דיי געוואָלט עמיגרירען. די אום־מענשלעכע עקספּלואַטאַציע פאַרטייבט די ארבעטער פון פאַרטאַ־ריקא, עס רייסט דיי אַרויס פון דיער היימישען באַדען און עס טרייבט דיי אַוועק אין דער פרעמד זוכען אַ שטיקעל ברויט"...

דער פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַ־נעל האָט אָנגעוויזען, אַז דער „געזעץ־פּראָ־יעקט וואָס דער סענאַט האָט אָנגענומען טאָגאַנ נים פאַר, אַז מינימום־שכירות אין פאַרטאַ־ריקא זאָל געהעכערט ווערען צו דער זעלביגער שטופע ווי אין די פאַראייניגטע שטאַטען. ער וויל בלויז פאַרמיידען, אַז דער געוואַלדיגער תהום צווישען די מינימום־שכירות דאָ און אין פאַרטאַ־ריקא זאָל נים נאָך טיפער ווערען ווי ער איז. דערביי קריגט פאַרטאַ־ריקא צוויי אין אַ האַלב יאָר צייט, ביז יאַנואַר, 1958, אויף צו קענען גראַדועל העכערען די געזעצלעכע מינימום־שכירות.

דער איבערגעפאַקטער מיטינג אין דעם רוזוועלט אוידיטאָריום, דער ערשטער מאַ־סען־מיטינג פון די פאַרטאַ־ריקאַנער ארבע־טער אין נייו יאָרק, האָט איינשטימיג אָנגע־נומען אַ רעזאָלוציע אויפצופאָדערען דעם קאָנגרעס צו הכערען די מינימום־שכירות אין פאַרטאַ־ריקא, אין הסכּם מיטן באַשלוס פון סענאַט, און אויפפאָדערען דעם גאָווערנאָר פון פאַרטאַ־ריקא, אַז ער זאָל שטיצען די פאַרלאַנגען פון די ארבעטער צו הע־כערען די שכירות אין זייער היים־לאַנד.

אַ חוץ פּרעזידענט דובינסקי איז דער מיטינג אָדרעסירט געוואָרען פון אויריווין דייטשידטאָן, קאָנגרעסמאַן פון 20סטען דיס־טריקט אין נייו יאָרק; סאַבי נאַהאַמאַ, שפּאַ־ניש־רעדענדיגער ביזנעס־אָגענט פון דער דרעסמאַכער יוניאָן, און היפּאָליטאָ מאַרקאָ־נאָ, פּרעזידענט פון דער אַ. פּ. אָוו ל. אין פאַרטאַ־ריקא, וועלכער איז ספּעציעל גע־קומען קיין נייו יאָרק צו אָדרעסירען דעם מיטינג.

(דאָס רעפּרעזענטאַנטען־הויז האָט דעם 20טען יולי אָנגענומען אַ געזעץ צו הכערען די מינימום־שכירות אין די פאַראייניגטע שטאַטען אויף אַ דאָלאַר אַ שטונדע. די פראַ־גע פון פאַרטאַ־ריקאַ וועט נאָך אויפגענומען ווערען ביי דער קאָנפערענץ מיט דער סענאַט קאָמיטע).

נאָדעל טרייד שולע לויבט קאָ־אָפּעראַציע פון אינדוסטריע

דר. נייסען בראון, דירעקטאָר־פּרינציפּאַל פון דער „נידעלטריידס טעכניקעל הייס־קול" אין נייו יאָרק, האָט ביי אַ גראַדואַיר־צערעמאָניע פון 300 שילער, פאַריגען חודש, געלויבט די קליידער־אינדוסטריע אין דער שטאַט פאַר איר קאָאָפּעראַציע ביים קריגען באַשעפטיגונג פאַר גראַדואַירטע סטודענ־טען. די שולע האָט געפונען דזשאַבס פאַר סטודענטען אַלס דרעסערס, סקעטשערס, פּעטערען־מאַכער, צושניידער און פאַר האָנט און מאַשין נייטערינג און קאָסטאַם־טעילע־רינג און אין סעמפּעל־שעפער.

ביי דער גראַדואַיר־צערעמאָניע האָט וויס־פּרעזידענט איזידאָר נאַגלער, איינער פון די דירעקטאָרען פון דער פאַך־שולע, אויסגעטיילט דיפּלאָמעס צו די פאַרדינסט־פולע שילער.

נעקליבענע ווערק פון יונה ראָזענפעלד

אַ באַנד נעקליבענע דערציילונגען פון יונה ראָזענפעלד איז איצט דערשינען אין דער ל. ס. שטיין־פאָלקס־ביבליאָטעק ביים אַלגעמיינען אידישער קולטור־קאָנגרעס.

דאָס בוך, וואָס איז דערשינען אין דעם „ציקל"־פאַרלאַג, איז צוזאַמענגעשטעלט פון חיים גראָדע. שמואל ניגער עפענט דאָס בוך מיט אַ ביאָגראַפישן־קריטישען אַריינפיר.

דאָס בוך האָט 328 זייטען. פּרייז — 3 דאָלאַר.

מיט באַשטעלונגען זיך ווענדען צום אַל־וועלטלעכען אידישען קולטור־קאָנגרעס, 25 איסט 78סטע גאַס, נייו־יאָרק.

פונם אַנטערנאַציאָנאַלען ארבעטער־לעבען

פון דער צייט פון דער העכ־סטער שפּאַנונג אין דער וועלט־פּאָליטיק, ווען די צייטונגען ברענגען טאָג־טעגלעך פּאָליטישע סטייטמענטס און געגען־סטייטמענטס פון מלוכה־מענער אין פאַרשיידענע לענדער; ווען צייַ־טונגס־לייענער ריכטען זיך ערשט אויף די אמת'ע סענסאַציעס פון דער קאָנפערענץ פון די „גרויסע פיר" אין זשענעוו — אין אַט די הייסע טעג אונזערע האָט דער אינטער־נאַציאָנאַלער לייבאָר־אָפּיס (אי־על־אָ) פאַר־עפענטלעכט אַ באַריכט, מיט ציפערען און פאַקטען, וועגען מצב פון דער ארבעטער־שאַפט איבער דער וועלט. גראָד דער דאָ־זיגער קאָלטער, טרוקענער באַריכט פאַר־דינט די גרעסטע אויפמערקזאַמקייט. ער טאָר נישט דערטרונקען ווערען אין ים פון די טעגלעכע סענסאַציעס.

דער באַריכט ווייזט, אַז אין אַלע פרייע לענדער איז אין משך פון אַ גאַנץ קורצער צייט דערגרייכט געוואָרען אַ קאָלאָסאַלע העכערונג פונם לעבענס־סטאַנדאַרד פון אַר־בעטער־קלאַס. עס האָנדעלט זיך נישט גלאַט וועגען הכערונגען פון ארבעטס־שכירות אין געלט. מיר ווייסען, אַז אין לענדער מיט געלט־אינפלאַציע האָבען אַזעלכע הכערונ־גען נישט קיין גרויסע באַדייטונג, אָפט מאָל קיין שום באַדייטונג נישט. אין באַריכט פון אי־על־אָ ווערט אויסגערעכענט די העכע־רונג פון דער קויף־קראַפט פון דעם דורכ־שניטלעכן ארבעטס־פאַרדינסט אין פאַרשיי־דענע לענדער, מיט אַנדערע ווערטער: די הכערונג פון דעם רעאַלען לוין.

נישט אריינגייענדיג אין קיין איינצעל־הייטען פונם באַריכט, ווילען מיר דאָ איבער־געבען ציפערען נאָר פון דריי לענדער, גראָד לענדער מיט שוואַכע און וואַקעלדיגע געלט־וואַלוטעס: אין דייטשלאַנד איז דער דורכ־שניטלעכער ארבעטס־פאַרדינסט געהעכערט געוואָרען מיט 72 פּראָצענט לגבי דעם שטאַנד פון דער צווייטער וועלט־מלחמה, די פרייזען פון די לעבענס־מיטלען — בלויז מיט 32 פּראָצענט; אין איטאַליע איז דער ארבעטס־פאַרדינסט געשטיגען מיט 72 פּראָצענט, די פרייזען — מיט 27 פּראָצענט; אין פראַנק־רייך דיינען געווען די גרעסטע ענדערונגען אין ציפערען, חייל דער ווערט פון געלט איז דאָרטען צום טיפסטען געפאַלען: דער אַר־בעטס־פאַרדינסט איז דאָרטען געשטיגען מיט 334 פּראָצענט, לגבי דעם שטאַנד פון פאַר דער מלחמה, די פרייזען — מיט 304 פּראָ־צענט.

דער סך הכל פון אַט די חשבונות איז, אַז דער רעאַלער לוין פון די ארבעטער אין די פרייע לענדער איז געשטיגען מיט 25 פּראָצענט לגבי דעם מצב פון פאַר דער צווייטער וועלט־מלחמה. דער באַריכט פון

פון דר. יוסף קיסמאַן

אי־על־אָ קומט צום אויספיר, אַז די אַר־בעטער האָבען איצט דערגרייכט דעם העכ־סטען סטאַנדאַרד אין דער גאַנצער געשיכטע פון מענשלעכער אינדוסטריע.

קאָ־עקזיסטענץ אין פרייהייט און פּראָספּעריטי

אין דעם איינעם פונקט שטימען איין כמעט אַלע אפשאַצונגען אין דער פרעסע, אַז אין בעסטען פאַל קאָן די קאָנפערענץ פון זשענעוו נאָר זיין אַ גוטער אָנהויב פון אַ לאַנגער ענטוויקלונג, וואָס דאָרף פירען צו דער פאַרזיכערונג פון וועלט־שלום, צו נאָר־מאַלע באַציאונגען צווישען די לענדער פון מזרח און מערב. עס וועט נעמען יאָרען און יאָרען.

אָבער עס וועלען זיכער אויך זיין אומ־מיטעלבאַרע, תיכף־דיגע ווירקונגען פון דער קאָנפערענץ און מיט גרויס זאָרג קוקט מען אַרויס אויף די דאָזיגע ווירקונגען נישט בלויז אין פּאָליטישע קרייזען, נאָר אויך אין די קרייזען פון עקאָנאָמיסטען און באַזונ־דערס אין דער ארבעטער באַוועגונג.

די גרויסע הכערונג פון לעבענס־סטאַנ־דאַרד פון דער ארבעטערשאַפט — די גרעס־טע הכערונג אין דער געשיכטע פון מענש־לעכער אינדוסטריע, ווי עס שטעלט פעסט אי־על־אָ — איז אַ רעזולטאַט פון דער פּראָספּעריטי, וואָס הערשט איצט אין דער גאַנצער וועלט. אבער נישט ווייניגער אויך אַ רעזולטאַט פון ארבעט און קאַמף פון די פרייע טרייד יוניאָן אָרגאַניזאַציעס. דיינען מיר איצט צוגעקומען צו אַ וועגד־פונקט אין פּאָליטיק און ווירטשאַפט פון דער וועלט, ווען עס פאָדערט זיך איצט נאָך מער ווי הוען עס איז פריער די וואַכזאַמקייט פון דער טרייד יוניאָן באַוועגונג, אַז עס זאָלען איינגעהאַלטען ווערען די דערגרייכונגען, אַז עס זאָל נישט אַראָפּגעגיידערט ווערען דער לעבענס־סטאַנדאַרד פון דער ארבעטערשאַפט.

ס'איז געגוג צו דערמאָנען נאָר די איינע געפאַר, וואָס נעמט זיך פון דער סיסטעם פון שקלאַפען־ארבעט אין סאָוועט־רוסלאַנד און אין די אַנדערע סאָוועטישע לענדער. די פרייע טרייד יוניאָן באַוועגונג פאָדערט, אַז נישט געקיקט אויף די פרידלעכע סענער פון מאָסקווע זאָל ווייטער געפירט ווערען מיט דער גאַנצער ענערגיע די אויספאַר־שונג וועגען שקלאַפען־ארבעט און, ביז וואָס ווען, זאָלען אָנגענומען ווערען די שטרענג־סטע מיטלען צו פאַרהיטען דעם מאַרק פון די פרייע לענדער פון אַ פאַרפליצונג מיט פּראָדוקטען פון שקלאַפען־ארבעט.

עס ווילט זיך שטאַרק האָפען, אַז מיר האַלטען טאַקע ביים אָנהויב פון אַ גליקלעכער ענטוויקלונג פאַר דער גאַנצער מענשהייט. דער ציל פאַר וועלכען עס קעמפט די פרייע ארבעטערשאַפט, איז: דאָס צוזאַמענלעבען פון אַלע פעלקער אין פרידלעכער קאָאָפּע־ראַציע, אין פרייהייט און פּראָספּעריטי, אונ־טער גוטע לעבענס־באַדינגונגען פאַר אַלע ארבעטענדיגע מענשען.

אַ באַריכט פון פראַנקאָ־שפּאַניע

עפּעס איז שטיל געוואָרען אין שפּאַניע אין אַרום שפּאַניע, שוין לאַנג ווי מ'באַגע־גענט נישט דעם נאָמען פראַנקאָ אין דער וועלט־פּרעסע. עס וואָלט אָבער געווען אַ טעות אָנצוואונדען אויף שפּאַניע דאָס באַ־וואוסט ווערטעל: „קייניע נייעס, איז גוטע נייעס". דער אמת איז, אַז אַ שטימונג פון טיפער אָפּאַטיע האָט אַרומגעכאַפּט די עלענ־טע מאַסען פון שפּאַניע. ארבעטער און פויע־רים, אַ שטילקייט פון בית הקברות האָט זיך געלייגט איבערן גאַנצען לאַנד און אונ־טער דעם אויסערלעכען מאַנטעל פון רו און אָרדענונג גייט אָן דער געראַנגעל צווי־שען די קליקעס פון דעם הערשענדיגען רע־זשים, סליעט דאָס פייער פון דערשטיקטען פאָלקס־צאָרן.

לעצטענס האָט דער דייטשער „פאָר־ווערטס", אָרגאַן פון דער סאָציאַל־דעמאָ־קראַטישער פּאַרטיי אין דייטשלאַנד, גע־בראַכט אַן אויספירלעכען באַריכט וועגען דער היינטיגער לאַגע אין שפּאַניע, פון וועל־כען מיר ווילען דאָ ווייטער איבערגעבען איינינג אינטערעסאַנטע פאַקטען:

אין איין פּרט איז דער דיקטאַטאָר פראַנ־קאָ מזל'דיגער פון זיין פריינט פּעראָן, דעם געוועלטיגער איבער ארגענטינע; ער לעבט בשלום מיט דער קאַטוליישער קירך. קיין אמת'ע ליבע אין פריינטשאַפט איז דאָס אָבער נישט. פראַנקאָ איז טאַקע אַ פרומער קאַטאָליק און די קירך פאַרערעכענט אים ווי איינעם פון אירע שטאַרקסטע זייטען אין אייראָפּע. אָבער צווישען זיך פאַשיסטישער פּאַרטיי, דער שפּאַניישער „פאַלאַנגע", אין דעם קאַטוליישען קלער גייט אָן אַ פאַר־ביטענער קאָנקורענץ־קאַמף.

קאַטוליישער קלער שאַפט ברודערשאַפטען פאַר „סאָציאַלער באַרמהאַרציגקייט"

ביידע צדדים געדענקען דייער גוט, אַז דיי דאָרטען זיך איינער דעם צווייטען: דער קלער וויסט דייער וואויל, אַז דער רעזולט פון גוראָלט און טעראָר איז דער בעסטער באַדען אויף צו כאַפּען נשמות צווישען די „געטרייע אונטערטאַנען" און די פאָלאַנגע מיט „אַל דאָס גוטס אויף יענער וועלט". פאַרגעסט נישט, אַז די פרימע פּראָפּאַגאַנדע איז דאָס בעסטע מיטעל אויף אינצוטשלי־פערען דעם עולם. אונטער דעם ברוטאַלען רעזולטס אויף דער וועלט. אבער ביידע צדדים קענען זיך אויסגעצייכענען איינער דעם צווייטען: פראַנקאָ און זיינע לייט ווייסען, אַז דער קאַטוליישער קלער האָט אין זיינען

נישט בלויז היסטאָרישע דאָקומענטן אויף דער ערד אויך, האָט מען אויך אויף די גלחים, ספּעציעל זינט דער מעשה אַרגענטינע.

די קאַטאָליקע קירך האָט פאַרשטאַרקט איר פּראָפּאַגאַנדע־אַקציע פאַר די לעצטע צוויי יאָר. דער אַרצבישאָף פון סאַלידאַ איז אַרויסגעקומען מיט אַן עפנטלעכן בריוו צו די בני קדושים, וואָס דאָרף אָפּגעלייענט ווערן אין די אַרבעטער. אין דעם בריוו ווערן אַרויסגעשטעלט אַ רייע סאַציאַלע פאָדערונגען פאַר די אַרבעטער; עס זאָל געשאַפן ווערן דער געזעצלעכער מינימום־לוין, עס זאָלן „נעבעס ווערן אַרבעטס־זאַטישונגען, עס זאָלן פאַרבעסערט ווערן די באַציאונגען צווישן אַרבעטער און אונטערנעמער. מיט איין וואָרט, עס זאָל געהערט ווערן דער לעבענס־סטאַנדאַרד פון די אַרבעטער.

די גלחים האָבן געשאָלטן אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס מיט אַט דער פלאַשקאַרטע, די אַרגאַניזאַציעס רופן זיך „אַרבעטער־בראָדערשאַפטן", די אַלע שיינע סאַציאַלע צילן ווערן געפּרעדיגט אין די „בראָדערשאַפטן", מיטן צוגאָב, אַז דערגרייכן דאָרף מען זיי נאָר דורך „באַרטהאַרציגקייט" פון די „בראָדערן־געבער", נישט חלילה דורך קאַמף מיט די אונטערנעמער. די באַוועגונג איז אַן אַנטוועדיגע אין די דערפער פון דער שטאַרק אָפּגעשטאַנענער פּראָטעסטאַנטישער נאַוואַרע, אין די אַנדערע טיילן פון לאַנד איז זי אַ נישטיגע.

דער קלער האָפט צו געווינען, מיט דער הילף פון אַט די אָרגאַניזאַציעס, אַ שטאַרקערע ווירקונג אויף די מלוכה'שע „סרייד יוניאָנס" און ביסלעכווייז צו שאַפן אַ קריסטלעך־סאָציאַלע פּאַרטיי.

אָבער עס האָלט נאָך ווייט דערפון. ערשטענס, שטייט אויף דער וואַך די הערשענדיגע פּאַשיסטישע פּאַרטיי, די פאַלאַנגע, צווייטענס, איז נישט אַזוי גרינג צו קאָנסטרואירן אַפילו די פרומע קריסטלעכע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס. אין אינדוסטריעלען צענטער שפּאַניע האָבען זיי אונטערגעהאַלטען געהיימע באַציאונגען מיט דער אונטערערדישער אַרבעטער באַוועגונג, גראָד אין דער צייט פון די גרויסע סטרייק־אומרוען.

פאַלאַנגע וויל שאַפן פּאַשיסטישע „סטאַכאַנאָוויסטען"

די פאַלאַנגע פאַרלאַנט זיך נישט בלויז אויפן מלוכה'שען מאַכט־אַפּאַראַט צו קאָנסטרואירן די טעטיגקייט פון די גלחים צווישען דער אַרבעטערשאַפט. אויב דער קאַטוילישער קלער פירט זיך פּראָפּאַגאַנדע מיטן לאָזונג, אַז עס זאָל פאַרבעסערט ווערן דער „סאָציאַלער קלימאַט", וויל די פאַלאַנגע נישט בלייבען הינטערשטעליג זי איז אַרויסגעקומען מיט קליינגענדיגע פאָדערונגען פאַר בעסערע סאָציאַלע באַדינגונגען און האָט דער אַרבעטערשאַפט אפילו צוגעוואָרפן אַ ביינדעל: עס זיינען לעצטענס געבויט געוואָרן אַ צאָל אַרבעטער־וואוינונגען. עס זיינען געשאַפן געוואָרן שפּיל־פּלעצער פאַר קינדער א. א. וו.

אָבער דער וויכטיגסטער אויפטו פון דער פאַלאַנגע איז, אַז זי האָט זיך גענומען שאַפן אַן „אַרבעטער־אַריסטאָקראַטיע". זי האָט אויסגעבויט אַרבעטס־שולען פאַר יוגענט־לעכע אַרבעטער, לערן־אינגלעך. די צאָל יוגענטלעכע אין די דאָזיגע שולען באַקומען אַרום 20 טויזענט. פון די דאָזיגע שולען דאַרפן אַרויסקומען בעסער קוואַליפיצירטע און במילא בעסער באַצאָלטע אַרבעטער, אַ פּריווילעגירטער קלאַס צווישען דער אַרבעטערשאַפט, וואָס וועט גיין — ווי עס האָפט די פאַלאַנגע — אויפן וועג פון שפּאַנישען פאַשיזם.

דאָס זאָל זיין די „אַרבעטער־אַריסטאָקראַטיע" פון דער נאָענטער צוקונפט, אָבער מען דאַרף נישט בלויז זאָרגען פאַר דער צוקונפט, מ'מוז אין זין האָבען דעם היינטיגען טאָג אויך. האָט די פאַלאַנגע איבערגענומען מעסטדען פון באַלשעוויזם. זי אַראַנזשירט וועט־גייענען אַרום פעלד פון פּראָדוקציע; ווער וועט אַרבעטען שנעלער, מערער? פאַן־לאַנגיסטישע סטאַכאַנאָוויסטען זאָלען געשאַפן ווערען. מ'זאָגט צו גרויסע מאַסעריעלע געוויינסען, ממש גאָלדענע בערג. אָבער לויט זיכערע באַריכטען זיינען ביז איצט דורכגעפאַלען אַלע עקספּעריסענטען פון אַט דעם מין.

אַ גרויסע אַפּאַטיע באַהערשט די מאַסען. די תפיסות זיינען איבערגעפאַקט און — פּראָנקאָ פירט זיך ממשלה ביד חזקה. ווייסער — נישטאָ קיין נייעס פון פּראָנקאָ־שפּאַניע.

קריסטלעכער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל פירט שפּאַלטונגס־אַרבעט געגען פרייע טרייד יוניאָנס

אויפן קאָנגרעס פון די קריסטלעכע טרייד יוניאָנס אין פראַנקרייך איז פּלוצים אויפגעשוואומען אַ פראַגע, וואָס גייט ווייט אַרויבער די גרעניצען פון פראַנקרייך און דאָרף ווירקען ווי אַ האַרענונג פאַר דער פרייער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין אַלע לענדער: די פרומע לייט פון דער קריסטלעכער טרייד יוניאָן באַוועגונג ווילען זיך אויף אַן אמת נעמען צום שפּאַלטען די פרייע טרייד יוניאָן באַוועגונג אין פאַרשיידענע לענדער. אין איצטיגען מאָמענט האָבען זיי אַ באַזונדערען חשק אויף די טרייד יוניאָנס פון דייטשלאַנד.

פאַר דער מלחמה האָט אין דייטשלאַנד עקזיסטירט אַ שוואַכע אָן אומבאַדייטענדע קאַטוילישע טרייד יוניאָן באַוועגונג. דאָס זיינען געווען פרומע און פרידלעכע אַרבעטער־גרופּען, וואָס האָבען כמעט יעדען מאָל מיסגעמאַכט אַלע אַקציעס פון דער אַלגעמיינער טרייד יוניאָן באַוועגונג. נאָך דער מלחמה איז אין דייטשלאַנד אויפגעבויט געוואָרען אַן איינהייטלעכע טרייד יוניאָן באַוועגונג. די זעקס מיליאָן מיטגלידער פון דייטשען „געווערקשאַפטס־בונד" זיינען כמעט דורכאויס קאַטוילישע, ווייל די באַפעלקערונג פון גאַנץ מערב־דייטשלאַנד איז כמעט דורכאויס אַ קאַטוילישע. אָבער פרומע אין נישט־פרומע מיטגלידער האָבען ביז איצט געלעבט בשלום אין דער אָרגאַניזאַציע און נישט געטראַכט וועגען פאַנאַנדערגיין זיך.

איז אָבער דער אינטערנאַציאָנאַל פון די קריסטלעכע טרייד יוניאָנס געוואָרען אַ העכסט מיליטאַנטישע אָרגאַניזאַציע. ער האָט נאָך דער מלחמה געוואָגען שטאַרקע פּאָזיציעס אין די לענדער מיט אַ צעריסענער אַרבעטער באַוועגונג, ווי אין פראַנקרייך און איטאַליע. איז געוואַקסען זיין אַמביציע נאָך מאַכט. ער וויל זיך אַ נעם טאָן צו דער איינהייטלעכער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין דייטשלאַנד.

אויפן קאָנגרעס פון די קריסטלעכע טרייד יוניאָנס אין פראַנקרייך איז דער ענין אויפגעהויבען געוואָרען פון אַן אָפּזיציאָנעלער גרופּע, וואָס איז שוין מיד פון דער גלחים־הערשאַפט אין די יוניאָנס. די אָפּזיציע האָט אויסגענוצט די אָנוועזענהייט פונם פּרעזידענט פון אינטערנאַציאָנאַל גאָסטאָן טרעטיע און אים געפרעגט, צוליב וועלכע אורזאַכען מען וויל צעברעכען די דייטשע יוניאָנס. דער פּרעזידענט האָט געענטפערט מיט פאַרשיידענע אַרגומענטען, צווישען וועל־כע עס האָט נישט געפעלט אויך די דייטשע אומקריסטלעכע סענה, אַז — עס וועט זיין „גוט פאַר פראַנקרייך"... דאָס האָט אַרויס־גערופען שטורמישע פּראָטעסטען אויפן קאָנגרעס.

נישט לאַנג צוריק האָבען מיר געמאָלדען וועגען דער שפּאַלטונג וואָס איז דורכגעפירט געוואָרען אין האָלאַנד: דער איינהייט לעכער פאַרבאַנד פון קאַטוילישע, פּראָטעסטאַנטישע און סאָציאַליסטישע יוניאָנס איז דאָרטען פאַנאַנדערגעריסען געוואָרען אויף דריי־ען, ווייל אַזוי האָט געוואָלט דער קאַטוילישער קלער. דער אָפּעטיס קומט, ווייסט אויס, מיטן עסען. דער קריסטלעכער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל איז אַרויס אויפן וועג פון ברעכען און שפּאַלטען אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס.

אומרו פון אַרבעט אין טשילע

טשילע ווערט פאַרפלייצט פון אַ כוואַליע פון פאַרביטערטע אַרבעטער־קאַמפען. ס'איז דורכגעפירט געוואָרען אַן איין־טאָגיגער סטרייק, עס גייט אָן אַן אַלגעמיינער סטרייק פון טראַנספּאָרט־וועזען, עס קומען פאַר סטרייקס פון פּאָסט און טעלעגראַף, ס'איז אָפּגעשטעלט די אַרבעט אין די האַפענס, עס הענגט איבערן לאַנד די געפאַר פון אַ גענעראַל־סטרייק, אַ נישט באַגרענעצטען אין צייט, אין אַלע צווייגען פון דער אינדוסטריע.

דער איין־טאָגיגער גענעראַל־סטרייק איז דורכגעפירט געוואָרען דעם 7טען יולי. ס'איז געווען אַ גרויסער כוחות־פאַרמעסט מיט דער רעגירונג אין אַלע באַריכטן באַ־שטעטיגען, אַז דער סטרייק איז דורכגעפירט געוואָרען אין מיסטערהאַפטער אָרדענונג און דיסציפּלין. דיי רעגירונג האָט פּראָקלאַמירט אויסנאַם־צושטאַנד. אָבער די פּאָליציי־קרעפטען האָבען נישט געהאַט קיין אַרבעט. די יוניאָנס האָבען אַליין געזאָרגט פאַר פולשטענדיגער אָרדענונג.

דער איין־טאָגיגער גענעראַל־סטרייק האָט זיך געענדיגט מיט אַן אילטימאַטום צו דער רעגירונג: אויב זי וועט נישט נאָכגעבען די ליין־פאָדערונגען פון די אַרבעטער ביז אין צען טעג אַרום, וועט אויף ס'ניי פּראָקלאַמירט ווערען אַ גענעראַל־סטרייק, אַן אומבאַגרע־נעצטער אין צייט וואָס וועט אָנהאַלטען אַזוי לאַנג, ביז די פאָדערונגען וועלען דערגרייכט ווערען.

מיר קענען דאָ נישט איבערגעבען די פאָדערונגען פון די אַרבעטער אין די איינ־צעלנע אינדוסטריע־צווייגען. דאָס איינע קענען מיר זאָגען, אַז עס זיינען אויסשליס־לעך שכירות־פאָדערונגען. טשילע לעבט איבער איצטער אַ מורא'דיגע אינפלאַציע.

(שלוס אויף זייט 27)

צוויי דער אַמעריקאַנער אַרבעטער־באַוועגונג

ער סעטעלמענט אין דער אויטאָ־אינדוסטריע, לעצטען יוני, האָט, ווי עס ווייזט אויס, גע־מיזגט אין אויפגעהויבען די קעמפערישע שטימונג אין דער אָרגאַניזירטער אַרבעטער באַוועגונג. די שטאָל־אַרבעטער יוניאָן האָט, נאָכפאָלגנ־דיג דעם אויטאָ־סעטעלמענט, געפאָדערט אין געוואונען אַ גרעסערע לוין העכערונג פאַר אירע מיטגלידער: דער נייער פּלאַן פון צוגאָב־צאָלונגען צום אַרבעטסלאָזען בענע־פיט פון דער מלוכה, וואָס איז דער וויכ־טיגסטער טייל פון די אונטערגעשריבענע קאָנטראַקטען מיט „פאָרד" און „דזשענע־ראַל מאָטאָרס", ווערט איצט אויעקגעשטעלט אַלס אַ וויכטיגע פאָדערונג אין אַנדערע אַרבעט־פאַרהאַנדלונגען אין אַ רייע אַנדערע אינדוס־טריעס און אין אַ צאָל אַלען האָבען יוניאָנס שוין געוואונען מאָדיפיצירטע פאָרמולעס פונם זעלביגען פּלאַן.

די עלעקטרישע מכשירים אַרבעטער יו־ניאָן (סי. אי. אָ.) האָט פאַריגען חדש אַנ־געהויבען פאַרהאַנדלונגען מיט „דזשענעראַל עלעקטריק קאָמפּאַני". די גרעסטע פירמע אין דער עלעקטריש־אינדוסטריע. אין וועל־כע די פאָדערונגען פון צוגאָב־צאָלונגען צום אַרבעטסלאָזען בענעפיט איז דער ערשטער פּונקט אויפן סדר היום. די זעלביגע יוניאָן האָט שוין געוואונען פאַר אירע 35 טויזענט מיטגלידער, וואָס זיינען באַשעפטיגט אין די אויטאָ־פאַבריקען פון „דזשענעראַל מאָ־טאָרס". דעם פּלאַן פון גאַראַנטירטע צוגאָב־צאָלונגען פאַר אַרבעטסלאָזע, ווי עס איז פאַרקערפּערט אין די אַפּמאַכען מיט דער אויטאָ־אַרבעטער יוניאָן. איצט וויל די דעם דאָזיגען פּלאַן אויך געוואונען פאַר אירע הונדערט טויזענט מיטגלידער וואָס זיינען באַשעפטיגט ביי דער עלעקטרע־פירמע.

דער יוניאָן־אָגרימענט מיט „דזשענעראַל עלעקטריק" גיט איר אין שפּעטער. די פירמע האָט ביי פריערדיגע געלעגענהייטען אַריינגעשטעלט אַן עקשנות'דיגען ווידער־שטאַנד געגען גאַראַנטירטע שכירות, אפילו ליין דער מילדער פאָרמולע פונם „פאָרד מאָטאָר" פּלאַן. אָבער די יוניאָן איז ענט־שלאָסען צו דערקלערען אַ סטרייק, אויב עס וועט זיין נויטיג, אויף צו געווינען אַט די פאָדערונג.

די אויטאָ־אַרבעטער יוניאָן האָט אין די פאַרהאַנדלונגען מיט די לעגערע אויטאָמאָ־ביל־פירמעס, ווי „אַמעריקאַן מאָטאָרס", מאָ־ניפעקטשורערס פון האַדסאָן און נעש אַרט־טאָמאָביילען, אין „סטודעבעקער־פּעקערד קאָרפּאָריישאָן", וואָס גייען נאָך אָן ווען דאָס ווערט געשריבען, פאַרגעשלאָגען דעם זעל־ביגען אַרבעטסלאָזען פאַרזיכערונג פּלאַן, ווי אין די אָפּמאַכען מיט די גרויסע אויטאָ־פירמעס.

כדי צו מאַכען מעגלעך פאַר די קלענערע פירמעס נאָכצוקומען זייערע פאַרפליכטונגען לייגט די יוניאָן פאָר, אַז זיי זאָלען שאַפען אַ בטחפּת־דיגען פאָנד פון וועלכען זייערע אַרבעטער זאָלען קענען קריגען געהעריגע צוגאָב־צאָלונגען צום אַרבעטסלאָזען בענע־פיט.

די אייטאָ־יוניאָן האָט אויך אַריסגע־שטעלט די פאָדערונג פון אַרבעטסלאָזער פאַרזיכערונג אין די פאַרהאַנדלונגען מיט „אינטערנעשאָנאַל האַרוועסטער", „עליס טשאַלמערס" און אַנדערע פּראָדוצענטען פון אַגריקולטור מאַשינען. יעמענס אַגרימענטס עס ענדיגען זיך אַהייב היינטיגען חודש.

אָבער בעת די אייטאָ־אַרבעטער יוניאָן האָט געשאַפען אַ נייעס פּלאַן צו פאַרזיכע־רען אירע מיטגלידער מיט אַ געוויסען אויס־זימען אין צייטען פון אַרבעטסלאָזיגקייט האָט די שטאָל־אַרבעטער יוניאָן געוואונען אַ ליין העכערונג, וואָס וועט מן הסתם ווערען אַ מוסטער פאַר אַנדערע אינדוסטריעס ביי אַגרימענט־פאַרהאַנדלונגען הייר־יאָר.

די אַגרימענטס אין דער שטאָל־אינדוסטריע

די שטאָל־אַרבעטער יוניאָן האָט פאַריי־גען חדש נאָך אַ 12־שעה־אַיגען סטרייק, געוויינען אַ ליין העכערונג פון 15 סענט אַ שעה, אין דורכשניט, פאַר אירע מיט־גלידער. וואָס זיינען באַשעפטיגט ביי די זעקס גרעסטע שטאָל־פירמעס. איינשליסלעך די „יוניטעד סטייטס סטיל קאָמפּאַני", אין דעם ערשטער קוואַרטעל פון היינטיגען יאָר. באַ־שעפטיגט 25 טויזענט אַרבעטער וויינינגער ווי פאַריגען יאָר אין זי האָט פּראָדוצירט 481 טויזענט טאָן שטאָל מער ווי פאַראַיאָרען. די שטאָל־מאַנגאַטען האָבען אייך אַזאַ איפן געדעקט די שכירות הוספות דורך העכערען די פּראָדוקציע אין דירך אייסקומען מיט ווייניגער אַרבעטער.

וואָס אָנבאַלאַנגט פּראָפיטען האָט „יו־עס סטיל" אין די ערשטע דריי חדשים פון היינטיגען יאָר געהאַט אַ נעטען ריווח פון 72 מיליאָן מיט 652 טויזענט דאָלאַר. דאָס איז 62 פּראָצענט מער ווי אין דעם זעלביגען קוואַרטעל פאַריגען יאָר.

די יוניאָן האָט, נעמלעך, אייסגערעכענט, אַז די פירמע האָט געמאַכט אַ נעטען פּראָ־פיט פון 54 סענט אייף יעדער אַרבעטס־שעה. די פּראָפיטען זיינען די גרעסטע זינט די פירמע עקזיסטירט. זייער כאַראַקטעריסטיש איז די טענה פון דער פירמע פאַרוואָס זי מוז העכערען די פריזען אויף שטאָל. זי מוז, זאָגט זי, אירע פּראָפיטען איינהאַלטען אויף צו באַנייצען צו מאָדערניזירען אירע פאַבריקען. וואַרשיינלעך איינצופירען מער אויטאָמאַטישע מאַשינען. כדי צו העכערען די פּראָדוקציע. אין פּשוט'ע ווערטער מיינט עס: פּראָדוצירען נאָך מער שטאָל מיט ווייניגער פּראָפיטען זיינען אַזוי קליין אַז זיי האָבען מיראַ נישט צו קענען צאָלען די לוין העכערונג. פאַקטיש זיינען די פּראָ־פיטען פון די שטאָל־מאַנגאַטען קיינמאָל נישט געווען אַזוי גרויס ווי איצט.

די שטאָל־אַרבעטער יוניאָן, וועלכע איז אין די איצטיגע פאַרהאַנדלונגען באַשטאַנען אויף דעם, אַז די פירמעס זאָלען אויפהערען צו העכערען פרייזען גלייך נאָך יעדער לוין הוספה, ווי זיי האָבען עס געטאָן יעדען יאָר זינט נאָך דער מלחמה, האָט באַוויזען, אַז די איצטיגע שטאָל־פּראָפיטען זיינען הויך גענוג צו אַבסאָרבירען אַ לוין העכערונג פון 20 ביז 30 סענט אַ שעה. אַן אַ פריי העכערונג אַן דאָס וועט אפילו ניט צו שטאַרק אַנרירען זייערע פּראָפיטען.

די „יו־עס סטיל קאָמפּאַני" האָט לויט אירע אייגענע באַריכטען פּראָדוצירט אין די ערשטע דריי חדשים פונם היינטיגען יאָר מער שטאָל מיט ווייניגער אַרבעטס־הענט ווי אין דער זעלביגער פעריאָדע פאַריגען יאָר, איינשפּאַרענדיג אויף אַזאַ איפן אויבער דריי מיליאָן דאָלאַר בלויז אייף אַרבעטער־שכירות.

ווי מיר געדענקען, האָבען די שטאָל־אַר־בעטער פאַריגען יאָר געקראָגען אַ הוספה פון 9 ביז 12 סענט אַ שעה, איינשליסלעך געוויסע צוגאָבען צו די וועלפעיר־בענעפיטס. אייף דעם האָבען גענומען שניידען די צאָל באַשעפטיגטע אַרבעטער אין רעדוי־צירען אייערטיים־אַרבעט. וואָס דאָס האָט מער ווי פאַרגיטיגט די עקסטרע הוצאות פאַר די ליין הוספּית. פאַקטיש האָט די „יוניטעד סטייטס סטיל קאָמפּאַני", אין דעם ערשטער קוואַרטעל פון היינטיגען יאָר, באַ־שעפטיגט 25 טויזענט אַרבעטער ווייניגער ווי פאַריגען יאָר אין זי האָט פּראָדוצירט 481 טויזענט טאָן שטאָל מער ווי פאַראַיאָרען. די שטאָל־מאַנגאַטען האָבען אייף אַזאַ איפן געדעקט די שכירות הוספות דורך העכערען אין דעם פּשוט'סטען אומקוואַלי־פיצירטען האַרעפּאַסטיג.

די שטאָל־אַרבעטער יוניאָן האָט אין די איצטיגע פאַרהאַנדלונגען, לייט אין אַ פריער־דיגען אָפּמאַך, נישט געקענט אַריינשטעלען די פאָדערונג פאַר גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות. די דאָזיגע פאָדערונג וועט מן הסתם אַריינגעשטעלט ווערען ביים פאַר־האַנדלען אַ נייעס אַגרימענט, אין יוני, 1956.

די שטאָל־מאַנגאַטען האָבען גלייך נאָכן סעטעלמענט באַראַנט געמאַכט, אַז זיי וועלען העכערען די פריזען אייף זיבען אין אַ האַלב דאָלאַר אַ טאָן שטאָל. וואָס דאָס איז די גרעסטע פריז־העכערונג זינט 1948. אין 1946 אין אין 1947, יען די אַרבעטער האָבען געקראָגען ריין העכערונגען פון אַכ־צען אין אַ האַרב אין זעכצען סענט אַ שעה איז די פריז העכערונג געווען פונם דאָלאַר איפן טאָן שטאָל.

ווארט מען דאָ געקענט מיינען, אַז די סיבה וואָס די שטאָל־אַמפּאַניעס איילען זיך אַזוי אַריבערצוציינגען אַזאַ גרויסע פריז העכערונג אויפן קאָנסומער, איז דערפאַר, וואָס זייערע פּראָפיטען זיינען אַזוי קליין אַז זיי האָבען מיראַ נישט צו קענען צאָלען די לוין העכערונג. פאַקטיש זיינען די פּראָ־פיטען פון די שטאָל־מאַנגאַטען קיינמאָל נישט געווען אַזוי גרויס ווי איצט.

די שטאָל־אַרבעטער יוניאָן, וועלכע איז אין די איצטיגע פאַרהאַנדלונגען באַשטאַנען אויף דעם, אַז די פירמעס זאָלען אויפהערען צו העכערען זייערע פּרייזען גלייך נאָך יעדער לוין הוספה, ווי זיי האָבען עס געטאָן יעדען יאָר זינט נאָך דער מלחמה, האָט באַוויזען, אַז די איצטיגע שטאָל־פּראָפיטען זיינען הויך גענוג צו אַבסאָרבירען אַ לוין העכערונג פון 20 ביז 30 סענט אַ שעה. אַן אַ פריי העכערונג אַן דאָס וועט אפילו ניט צו שטאַרק אַנרירען זייערע פּראָפיטען.

די „יו־עס סטיל קאָמפּאַני" האָט לויט אירע אייגענע באַריכטען פּראָדוצירט אין די ערשטע דריי חדשים פונם היינטיגען יאָר געהאַט אַ נעטען ריווח פון 72 מיליאָן מיט 652 טויזענט דאָלאַר. דאָס איז 62 פּראָצענט מער ווי אין דעם זעלביגען קוואַרטעל פאַריגען יאָר.

די יוניאָן האָט, נעמלעך, אייסגערעכענט, אַז די פירמע האָט געמאַכט אַ נעטען פּראָ־פיט פון 54 סענט אייף יעדער אַרבעטס־שעה. די פּראָפיטען זיינען די גרעסטע זינט די פירמע עקזיסטירט. זייער כאַראַקטעריסטיש איז די טענה פון דער פירמע פאַרוואָס זי מוז העכערען די פריזען אייף שטאָל. זי מוז, זאָגט זי, אירע פּראָפיטען איינהאַלטען אויף צו באַנייצען צו מאָדערניזירען אירע פאַבריקען. וואַרשיינלעך איינצופירען מער אויטאָמאַטישע מאַשינען. כדי צו העכערען די פּראָדוקציע. אין פּשוט'ע ווערטער מיינט עס: פּראָדוצירען נאָך מער שטאָל מיט

נאך ווייניגער ארבעטס־הענט, כדי נאך מער צו פארגרעסערן אירע פראפיטן.

פונדעסטוועגן ווען איר לייענט די קא־מענטארען פון דער קאפיטאליסטישער פרע־סע האט איר דעם ־איינדרוק, אז די לוין העכערונגען, וואס די שטאל־ארבעטער האבן געוואונען, וועט ברענגען אומגליק פארן גאנצן לאנד מחמת דעם וואס דאס איז מסוגל חלילה צו פארגרעסערן די אינ־פלאציע. זייער ווייניג ווערן אבער קריטי־קירט די שטאל־מאגנאטן פאר ארויפשרויפן די פרייזן אויף שטאל אזוי הויך.

צוויי יוניאנס געווינען צוגאב־צאלונגען צום ארבעטסלאזן בענעפיט

די „נעשאנאל מעריטיים יוניאן" (סי. אי. א.) האט נאך א פיר מאנאטיגן סטרייק אונ־טערגעשריבן א אגרימענט מיט די שיף־אייגנטימער, גאראנטירנדיג געלטבע פארזי־כערונגען פאר ארבעטסלאזע מיטגלידער ווי די אינטערנאציאנאל־ארבעטער יוניאן. לויטן אגרימענט וועלן די שיף בעלי בתים צאלן עקסטרע 25 סענט א טאג פאר יעדן באַ־שעפטיגטן ים־ארבעטער אינם וועלפייר פאנד. פון וועלכן ארבעטסלאזע מיטגלידער וועלן קריגן צוגאב־צאלונגען צום אר־בעטסלאזן בענעפיט פון דער מלוכה פאר א מאקסימום פון 26 וואכן.

די איינצלהייטן פונם נייעם פלאן, וועלכער איז געווען די הויפט־אישו אינם קורד־טערמיניגן סטרייק, וועלן פארמור־לירט ווערן אין פארלויף פון די קומענ־דיגע עטליכע חדשים דורך א שותפות׳דיגן קאמיטעט פון יוניאן־פארטרעטער און פאר־שטייער פון די שיף־געזעלשאפטן. פון דעם נייעם פלאן וועלן גענייסן ארום 28 טוי־זנט מאנשאפט־ארבעטער.

די צווייטע יוניאן, וואס האט געוואונען א מאדיפיצירטן פלאן פון גאראנטירטע יערלעכע שכירות און א דריי־יאריגן אג־רימענט מיט א איינצלנער פירמע, איז די ס. אי. א. טעקסטיל ארבעטער יוניאן, און א ווילאזער מיט דער „אמעריקן וועלוועט קאמפאני" אין כמאניגנגטאן, קאנעטיקוט. פארפליכטעט זיך די פירמע צו צאלן צוויי מיט דריטל פראצענט פון אירע יער־לעכע פראפיטן. אירער שטייערן ווערן ארונטערגערעכנט. צו א פאנד פון וועלכן א ארבעטער, וואס איז געווען באשעפטיגט ביי דער פירמע איבער צען יאר, וועט קרי־גן אין פאל פון ארבעטסלאזיגקייט א צוגאב פון צען דאלאר א וואך צום ארבעטסלאזן בענעפיט פונם סטייט אין פארלויף פון די ערשטע 26 וואכן. נאך 26 וואכן, אין פאל דער בעל מלאכה איז נאך אלץ ארבעטסלאז, וועט ער קריגן 40 דאלאר א וואך ביזן סוף פונם יאר. אויף אזא אופן גאראנטירט די פירמע אירע ארבעטער א מינימאלע הכנסה אין פארלויף פון 52 ארבעטסלאזע וואכן אין יאר.

די קאנווענשאן פון דער דאק־ארבעטער יוניאן

פאריגן חודש איז אין ניו יארק פארגע־קומען די פיר־יערלעכע קאנווענשאן פון דער אלטער „לאנגשארמען אסאסיאיישאן". וועל־כע איז מיט דריי יאר צוריק ארויסגעווארפן געווארן פון דער א. פ. או ל., מחמת די פארבינדונגען פון אס דער „אסאסיאיי־שאן" מיט אונטערוועלט־מענשן.

דעם אנגעזעענסטן פלאץ אויף דער קאנווענשאן האט פארנומען איין פראגע, ארום וועלכער עס האבן זיך געדרייט אלע דיסקוסיעס: ווי אזוי ווערט מען פטור פונם רעגירונגס־קאנטראל איבערן סיסטעם פון אנשטעלן ארבעטער אינם האפן, וואס עס איבט אויס די שותפות׳דיגע פארט־קאמי־סיע פון ניו יארק און ניו דזשוירזי סטייטס?

מיט דער עקזיסטענץ פון דער דאזיגער צוויי סטייט־קאמיסיע איז פארבונדן א לאנ־גע מעשה, וואס קען בלויז דא קורץ דער־מאנט ווערן. די מלוכה־קאמיסיע איז גע־שאפן געווארן אונטער דער אדמיניס־טראציע פון טאמאס דיואי, רעפובליקאנער גאווערנאר פון ניו יארק, נאך א גרינטלעכער אונטערזוכונג פון די פארברעכערישע מעשים פון דער דאק־ארבעטער יוניאן און אירע פארבינדונגען מיט דער רעקעטיר־וועלט.

צווישן אנדערעס האט די אונטערזו־כונג פעסטגעשטעלט, אז דער וויכטיגסטער הכנסה־קוואל פון פארברעכער־עלעמענטן איפן וואסער־פראנט איז דער סיסטעם פון אנשטעלן ארבעטער. לויט דעם דאזיגן סיסטעם האבן די לאנגשארמען זיך גע־דארפט ארויסשטעלן יעדן פרימארגן אין א האלב־קרייז ביים האפן („שעיפ־אפ") און דער „שטארקער מאן", וואס איז געווען אי א פארמאן און אי א פירער פון דער יוניאן, האט באשטימט ווער עס זאל יענעם טאג קריגן באשעפטיגונג אינם פארט און ווער עס זאל מיט ליידיגע הענט אהיים גיין צו ווייב און קינד.

דער „שטארקער מאן" איז געווען אין מייסטע פאלן אן אונטערוועלט־מענש, ניט זעלטן מיט א פארברעכער־רעקארד, וואס האט אי גענומען כאבאר פונם שיף־אייגנ־טימער פאר האלטן ארדענונג ביי דער ארבעט און ארויסברענגען וואס מער מלאכה און אי א „קיק־בעק" פונם טרעגער־ארבע־טער פאר דער פריווילעגיע צו קריגן באַ־שעפטיגונג.

די שטאט־אדמיניסטראציעס אין ניו־יארק און ניו דזשוירזי האבן רעפארמען, לויט ספעציעלע געזעצן, געשאפן א שותפות׳די־גע רעגירונגס־קאמיסיע, וועלכע האט זיך א נעם געטאן צאפן א סאך אין די האַ־פענס פון ביידע סטייטס, וואס זיינען, אגב, די גרעסטע אימפארט און עקספארט־צענ־טערס אין אונזער מדינה. אט די דאזיגע קאמיסיע איז איצט א דארן אין די אויגן פון דער פירערשאפט פון דער א. פ. או ל. פארשטויסענער דאק־ארבעטער יוניאן.

ביי דער קאנווענשאן אין קאמאדאר האַ־טעל אין ניו יארק האט מען געקענט הערן ביטערע רעדעס קעגן דער סטייט־קאמיסיע סיי פון „אייגענע מענשען" און סיי פון איינ־געלאדענע געסט, וועלכע האבן באשולדיגט די קאמיסיע, אז זי באנוצט זיך מיט „גע־שטאפא"־מעטאדן קעגן די לאנגשארמען.

אבער די ביטערע אנקלאגעס קעגן דער קאמיסיע האבן ניט געקענט געפינען דעם מינדסטן אפקלאנג אין עפנטלעכע ארבע־טער־קרייזן פשוט דערפאר ווייל עס איז א באקאנטער פאקט, אז די פירער פון דער אלטער יוניאן גופא זיינען פאראנטווארטלעך פאר דעם רעגירונגס־קאנטראל איבער אר־בעטער־ענינים אינם האפן. אוודאי איז עס ניט קיין געזונטער צושטאנד ווען רעגי־רונגס־ארגאנען נעמען איבער פונקציעס וואס געהערן אויסשליסלעך צו יוניאנס. אבער די אלטע „לאנגשארמען אסאסיאיישאן" האט מיט א סך מעשים באוויזן, אז זי איז ניט קיין יוניאן נאר א באנדע, וואס איז אן אנ־שיקעניש אויף די פשוט׳ע טרעגער־ארבע־טער אין די האפענס.

גראד האט פאריגן חודש דער א. פ. או ל. מעריטיים טריידס דעפארטמענט, אין וועלכן עס זיינען פארטראטן 10 ים־ און פארט־ארבעטער יוניאנס מיט ארום הונ־דערט טויזנט מיטגלידער, אנגענומען א באשלוס צו העלפן „מיט זיין גאנצן ארגא־ניזירטן כוח" דעם קאמפיין פון דער ניי־ארגאניזירטער א. פ. או ל. לאנגשארמען יוניאן איבערצונעמען דעם קאנטראל איבער ארבעטס־באדינגונגען אין די אטלאנטישע האפענס. נאר דורך אנשליסן זיך אן דער א. פ. או ל. יוניאן און זיך באפרייען פון זייערע איצטיגע אונטערוועלט־פירער וועלן די לאנגשארמען קענען באמת פארטיידיגן זייערע עקאנאמישע אינטערעסן, און דער אריינמישונג פון מלוכה־קערפערשאפטן.

ליידער האט די א. פ. או ל. מיטסטערס יוניאן, דורך עטלעכע פון אירע, גראד ניט זייער זויבערע, מענשן, געצויגן שטריקלעך ביי דער קאנווענשאן פון דער אלטער „לאנג־שארמען אסאסיאיישאן" צו פארמולירן אזא סארט שותפות־ארבעט צווישן ביידע אר־גאניזאציעס, וואס דאס וועט בלויז העלפן שטארקער באפעסטיגן די רעקעטיר־עלע־מענטן אין און מחוץ די פארטען. אזוי ארום וועט נאך מער פארשטארקט ווערן די טענ־דענץ פון מלוכה־קערפערשאפטן זיך אריינ־צומישן אין אינערלעכע פירונגען פון יונ־יאן־ארגאניזאציעס.

טעקסטיל ארבעטער געווינען סטרייק קעגן שכירות־רעדוקציעס

די טעקסטיל ארבעטער יוניאן סי. אי. א. האט פאריגן חודש געוואונען דעם סטרייק פון 15 טויזנט ארבעטער אין ניו־ענגלאנד טעקסטיל־פאבריקען קעגן שכירות־רע־דוקציעס. דער סטרייק האט געדויערט 13 וואכן און איז ארויסגערופן געווארן ווען די בעלי בתים האבן פארלאנגט א רע־דוקציע אויף שכירות פון 10 סענט א שעה.

דער נצחון פון די טעקסטיל ארבעטער איז א רעזולטאט פון דער עקשנות פון דער יוניאן אפצושטעלן לוין־שניטן אין דער אינדוסטריע, אבער א גרינער אויסדרוק פון ארבעטער־סאלידאריטעט אין דער ריכטיגער צייט האט באדייטנדיג געהאלפן אינם זיג פון די סטרייקנדיגע ארבעטער. די אויטא־ארבעטער יוניאן און די שטאל־ארבעטער יוניאן האבן געשיקט באקאנס געמאכט, אז זיי גיבן הונדערט טויזנט דאלאר צו העל־פן די סטרייקנדיגע ארבעטער. עטלעכע טעג נאך דאס דער באקאנטמאכונג איז דער סטרייק געשליכטעט געווארן.

לויטן אגרימענט מיט די צוויי גרעסטע טעקסטיל־פירמעס וועלכער וועט זיין אין קראפט צוויי יאר, וועלן די ארבעטער־שכירות בלייבן אויף דער זעלביגער שטופע ווי פריער, דריי סענט א שעה, וואס די אר־בעטער האבן געוואונען אונטער דעם „עס־קעלייטער"־פונקט אינם אגרימענט, וועלן ציגערעכנט ווערן צום גרונט־לוין.

אין אונזער אינטערנעשאנעל

די זומער קלאסן פאר אק־טיווע טרייד יוניאניס־טען, די אזוי גערופענע זומער אינסטיטוטס, זיי־נען געווארן א שטענ־דיגע אינסטיטוציע אינם לעבן פון אונזער אינ־טערנעשאנעל. יעדן זומער אין יוני אדער יולי, ארגאניזירן די פארשיידענע אפטיי־לונגען פון אונזער יוניאן איינוואכיגע אדער צווייטוואכיגע זומער קלאסן, ביי וועלכע עס ווערן אויפגענומען סאציאלע און פאליטי־שע צייט־פראבלעמען פון קאמפעטענטע לע־רער און טרייד יוניאן טוער. היינטיגן זו־מער זיינען אזעלכע קורסן דורכגעפירט גע־ווארן פון סאוט־וועסט און מידל־וועסט דעפארטמענטס: די פילאדעלפיער דרעס־דזשאינט באארד און פון דעם סאוט־איסט דעפארטמענט.

דער סאוט־וועסט דעפארטמענט, אונטער דער אנפירונג פון וויים־פרעזידענט מייער פערלסטין, האט אפגעהאלטן זיין הייי־יאריגן אינסטיטוט אין דעם וויסקאנסי־נער אוניווערזיטעט, אין מעדיסאן, וויסקאנ־סין, אין דער וואך צווישן דעם 18טן און 24טן יוני און איז באזוכט געווארן פון 104 אקטיווע טרייד יוניאן טוער, באאמטע און ארגאניזירערס פון צען סטאטן. א חוץ לעקציעס פון פראפעסארן, לערער און דער אוניווערזיטעט, וועלכע האבן באהאנדלט אזעלכע ענינים ווי אטאמישע ענערגיע, די פראבלעמען אין דייטשלאנד, די פרייען־באַ־וועגונג אינם נייעם אינדיע א. א. זיינען אויך געווען לעקציעס איבער כלערליי אנגעלעגנהייטן, יוניאן פראבלעמען.

צוויי נייע געגנשטאנדן זיינען דאס מאל דיסקוטירט געווארן בוים סאוט־וועסט אינסטיטוט. דזשאן סטיק, רעדאקטאר פון „דזשאבסטיס", האט אין עטלעכע לעקציעס אנאליזירט די פראבלעמען פון דער פרויען באקליידונג אינדוסטריע, און פראפעסאר באד־נער פונם אינטערנעשאנעל סטאף אין סיינט לואיס, האט געגעבן א קורס איבער אינדי־ווידועלע און סאציאלע פראבלעמען. א חוץ דעם האט אל. קאפלאן באקענט די סטודענ־טען מיט דער ארבעט פונם אינטערנעשאנעל אינזשענירינג דעפארטמענט: און דייוויד וועלס — מיט דער ארבעט פונם פאליטי־שען דעפארטמענט.

דער מידל־וועסט דעפארטמענט, אונ־טער דער אנפירונג פון וויים־פרעזידענט מארים ביאליס, האט אפגעהאלטן זיין אינ־סטיטוט אינם זעלביגן וויסקאנסינער אוני־ווערזיטעט מיט א וואך שפעטער — צווי־שן דעם 25סטן יוני און דעם ערשטן יולי. און איז באזוכט געווארן פון 82 שילער, סטעף־אנגעשטעלטע און ארגאני־זערס, עטלעכע געגעגשטאנדן, וועלכע זיי־נען געלערנט געווארן ביים סאוט־וועסט אינסטיטוט, זיינען אריבערגעטראגן געווא־רען צו די קורסן פון מידל־וועסט דע־פארטמענט. דזשעק בארבאש און מארק סטאר, בילדונגס־דירעקטאר פון דער אינ־טערנעשאנעל, וועלכער האט ארגאנזשירט די קלאסן, האבן דיסקוטירט „די פאטענציע־לע מעגלעכקייטן פון טרייד יוניאן איינינ־קייט". וויים־פרעזידענט מארים ביאליס, האט אדרעסירט דעם צוזאמענקונפט און באקענט די טרייד יוניאניסטן מיט די לאַ־קאלע אינדוסטריעלע פראבלעמען מיט וועל־כע דעם דעפארטמענט קומט אויס זיך צו ראנגלען.

דער פילאדעלפיער דרעס דזשאינט באארד האט ארגאנזשירט זיינע זומער־קלאסן אין יוניטי־הויז צווישן דעם 20סטן און דעם 24סטן יוני. עס זיינען אפגעהאלטן גע־ווארן 15 סעסיעס מיט 18 פארשיידענע רעדנער. דער אינסטיטוט איז ארגאנזשירט געווארן אונטערן אויפזיכט פון ווילי־אם ראס, מענעדזשער פונם דזשאינט באארד, און מארווין ראגאף, געהילף־דירעקטאר פונם אינטערנעשאנעל בילדונג־דעפארטמענט. אויך דא זיינען די מייסטע סעסיעס געווען גע־ווידמעט צו אינדוסטריע און שאפ־פראבלע־מען.

א גאנץ באזונדערן אינטערעס האט ארויסגערופן די לעקציע פון דר. דזשעראלד בעיראר, אימפארטיאישער טשערמאן אין דער דרעס־אינדוסטריע פון פילאדעלפיע, „לעגען „שאפ־פראבלעמען". זיין רעדע איז שפעטער לעבהאפט דיסקוטירט געווארן. אינם פילאדעלפיער אינסטיטוט האבן זיך אויך באטייליגט גאס טאילאר, פאליטישער דירעקטאר פון דער אינטערנעשאנעל, און דזשעימס ליפסיג, געהילף עקזעקוטיוו־סע־רעטאר. וועלכער האט באקענט די באזוכער מיט די פארשיידענע „העלטה און וועלפער פאנען" אין דער יוניאן.

דער סאוט־איסט דעפארטמענט האט אפ־געהאלטן זיין יערלעכן צוזאמענקונפט אין דעיטאנא ביטש, פלארידע, צווישן דעם 6טן און 8טן יולי. אויף דער צוויי־טאגי־גער קאנפערענץ זיינען צווישן אנדערעס אייפגענומען געווארן באריכטן פון די ארטיגע לאקאלן און עס איז דורכגעפירט געווארן א מיינינגס־אויסטויש צווישן די באטייליגטע טרייד יוניאניסטן וועגן זיי־ערע לאקאלע פראבלעמען.

אין א ספעציעלער באגריסונג צו דער קאנפערענץ פון פרעזידענט דובינסקי ווערט צווייטען אנדערעס געזאגט: „די פארביטער־טע קאמפען אין סטרייקס, וואס אייער דע־פארטמענט פירט אז, זיינען א טייל פון אונ־זער ארגאניזיר־דרייוו אין דער סאוט. מיר וועלן דעם דאזיגן ארגאניזיר־קאמפיין פארזעצן טראץ די געריכט־אינדזשאנקשאנס און אנדערע שטערונגען, ביז די ארבעטער אין דער סאוט וועלן ענדלעך קענען גענוי־סען די בענעפיטס פון טרייד יוניאן ארגא־ניזאציע".

וועגן די פארביטערטע סטרייקס אין דער סאוט איז, אגב, פאראן א באריכט אינם היינטיגן נומער „גערעכטיגקייט", אין אט דער אפטיילונג.

45 יונגע קאטערס פארענ־דיגן פאך־קורסען פון לאקאל 10

45 יינגע קאטערס, מיטגלידער פון לאַ־קאל 10, האבן פאריגן חודש דערפאלג־רייך פארענדיגט די ערשטע פאך־קורסן, וואס דער לאקאל האט ארגאנזשירט מיט עטלעכע חדשים צוריק. דורך די פאך־קור־סן באצוועקט דער לאקאל אויסצולערנען יונגע מיטגלידער די מלאכה פון גרעידינג, מארקינג און פעטערן־מעיקינג. צו דער געלעגנהייט איז דורכגעפירט געווארן דעם זעקסטן יולי, א גראדואיר־צערעמאניע אין דעם יוניאן־אפיס אין וועלכער עס האבן זיך באטייליגט די גראדואירענדע שילער, די לערער און די פירער פון לאקאל 10 אונ־טער דער אנפירונג פון מענעדזשער מא פאליקמאן.

דער מענעדזשער פון לאקאל 10 האט געלויבט די סטודענטן פאר זייער פינקט־לעכן באזוך און די לערער — פאר זייער ביישטייער צו דעם פראיעקט. די פאך־קורסן וועלכע האבן ארויסגערופן גרויס אויפטוען אין דער אינדוסטריע. האט פאליקמאן גע־זאגט. דיינען ארגאנזשירט געווארן ניט בלויז צו דערמעגלעכן אז יונגע קאטערס זאלן זיך אויסלערנען די פארשיידענע צווייגן אינם צושניידער־פאך.. נאר אויך צו געבן דער אינדוסטריע די געהעריגע קוואליפי־צירטע בעל מלאכות וואס זאלן קענען פארנעמען די ליידיגע פלעצער פון די על־טערע מיטגלידער, וואס גייען אוועק פונם טרייד מחמת רעטייערמענט אדער צוליב טויט־פאל.

די גראדואירענדע סטודענטן זיינען אויך אדרעסירט געווארן פון הערי שאַ־פירא, סעקרעטאר פון דער עקזעקוטיווע; סעמיעל וויניק, טשערמאן פון לאקאל, און פון די לערער סאל קאהען און סאל סיינט דזשארדזש, וועלכע זיינען מיטגלידער פון לאקאל 10.

דער לאקאל מאכט איצט פלענער דורכ־צופירן א נייעם קלאס אין הערבסט. מאנ־כע יונגע קאטערס האבן געבעטן דעם לאקאל צו ארגאנזשירן קורסן אויסשליס־לעך פאר פעטערן־מאכער אויף וועלכע זיי זאלן זיך קענען גרינטלעך אויסלערנען אט די מלאכה.

איסטערן אום אזו טאון דעפ. נעווינט 10 טויזענט דאלאר פאר ארבעטער פון פירמע

דער איסטערן אום אזו טאון דעפארטמענט האט פארזיכטיגן חודש געוואונען צען טויזענט דאלאר פאר די באַ'עוולה'סע ארבעטער אין דער „סטארדאסט אינק.", באַ־ריכטעט וויים־פרעזידענט איזראעל הארוויץ, גענעראל מענעדזשער פון דעם דעפארטמענט. די פירמע האט מסכים געווען אויסצוצאלען די דאזיגע סומע פאר עובר זיין אויף איר אנרימענט מיט דער יוניאן.

לויט א פונקט אינם אנרימענט מיט אט דער אנדערוועגיר־פירמע אין פאקיפסי, ניו יארק, טאר די פירמע ניט ארויסשיקען קיין ארבעט צו קאנטראקטארס סידען די אר־בעטער אינם פאקיפסי־שאפ זיינען פול באַ־שעפטיגט. אין יולי, 1953, האבען די אר־בעטער זיך באקלאגט, אז די פירמע שיקט ארויס ארבעט. הגם זיי האבען ניט געגוג ארבעט אין זייער שאפ. די פירמע האט עס צום ערשט אפגעלייקענט, אבען אן אונטער־זוכונג פון די געשעפטס־ביכער האט פעסט־געשטעלט, אז די „סטארדאסט אינק." האט צווישען יולי, 1953, און אפריל, 1954, ארויסגעשיקט ארבעט צו דער „העיזעל־הארסט מאנופעקטשורינג קאמפאני", אין דאַרדזשיא.

די פירמע האט גע'טענה'ט, אז זי האט געמוזט ארויסשיקען ארבעט ווייל די בעל מלאכות אין איר שאפ האבען אפט ניט גע־וואלט ארבעטען קיין פולע וואכען און זי האט ניט געקענט קריגען נייע ארבעטער אויף ארויסצוקריגען די נויטיגע פראזיק־ציע. נאך א ריי קאנפערענצען האט די פיר־מע מסכים געווען צו צאלען שאדען־ערזאץ אויף דער סומע פון צען טויזענט דאלאר, וועלכע זיינען, לויט א באשלוס פונם גענע־ראל מענעדזשער פונם דעפארטמענט, אויס־געצאלט געווארען צו די ארבעטער פונם פאקיפסי־שאפ.

• • •

ארום צוויי הונדערט ארבעטער פון דער פריערדיגער לינדזשערי־פירמע פון „מיס סוועטן", אין מיטעלטאון, ניו יארק, וועלען א דאנק די באמיאונגען פונם איסטערן איט אזו טאון דעפארטמענט איצט צוריקקריגען זייערע דזשאבס. דער שאפ איז די לעצטע 6 חדשים געווען אינגאנצען צוגעמאכט, ווייל דער אייגענטימער, מר. שנייטראסן, האט דערקלערט, אז ער איז ניט אימשטאנד דעם שאפ אנצוהאלטען. דער בעל הבית האט אבער, אין געשפרעכען מיטן געהילף גע־נעראל־מענעדזשער, עדוארד קרעימער, אנער־קענט זיינע פליכטען צו די ארבעטער און ער האט פארשפראכען, אז ער וועט דעם שאפ פארקויפען נאר צו איינעם, וואס וועט צוזאגען אנצוהאלטען א יוניאן־שאפ אין באַ־שעפטיגען די זעלביגע ארבעטער.

ענדלעך איז דעם פאריגען מאי דער שאפ פארקויפט געווארען צו ליאים האל־פערין, פרעזידענט פון דער „פארק ראיאל לינדזשערי קאמפאני", וועלכער האט אייך מסכים געווען אנצונעמען די באדינגונגען פון דער יוניאן. מיסטע בעלנים אויפן שאפ האבען ניט געוואלט אויף זיך נעמען די פארפליכטונגען צו אפערירען א יוניאן־שאפ.

אין יוני האט עדוארד קרעימער געראפען א מיטינג פון די פריערדיגע ארבעטער, וועלכע האבען ענטזיאסטיש אויפגענומען די נייס, אז זיי וועלען צוריקקריגען זייערע אלטע דזשאבס.

• • •

ארגאניזיערס פונם דעפארטמענט האבען נאך א לענגערע אויספארשונג אויסגעפונען, אז דער בעל הבית פון דער „עליזאבעט שאלדער פעד קאמפאני", אין עליזאבעט, ניו דזשערזי, וועלכער האט מיט א לענ־גערע צייט צוריק ליקווידירט זיין שאפ, אין דער אמת'ער אייגענטימער פון דער „יוניאן קאונטי פעד קאמפאני". צום ערשט האט דער בעל הבית גע'טענה'ט, אז ער איז בלויז אן ארבעטער פונם שאפ. אבער דער דעפארטמענט האט ניט געמאכט קיין לאנגע שהיות. נאך האט געשטעלט די פירמע פאר דער ברירה: אדער אונטערצושרייבען אן אגרימענט מיט אנשטעלען צוריק די פריי־ערדיגע ארבעטער פונם ליקווידירטן שאפ, אדער די יוניאן וועט דערקלערען א סטרייק.

נאך א קורצען ישוב הדעת האט די פירמע מסכים געווען אנצונעמען די באַדינ־גונגען פון דער יוניאן.

לאקאל 163 אין טראי, ניו יארק, ארגאניזירט צוויי שעפער

לאקאל 163, אין טראי, ניו יארק, האט לעצטען חודש ארגאניזירט צוויי שעפער גע־ווינגדיג א קירצערע ארבעטס־וואך און אנדערע פארבעסערונגען פאר די ארבעטער, באריכטעט וויים־פרעזידענט איזראעל הא־ראוויץ, גענעראל־מענעדזשער פונם איסטערן אזט אזו טאון דעפארטמענט.

איין שאפ איז די „טראיאנא ספארטוועיר אינק.", א בלאוז־שאפ, וואס האט זיך גע־עפענט היינטיגען יאר. דער לאקאל, אונטער דער אנפירונג פון דזשעק שלעזינגער, האלט א וואכזאם אויג אויף די נייע שעפער, וועלכע ווערען ארגאניזירט אזוי גיך ווי זיי הייבען אן ארבעטען. די יוניאן האט געוויאו־נען א 35 שעה'איגע ארבעטס־וואך מיט קאמפענסירענדע ליין העכערונגען פאר די שטיק־ארבעטער. די וואכען־הענט וועלען קריגען די זעלביגע שכירות פאר דער קיר־צערע ארבעטס־וואך ווי זיי האבען פריער געקראגען פאר 40 שעה ארבעט; שטיק און וואכען ארבעטער וועלען קריגען באצאלטע יום טובים אין די פירמע ווען צאלען די פיל קאסטען פאר קראנקען־בענעפיט פאר־זיכערונג. אין הסכם מיט דעם ניו יארקער סטייט געזעץ.

דער צווייטער שאפ איז די „בעסט מעיד קאמפאני", א שטילדרען דרעס־שאפ. דער דאזיגער שאפ האט אייגענטלעך פריער גע־האט אן אגרימענט מיט דער יוניאן. לעצטען יאר האט ער זיך ליקווידירט. איצט, ווען די פירמע האט באשלאסען צו עפענען דעם שאפ, איז די יוניאן באלד צוגעשטאנען אין געפאדערט, אז די פירמע זאל איבערנעמען אירע פארפליכטונגען. וואס אנבאלאנגט די ארבעטס־באדינגונגען, מונטער דעם אלטען אגרימענט, א חוץ דעם האט די יוניאן גע־וואונען א קירצערע ארבעטס־וואך אין דעם אלט־נייעם שאפ.

נארד איסט דעפארטמענט פירט סטרייק געגען „לאנ־קעסטער" פירמע

ווייס־פרעזידענט דייוויד גינגאלד, די־רעקטאר פון נארד־איסט דעפארטמענט, באַ־ריכטעט, אז די ארבעטער פון דריי אפטיי־לונגען אין דער „לאנקעסטער גארמענט קאמפאני", אין לאנקעסטער, פענסילוויניע, זיינען פאריגען חודש ארויסגעטרעטען אין סטרייק, פאראליזירענדיג די גאנצע פראַ־דוקציע אינם שאפ. דער סטרייק איז דער הויך־פונקט פונם ארגאניזיר־קאמפיין וואס די יוניאן פירט די לעצטע זעקס חדשים אויף צו ארגאניזירען די 175 ארבעטער, וואס די פירמע באשעפטיגט. די פירמע פראדוצירט טשילדרען דרעסעס פאר „קאהן האלבריי" — א ניט־יוניאן דזשאבער.

ווען די יוניאן האט אויפן פארלאנג פון די ארבעטער אינם לאנקאסטער־שאפ, וואס האבען ניט מער געקענט אריבערטראגען די מיזעראבלע ארבעטס־באדינגונגען, אנגעהוי־בען אן ארגאניזיר־קאמפיין האט די פירמע געגומען טעראריזירען די ארבעטער און אפ־זאגען די מער־אקטיווע טרייד יוניאניסטען פון דער ארבעט. אבער דאס האט ארויסגע־רופען נאך מער פארביטערונג אין האט נאך פארשטארקט די סימפאטיעס פאר דער יו־ניאן אין צוויי אנדערע אפטיילונגען פון דער פירמע — אין דער „עליזאבעט טאין גאר־מענט קאמפאני" און אין דער „דאופין מאַ־נופעקטשורינג קאמפאני".

• • •

דער דעפארטמענט האט ארגאניזירט 2 שעפער אין פענסילווייניע — די „ראוז־ען פראקס" און די „הייד פארק פעשאנס". די ביידע דרעס־שעפער, אין סקרענטאן, גע־הערען צו סטעניי קאנסטאטינא, וועלכער האט צוויי יוניאן־שעפער אין ווילקעסבאר, פענ. די יוניאן האט צום ערשט אנגעקלאגט די פירמע צום אימפארטיאישען טשערמאן פאר עיבר זיין אויפן קאלעקטיווען אגרי־מענט מיט דער „פענסילווייניע גארמענט מאנופעקטשיערס אסאסיאיישן": דער בעל הבית האט דאן מסכים געווען צו יוניאני־זירען דעם „הייד פארק" שאפ. ער האט אבער גע'טענה'ט, אז די „ראוז־ען" געהער ניט צו אים. נאך אן אינטערזוכונג פון גע־הילף־דירעקטאר, דזשעק האלפערן, איז פעסטגעשטעלט געווארען, אז די אייגענטי־מער פון „ראוז־ען" איז מר. קאנסטאנ־טא'ס ווייב.

מיט דער ארגאניזירונג פון ביידע שעפער איז פארענדיגט געווארען א קאמפיין וואס האט אנגעהאלטען אביבר א יאר צייט.

• • •

דער נארד־איסט דעפארטמענט אין דער דזשאינט באארד אין באסטאן האבען פאר־מילירט פלעגער פאר א בשותפות'דיגען אר־גאניזיר קאמפיין אין דער שטאט. די פלע־נער זיינען פארמולירט געווארען ביי א מי־טינג אין וועלכען עס האבען זיך באטייליגט די וויים־פרעזידענטען דייוויד גינגאלד און פיליפ קרעימער, דזשעק האלפערן און די דיסטריקט־מענעדזשערס ראלף ראבערטס אין מערי לעווין.

לייז דרעסעס אין באלטימאר ווערט דער־ווארט, אז דער סעזאן וועט זיך אנהויבען דעם ערשטען אויגוסט. עס זיינען פאראן סמנים, אז דער היינטיגער הערבסט סעזאן וועט זיין בעסער ווי פאראיארען.

סטרייקס אין סאוטערן שע־פער גייען אן טראן פאלי־ציי־ברוטאליטעט

די סטרייקס געגען א צאל קליידער־פירמעס אין דער סאוט גייען אן טראָן דעם טעראר אין ברוטאליטעט פון דער פאליציי, באריכטעט אי. טי. קעהרער, דירעקטאר פון סאוט־איסט דעפארטמענט. באזונדערס צייי־כענען זיך אויס מיט זייער קאמפס־גייסט די סטרייקענדיגע ארבעטער געגען דער „גלענדעיל מאנופעקטשורינג קאמפאני", אין נארד קאראליינע. אין דער „סוירבין קאמ־פאני", אין פעיעטעוויל, טענעסי.

אין גלענדעיל גייט דער סטרייק אן זייט דעם צווייטען מאי. אין אנהייב האט די פירמע געדונגען א גרייסע צאל סטרייק־ברעכער אין האט זיי געצאלט 15 דאלאר א טאג בלייז פאר דירכגיין די פיקעטליין. די דאזיגע געדינגענע סקעבס ווייסען אפילו ניט ווי אזוי א נאדעל איינציפעדעמען. אלץ וואס זיי האבען געדארפט טאן, איז בלייז קימען יעדען אינדערפרי אין שאפ. ווען דער דאזיגער מיטעל האט ניט געווירקט אויף דער מאראל פון די סטרייקער, האט די פירמע זיך גענומען באניצען מיט מער דראסטישע מיטלען.

דעם פינפטען יולי האט די פאליציי פאר־ארדענט, אז די סטרייקער טארען ניט זינגען אויף דער פיקעט־ליין אדער רעדען צו עמי־צען אייפן גאס. ייען די ארגאניזיערס, ראיז מערי קאפאלא און עדוארד לאמפערעלא, האבען פראטעסטירט געגען אט דעם ווייל־דען באפעל, זיינען זיי אריעסטירט און צע־שלאגען געווארען. עדוארד האט געקראגען א לאפ מיט א „בלעק דזשעק" איבערן קאפ און מערדערליך צעשלאגען געווארען.

איפן פראטעסט פון די ארטיגע יוניאנס געגען די קאזאלטיע אנפאלען פון דער פא־ליציי האבען זיך די פאליציי־אנפיריער עפענטליך ענטשולדיגט. אבער די יוניאן האט אריינגעבראכט אנקלאגען געגען דער פאליציי. יעלכע האבען זיך באטייליגט אין די ברוטאלע אנפאלען.

אין פעיעטעוויל, טענעסי, האט די „סוי־בין קאמפאני" אריינגעבראכט אן אנקלאגע געגען די סטרייקערס אינטער אן אלטען קאנספיראציע־געזעץ. די פירמע האט נעמ־לעך באשולדיגט די סטרייקענדיגע ארבע־טער, אז זיי האבען געמאכט א קאנספיראציע צו שטערען דאס אריינשיקען פון גארמענטס „דורך דער איינגעבאן אדער מיט עקספרעס קאמפאני אין אנדערע טיילען פון לאנד".

דער לאיער פון דער יוניאן האט אבער ביים גערעכט־פארהער, יאס איז פארגעקו־מען דעם 13טען יולי, באוויזען, דאס די ארבעטער האבען ניט געמאכט יועלכע עס איז שטערונגען ביים אריינשיקען סחורה פון דעם שטעטעל אין אז די גערעכטען אין טענעסי האבען נאך אין 1914 ענטשיידען, אז דער קאנספיראציע־געזעץ קען ניט אנ־געוענדעט ווערען געגען יוניאנס.

טראָן די כסדר'דיגע ארעסטען אין ברו־טאליטעט גייען די סטרייקס אן. „עס איז באמת א דערמוטיגונג צו זען מיט וועלכען ענטוזיאזם אט די יינגע יוניאן־רעקרוטען שטעלען זיך א קעגען די אלע מאכינאציעס פון זייער ארבעטסגעבער און די ברוטאלי־טעטען פון דער פאליציי אין זייער אנשטאלט. סענעטאר צי געווינען די סטרייקס", שרייבט דער דירעקטאר פון סאוט־איסט דעפארט־מענט.

• • •

דער סאוט־איסט דעפארטמענט באריכ־טעט אויך, אז די יוניאן האט באנייט דעם אגרימענט מיט דער „וואלטערבראָא מאַ־ניפעקטשורינג קאמפאני", אין וואלטערבע־ראָ, סאוט קאראליינע. די יוניאן האט גע־וואונען א קירצערע ארבעטס־וואך מיט א קאמפענסירענדע ליין העכערונג פון 6 פראָ־צענט, א צוגאב פון נאך א וואך באצאלטע וואקאציע פאר ארבעטער וואס זיינען באַ־שעפטיגט ביי דער פירמע איבער פינף יאר, פינף באצאלטע יום טובים און א גארענטי, אז די מינימום־סקעילס וועלען פארבלייבען 5 סענט א שעה העכער ווי די פעדעראלע מינימום־שכירות. דער וואלטערבראָא שאפ איז אראגאניזירט געווארען אין מערץ, 1954, נאך אן 8 חדשים'דיגען ארגאניזיר־סטרייק.

אין דעם אהייא־קענטאקי דעפארטמענט

די באמיאונגען צו ארגאניזירען די אר־בעטער פון דער „סטענלי פייל קאמפאני" א הויז־דרעס מאנופעקטשורער אין קליוו־לאנד — שיינען צו דערגרייכען ממשות'־דיגע רעזולטאטען, באריכטעט וויים־פרעזי־דענט ניקאלאס קוירצמאן, דירעקטאר פון אהייא־קענטאקי דעפארטמענט. די פירמע האט 35 יאר אנגעהאלטען א ניט־יוניאן שאפ.

לעצטענס האט דער בעל הבית אפגע־זאגט אן ארבעטערין פאר יוניאן־אקטיווי־טעט. די יוניאן האט זיך באלד געווענדעט צום נעשאנעל לייבאר ריליישאנס באארד און עס ווערט דערוואַרט, אז די ארבעטערין וועט צוריק אנגעשטעלט ווערען. אין דער ארגאניזיר־ארבעט ארום דעם שאפ באַטייליגען זיך דזשוליוס גראַראלניק, ארגאנייזער פונם קליוולענדער דזשאינט באארד, הענרי גלעיזער, אבערט ראו און ווירדזשיניע א'טיל.

ראו און גלעזער צוזאמען מיט בערנאדין מעקבורודער, מענעדזשערין פון קליוולאנד ניט־גודס קאונסיל, פירען די ארגאניזיר־ארבעט ארום דעם שאפ פון „מארעלי קאמ־פאני", אין אשטאבולא, אהייא. די דאזיגע פירמע האט 15 יאר אנגעפירט איר ניט־יוניאן שאפ.

• • •

דער דזשאינט באארד אין קליוולאנד מאכט איצט פלענער צו לייזען דעם נייעם פראבלעם וואס האט זיך געשאפען דורך דער אויפלייזונג פון דער „מאנופעקטשורס אסא־סיאיישאן". די אגרימענטס מיט אט דער אסאסיאיישאן ווי אויך מיט מאנכע ספארט־וועיר מאנופעקטשורערס, גיינען אויס אין דעצעמבער, הייי־יאר.

שיקאגער יוניאן צאלט אויס א קנאפען מיליאן דאלאר אין וואקאציע בענעפיטס

די יוניאן אין שיקאגא וועט הייי־יאר אייסצאלען א קנאפען מיליאן דאלאר אין וואקאציע בענעפיטס צו אירע מיטגלידער, באריכטעט וויים־פרעזידענט מאריס ביאלים. מענעדזשער פון שיקאגער דזשאינט באארד. א העלפט פון דער סומע איז אויסגעצאלט געווארען צו קלאוק אין דרעסמאכער אין שיקאגא, א פערטעל מיליאן דאלאר ווערט איצט אייסגעצאלט צו די מיטגלידער פון די לאקאלען 76 אין 261 אין די רעסט ווען אייסגעטיילט ווערען צו די ארבעטער פון די אט אין אזו טאון שעפער.

ארום א העלפט פון דער מיטגלידער־שאפט אין אט די ביידע לאקאלען האבען גענומען זייערע וואקאציעס פאריגען חודש. מייסטע קריגען צוויי וואכען וואקאציע.

סעם גלאסמאן, מענעדזשער פון די לאַ־קאלען, באריכטעט, אז דער הערבסט־סעזאן אין דער ספארטוועיר אינדוסטריע איז אין פילען גאנג. אין שעפער פון דער ביליגערע

דער סאוט־וועסט דעפארטמענט האט אריינגעבראכט קלאגען געגען הערי סירקוס, א קלאק מאנופעקטשיריער אין קענזעס־סיטי, צום נעשאנעל לייבאר רעליישאנס באארד, פאר שטערען זיינע ארבעטער צו ארגאניזי־רען א יוניאן, באריכטעט וויים־פרעזידענט מייער פערלשטיין, דירעקטאר פונם דע־פארטמענט. דער דאזיגער מיסטער סירקוס איז איינגעטלעך אן אלטער קלאוק־מאנו־פעקטשירער, וואס זיכט כסדר נייע גליקען אין פלעצער מיט א ביליגען ארבעטער רע־זערוו.

ער האט צום ערשט געעפענט א קלאוק־שאפ אין ניו יארק. שפעטער איז ער געקו־מען קיין קענזעס־סיטי, יואי דער האט א שטיקעל צייט געהאט א יוניאן־שאפ. דער־נאך האט ער דעם־אַ שאפ ליקווידירט אין געוואַרען א שותף מיט א פירמע אין פאַר־טאַ־ריקא. איצט איז ער צוריקגעקומען קענזעס־סיטי אין געעפענט א ניט־יוניאן שאפ. יואי ער וויל דירך סטראשינקעס שטע־רען די ארבעטער זיך צי ארגאניזירען.

• • •

אייף דער איינוועניגונג פון דער אינטער־נעשאנעל דעלעגאציע צו דער א. פ. אָ. ל. סטייט־קאנווענשאן אין מיזורי, איז די פאר־וואלטונג פונם האטעל, יואי די קאנווענשאן איז פארגעקומען, געיינן געצוואונגען צו גע־בען די נעגער־דעלעגאטן א גלייכע מענע־לעכע באהאנדלונג, ווי עס פאסט פאר א צווייוויזירטען סטייט.

די אינטערנעשאנעל דעלעגאציע, אונ־

טער דער אָנפירונג פון דען ראבינס, מענע־דשער פון דעם קלאָק און דרעם דושאינס באָארד, און גלען קלעי, מענעדשער פון דעם קאסען דרעס און עלייד אינדוסטריעס דוששינס באָארד, פאַרגעשלאָגען אַ רעזאָלו־ציע ביי דער קאָנטרעגשאָן לויס וועלכער עס איז באַשלאָסען געוואָרען, אַז די „צוקונפ־טיגע סטיים־קאָנטרעגשאָנס וועלען אָפּגעהאַל־טען ווערען נאָר אין אַזעלכע סטעט וואו דעלעגאַטען ווערען באַהאַנדעלט אָן וועלכער עס איז דיסקרימינאַציע.

לאָס אַנדזשעלעס ספּאָרט וועיר יוניאָן פירט קאַמפּיין אין פּליטינג שעפער

די ספּאָרטעיר יוניאָן אין לאָס אַנדזשע־לעס פירט אָן אינטענסיווען קאַמפּיין צו אָר־גאַניזירען פּליטינג־שעפער און אַנדערע פירמעס וואָס פּראָדוצירען אַסעסאָריס פאַר דער אינדוסטריע. באַריכטעס ווייס־פרעווי־דענט אַטאָ פּאַסיסיק קאָוסס דיי־רעקטאָר, פּיקעטינג איז פאַרשטאַרקט גע־וואָרען ביים שאָפּ פון „דיחוים פּליטינג ענד באַטען קאָמפּאַני". דער גרעסטער אַסעסאָרי־שאָפּ אין דער שטאָט.

דער אָרגאַניזיר דרייוו האָט שוין ביז איצט געבראַכט גאַנץ מכשות'דיגע רעזולט־טאַטען. לעצטענס זיינען אָרגאַניזירט געוואָ־רען די „טאַני סאָפּאַרטעיר" און „ראַלאָנד אוו קאָליפאָרניע". צוויי קאָנטראַקטינג שעפער אין דער אינדוסטריע. אַרום און אַרום זיינען פאַריגען חודש אָרגאַניזירט געוואָרען 12 אַסעסאָרי שעפער אין לאָס אַנדזשעלעס און עס ווערט דערוואַרט, אַז עס וועט אינגיכען אַ באַהרער אַרויסגעטראָגען אַן עגטסידיונג, אַז די פירמע איז מחויב אָפּצוהיטן אַט דעם פונקט און באַנצען אויסליטלעך אַסעסאָ־ריס פון יוניאָן־שעפער.

• • •

די קלאָק־פירמע „מאַר־דאָר", אַ גרויס־טער קלאָק מאַנופאַקטוירער אין ל. אַ., האָט אונטערגעשריבען אַן אגרימענט מיטן קלאָק דזשאינס באָארד. לויט וועלכען זי באַראַנטירט פולע 44 אַרבעסטראָכען אַ יאָר צו אַרע אַרבעטער אונם לאָס אַנדזשעלעס־טער שאָפּ. די אַרע אין אַרע צוויי אים אין דיג אַ שעזידענט פונם „טרייד ענד דייבאַר קאָנ־גרעס" אין קאַנאַדע. אין ביז דאָ ניט לאַנג דער מענעדזשער פון דעם דרעס דזשאינס באָארד אין מאָנטרעאָל: טשאַרלס גרינלעי, אַרבעסס־מיניסטער אין מאָנטאַבאַ; נאָלטאָן היקס, קאָונסיל־דזשענעראַל פון אַמעריקע, און דזשאָרדזש שאַרפּ, מעיאָר פון ווינניפּעג. מיקי מיטשעל, ביזנעס־אַגענט פון דער יו־ניאָן, האָט געעפענט די פייערונג, אַלס דער טשערמאַן פון דער אַראַנזשמענט־קאָמיטע.

געבענדיג אַן איבערבליק איבער 20 יאָר דערגרייכונגען פון דער קלאָקמאַכער יוניאָן האָט דער בעל שמחה אָנגעוויזען אויף דעם אונטערשייד צווישען 1935 און היינט. לויט דעם היינטיגען אגרימענט מיט די מאַ־נופעקטשורערס גענייסען די אַרבעטער פון אַ העלטה ענד וועלפעיר פאָנד, און עלטער־פענסיע פאָנד, האָספּיטאַליזאַציע, צוויי וואָ־כען באַצאָלטע וואַקאַציע, באַצאָלטע יום־טובים, שכירות וועלכע זיינען פאַרפינעמאַכט געוואָרען זינט 1395, אין אַן אַרבעסס־וואָך וואָס איז היינט מיט 15 שעה קירצער.

אינטערנעשאָנעל לאָקאַלען און דעפּאַרטמענטס האָבען געהאַט אַרויספאָרען אין יוניטי־הויז

היינטיגען זומער, ווי אַלע יאָר, האָבען אַ צאָל לאָקאַלען און דעפּאַרטמענטס פון דער אינטערנעשאָנעל אַראַנזשירט אַרויספאָר־יום־טובים אין יוניטי הויז. אין די אַרויס־פאָרען האָבען זיך באַטייליגט טשערליס און טשערלידיס פון די שעפער, אַקסיווע מיט־גלידער פון די לאָקאַלען, באַאַמטע און אויך איינצעלנע עגסט.

אַזעלכע אַרויספאָרען זיינען אַראַנזשירט געוואָרען פונם קלאָק אוט אָוו טאַון דע־פּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון ווייס־פּרעזידענט גדליה ריבין; און לאָקאַל 23, אונטער דער פאַרוואַלטונג פון לוויס ריעס; פון איסטערן אוט אָוו טאַון דע־פּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון ווייס־פּרעזידענט אזראַעל האַראָוויץ; דער נאַרד־איסט דעפּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון ווייס־פּרעזידענט דייוויד גינגאַלד. אַ חוץ דעם האָבען אַראַנזשירט אַרויספאָרען דער דרעסמאַכער דזשאינס באָארד פון ניו יאָרק און דער אינטערנעשאָנעל קלאָקמאַכער לאָ־קאַל 48.

די דאָזיגע אַרויספאָרען אין יוניטי הויז האָבען אַ דאָפּעלטע פינקציע: זיי ברענגען ציזאַמען אַ גרויסע צאָל יוניאָן אַקטיוויסטען פאַר צוויי טעג, שבת און זונטאָג, כדי צו פאַרברענגען, „אין שיין פון דער נאַטור", פון דער פּרעכטיגער אינטערנעשאָנעל זו־מער־היים אין אָנגענעמע פאַרווייַלונגען, גלייכצייטיג זיינען די אַרויספאָר־יום־טובים אַ קליינע פאַרגיטיגונג מצד דער יוניאָן צו אירע אַקטיוויסטען, וועלכע גיבען אויעך אַ סך ענערגיע און צייט, אַ גאַנצען יאָר, אין דינסט פון דער אָרגאַניזאַציע. די באַטייליגטע טרייד יוניאָנס שטעלען מיט זיך פאַר אַ קאָליד־דייכע מענשען מאַסע פון אַלטע יוניאָן־חעטערענען און יונגע יוניאָן־רעקרוטען און אַ געמיש פון אידישע, אי־טאַליענישע, שפּאַנישע האָרעפּאַשניקעס פון פאַרשידענע הייס־קלאַירען און ראַסען, וואָס אַזעלכעס קען מען נאָר זען אין דעם שמעלץ־טאָפּ וואָס הייסט אַמעריקע און אין דער יוניאָן פון פרייען באַקלייד־אַרבעטער, וואָס הייסט אינטערנעשאָנעל און וואָס איז אַן אמת'ער אינטערנאַציאָנאַל.

לאָקאַל 62 האָט אויסגעצאָלט 600 טויזענט דאָלאַר אין וואַקאַציע־בענעפיטס

לאָקאַל 62, אַנדערגראַדואַטס און נעגלי־זשעי אַרבעטער, אין ניו יאָרק, האָט הייי־יאָר אויסגעצאָלט נאָענט צו 600 טויזענט דאָלאַר אין וואַקאַציע בענעפיטס, באַריכטעט ווייס־פּרעזידענט לוויס סטאָלבערג, מענעדזשער פונם לאָקאַל. סטאָלבערג באַריכטעט אויך, אַז אַרבעטער פאַרד־נסטען און באַשעפטיגונג איז אין די ערשטע 6 חדשים פון היינטיגען יאָר געיוון בעסער ווי אין דער זעלביגער פּעריאָ־דע פאָריגען יאָר.

אַן אונטערזוכונג פון די „פּעי־ראָל" צאָ־לונגען צו דער יוניאָנס העלטה ענד וועל־פעיר פאָנד, וועלכע זיינען אַלעמאָל אַ גו־טער באַראָמעטער פאַר דעם צושטאַנד אין דער אינדוסטריע, ווייסט אויך, אַז דער היינ־טיגער הערבסט־סעזאָן וועט זיין בעסער ווי דעם פאָריגען יאָר. אין 1954 אין פּראָדוק־ציע טייליווייס געשטערט געוואָרען דורך דער איבערטריבענער פאַרזיכטיגקייט פון די רי־טייל־סיחרים ביים אָנהייב פון סעזאָן און דעם גרויסען געיעג נאָך סחורה ביים סוף פון סעזאָן, ווען עס איז שוין געווען צו שפּעט צו באַפרידיגען די נאָכפראַגע אייף אָנדערגראַדואַטס.

יהושע פאַגעל באַשטימט אַלס געהילף־מענעדזשער אין לאָקאַל 82

טשאַרלס בערנשטיין, מענעדזשער פון לאָ־קאַל 82, עקזאַמינערס און פאַלאַר הלפּ, מאַכט באַקאַנט, אַז יהושע פאַגעל איז באַ־שטימט געוואָרען אַלס געהילף־מענעדזשער אינם לאָקאַל. ער האָט זיין נייעם אמט אי־ן בערגענומען פאָריגען חודש.

יהושע פאַגעל איז אַ לאַנג־יאָריגער טוער אין דער קלאָקמאַכער יוניאָן. אַלס מיטגליד אין דער קלאָק־פינישערס יוניאָן, לאָקאַל 9, איז ער אַ לאַנג צייט געווען אַ מיטגליד אין דער עקזעקיטיוו באָאַרד און אין די לעצטע 12 יאָר האָט ער פאַרנומען דעם אמט פון ביזנעס־אַגענט אין קלאָק דזשאינס באָארד.

דער נייער געהילף־מענעדזשער אין לאָ־קאַל 82 איז אַ חיץ אין דער יוניאָן, אויך טעטיג אין אַרבעטער־רינג, אין אידישען אַרבעטער־קאָמיטעט און אין אידישען סאָ־ציאַליסטישען פאַרבאַנד, וואו ער איז דער פאַרזיצער פון שטאָטישען קאָמיטעט אין ניו יאָרק אין גרייכצייטיג אַ מיטגליד פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקיטיווע.

דניאל ניסנעוויטש צוריק ביי זיין אַרבעט אין אָפּיס

דניאל ניסנעוויטש, מענעדזשער פון לאָ־קאַל 98, ראַבערייד נאַייעלטי אַרבעטער, האָט זיך דערהאַלט פון אַ לענגערער קראַנק־הייט און איז איצט צוריק ביי זיין אַרבעט אין אָפּיס. בריידער ניסנעוויטש דאַנקט די פילע מיטגלידער און שאָפּ טשערלידיס פאַר די וואונש־קאַרטען, וואָס זיי האָבען אים צו־געשיקט אין פאַרלויף פון זיין קראַנקהייט.

פונם אינטערנאַציאָנאַלען אַרבעטער לעבען

(שלוס פון זייט 20)

דער רעאַלער לוין האַלט אין איין פאַלען, די נייס־לאַגע פון די אַרבעטער מאַכען האַלט אין איין פאַרשאַרפען זיך.

ווען מ'וויל זיך מאַכען אַ באַגריף וועגען דעם, ווי אַזוי עס לעבט זיך היינט די אַרבע־טער אין טשילע, דאַרף מען זיך דערמאָנען, ווי עס האָט אויסגעזען דאָס אַרבעטער־לע־בען אין אַ צאָל אייראָפּעאישע לענדער, אין די יאָרען נאָך דער ערשטער וועלט־מלחמה: מ'איז געשטאַנען אין געלט, אָבער די גרוי־סע אָסיגנאַציעס האָבען געהאַט דעם ווערט פון פּאַפּירענע שמאַטעס. עס זיינען געווען לוין־קאָנפליקטען אָן אַ שיעור, אָבער אפילו ווען די אַרבעטער האָבען געוואָגען אַן פּאַ־דערונגען, האָבען די שכירות־הוספות פאַר־לוירען דעם ווערט דעם צווייטען טאָג, ווייל דאָס געלט האָט געהאַלטען אין איין פאַלען, אַזוי איז דאָס געגאַנגען באַרג־אַראָפּ און באַרג־אַראָפּ. ביז ס'האָט זיך אָנגעהויבען די סטאַביליזאַציע. בערך אַזוי גייט דאָס איצט אין טשילע.

אין טשילע איז היינט דער אָפיציעלער ווערט פון דער געלט־וואַליוטע געפאַלען אַזוי ווייט, אַז פאַר איין אַמעריקאַנער דאָלאַר באַ־קומט מען 190 טשילעאַנישע „פּעזאָס". אויפן אַזוי גערופענעם „פּרייס־ריגולירטן מאַרק" קריגט מען דריי מאָל אַזוי פיל פאַפּירענע „פּעזאָס" פאַר איין איינציגען דאָלאַר. אַזאַ סיטואַציע קען נישט פאָרבעסערט ווערען דורך גע־וואונענע סטרייקס אין איינצעלנע, אָדער אפילו אין אַלע אינדוסטריע־צווייגען. עס פאָדערט זיך אַ ראַדיקאַלע רעפאָרם פון דער גאַנצער נאַציאָנאַלער עקאָנאָמיע.

צום באַדויערען זיינען איצט נישט פאַ־ראַן קיין אויסזיכטען, אַז דאָס זאָל דער־גרייכט ווערען אין דער נאָענטער צוקונפט.

דרעסמאַכער האָבען אַן אַרויס־פאַר דעם 27טען אויגוסט

דער דרעסמאַכער ליבעראַל פאַרטי קלוב פון לאָקאַל 22 אַ. ל. ג. ווי. ל., אַראַנ־זשירט אַן אַרויספאָר שבת, דעם 27סטען אויגוסט, מיט דער שיף איבערן האַדסאָן צו „בער מאָנטסיין". אַ ספּעציעלער אָר־קעסטער וועט אונטערהאַלטען דעם עולם און עס ווערען אַראַנזשירט אַנדערע פאַר־וויילונגען אויף דער שיף.

יוניאָן־מיטגלידער וואָס ווילען" זיך באַטייליגען אינם אַרויספאָר, דאַרפען באַצייטענס קריגען בילעטען ביי די ביז־נעס אָגענטען פון דער דרעסמאַכער־יו־ניאָן אָדער אין אָפיס פון בילדונג־דע־פּאַרטמענט, אין לאָקאַל 22, 216 וועסט 40סטע סטריט.

אַ טיקעט אָהין און צוריק קאָסט איין דאָלאַר מיט פּופּציג סענט. מחמח דעם וואָס אַ סך מיטגלידער זיינען געווען ענ־טייטשט ניט קענענדיג קריגען בילעטען צום שיף־אַרויספאָר, פאָריגען יאָר, בעט די פאַרוואַלטונג פונם קלוב, אַז מיטגלי־דער זאָלען זיך פאַרזיכערען דאָס מאָל מיט בילעטען באַצייטענס.

קלאָק „סטאַפּעדזש" אין טאָראָנטאָ העלפט צו באַייען אַגרימענט

דעם ניינצענטען יולי האָבען די קלאָק־מאַכער אין טאָראָנטאָ אָפּגעשטעלט די אַר־בעס אין די שעפער אויפן ריף פון דער יוניאָן, באַריכטעט סעם קרייטמאַן, מענע־דזשער פונם דזשאינס באָארד. דער „סטאַ־פּעדזש" איז געמאַכט געוואָרען ווען אַ צאָל מיטגלידער פון דער מאַנופעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן האָבען זיך אָפּגעזאָגט צו באַ־ייען דעם אַגרימענט, וועלכער איז אויסגע־נאָגען סוף יולי.

שוין אַ לענגערע צייט ווי עס זיינען אָנ־גענאָגען די פאַרהאַנדלונגען מיט דער מאַ־נופעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן וועגען באַ־ייען דעם קאָלעקטיווען אַגרימענט. ביי די פאַרהאַנדלונגען האָבען די בעלי בתים גע־וואָלט אויסנוצען די אומגינסטיגע לאַגע אין דער אינדוסטריע אין די לעצטע עטלעכע יאָר און קריגען קאָנצעסיעס פון דער יו־ניאָן. אָבער די יוניאָן איז געווען אַנטשלאָ־סען צו שטיין אויף דער וואַך און אָפּהיטען די אַרבעסס־באַדינונגען, וואָס זיינען ביז איצט אויסגעקעמפט געוואָרען. ענדלעך האָט מען זיך געאייניגט צו פאַרלענגערען דעם איצטיגען אַגרימענט אויף נאָך צוויי יאָר.

אין טאָראָנטאָ איז פאַראַן אַן איינגע־שטעלטע פּראַקטיק, אַז דער קאָלעקטיווער אַגרימענט ווערט אונטערגעשריבען אַ חוץ פון די באַאַמטע פון דער מאַנופעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן אויך פון יעדען אינדיווידו־עלען מאַנופעקטשורער אונטערן נאָמען פון זיין פירמע. ווען עס איז געקומען צום אינ־טערשייבען האָבען אַ באַדייטענדיגע צאָל מאַנופעקטשורערס זיך אָפּגעזאָגט אונטער־צושרייבען. די יוניאָן האָט גלייך געעפנט־פערט מיט אַ „סטאַפּעדזש" אין דער גאַנ־צער אינדוסטריע.

דער „סטאַפּעדזש" האָט אויפגעלעבט דעם קאָמפּס־גייסט פון די מיטגלידער און אין פאַרלויף פונם מאָנען־מיטינג, וואָס די יי־ניאָן האָט געריפען, האָבען מייסטע מאַנו־פעקטשורערס אונטערגעשריבען דעם אַגרי־מענט. בלייז אַ קליינע צאָל עקשנים זיינען פאַרבליבען וועלכע האָבען, צוויי טאָג שפּע־טער, געגעבען זייערע אונטערשריפטען. דער „סטאַפּעדזש" האָט אויך געהאָלפען אייס־שרייטען דעם יוניאָן־קאָנטראַל איבער אַ צאָל שעפער. וואָס זיינען ביז איצט ניט געגאַנגען אָרגאַניזירט.

„די קלאָקמאַכער האָבען ווידער אַמאָל דעמאָנסטרירט זייער לויאַליטעט און טרייו־שאַפט צו דער יוניאָן, שרייבט מענעדזשער סעם קרייטמאַן. דער ריף אָפּצוסטעלען די אַרבעס איז געווען אַן איבעראַשונג פאַר דער גאַנצער אינדוסטריע. דער 'קורצער סטאַפּעדזש האָט געהאָט אַ געוואַלדיגען עפעקט אינם מאַרקעט און האָט באַדייטענ־דיג אייפגעהייבען דעם פּרעסטיזש פון דער יוניאָן".

לאָקאַל 40 פירט פאַרהאַנדלונגען צו באַייען אַגרימענט

הענרי שיוואַרץ, מענעדזשער פון לאָקאַל 40, בעלטמאַכער, ניו יאָרק, באַריכטעט, אַז דער לאָקאַל האָט שיין אָנגעהויבען פאַרהאַנדלען וועגען באַייען די קאָלעקטיווע אַגרימענטס מיט דער „בעדס אַסאָסיאיישאָן" און מיט די הענד קאָוועדד באַקעל ענד נאַיוועלט־אַסאָסיאיישאָן, וועלכע פאַרטרעטען 250 שע־פער. די אַגרימענטס גייען אויס דעם 15טען אויגוסט, הייי־יאָר.

דער לאָקאַל, וועלכער האָט איבער פינף טויזענט מיטגלידער, פאָדערט אַן אַלגע־מיינע לוין העכערונג, אַ צינאַב פון באַ־צאָלטע יום טובים און אַנדערע פאַרבעסע־רונגען אין די אַגרימענטס.

לאָקאַל 40 האָט אָנגעשטעלט אַ נייעם ביזנעס־אַגענט, דזשאָ גאַלאַנטי, וועלכער איז די לעצטע 18 יאָר געווען אַ מיטגליד אין דער עקזעקיטיווע פונם לאָקאַל, אין דזשאָ מאַזור, וועלכער האָט לעצטענס גראַדואירט פונם אינטערנעשאָנעל טרייד יוניאָן אינ־סטיטוט.

וויניפּעגער קלאָקמאַכער פייערען 20טען געבורטס־טאָג פון זייער לאָקאַל

קלאָקמאַכער אין ווינניפּעג, קאַנאַדע, האָ־בען פאַריגען חודש געפייערט דעם 20סטען געבורטסטאָג פון זייער לאָקאַל 216, גרייט־צייטיג איז אויך געפייערט געוואָרען 20 יאָר זיט סעם הערבסט. אינטערנעשאָנעל אַר־באַייטער, איז אָקסיוו פאַרבונדען מיטן לאָ־קאַל אַלס מענעדזשער.

די פייערונג איז פאַרגעקומען אינם „ראָ־יאַל אַלעקסאַנדראַ" האָטעל. מיט דער באַ־טייליגונג פון איבער נין הונדערט מיטגלי־דער אין איינגעלאַדענע געסט. פּראָמינענטע פאַרטרעטער פון דער אַרבעטער באַוועגונג פון דער אינדוסטריע און פון דער רעגירונג האָבען באַגריסט די יוניאָן אין האָבען גע־לייבט כעגנדזשטער פון הערבסט'ס בייטראַג צו האַפען האַרמאָניש באַציאונגען צווישען דער יוניאָן אין דער אינדוסטריע אין פאַר־לויף פון די לעצטע 20 יאָר.

דער הויפּט־רעדנער ביים באַנקעט איז געווען ווייס־פּרעזידענט טשאַרלס זימערמאַן, מענעדזשער פון דער דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 אין ניו יאָרק. וועלכער האָט פאַרטראָטען פּרעזידענט דיבינסקי. הערבסט איז געווען נאָענט פאַרבונדען מיט זימער־מאַן אין דער יוניאָן־אַרבעט אין ניו יאָרק איידער ער איז אויעך קיין ווינניפּעג.

סעם הערבסט האָט געהאַלטען גרינדען לאָקאַל 216 אין יאָר 1935, אין 1947 ווען די אינדוסטריע האָט געהאַט אַ דחק אין אַר־בעסס־הענט איז הערבסט איטאַריזירט גע־וואָרען דורך דער רעגירונג אין קאַנאַדע צו פאָרען קיין אייראָפּע אין יערבירען צייט־זיצונגען קייאַליפיצירטע טנוידער.

ביים באַנקעט איז בריידער הערבסט באַ־גריסט געוואָרען דורך קלאָוד זשאַדוין, פּרעזידענט פונם „טרייד ענד דייבאַר קאָנ־גרעס" אין קאַנאַדע. אין ביז דאָ ניט לאַנג דער מענעדזשער פון דעם דרעס דזשאינס באָארד אין מאָנטרעאָל: טשאַרלס גרינלעי, אַרבעסס־מיניסטער אין מאָנטאַבאַ; נאָלטאָן היקס, קאָונסיל־דזשענעראַל פון אַמעריקע, און דזשאָרדזש שאַרפּ, מעיאָר פון ווינניפּעג. מיקי מיטשעל, ביזנעס־אַגענט פון דער יו־ניאָן, האָט געעפענט די פייערונג, אַלס דער טשערמאַן פון דער אַראַנזשמענט־קאָמיטע.

געבענדיג אַן איבערבליק איבער 20 יאָר דערגרייכונגען פון דער קלאָקמאַכער יוניאָן האָט דער בעל שמחה אָנגעוויזען אויף דעם אונטערשייד צווישען 1935 און היינט. לויט דעם היינטיגען אגרימענט מיט די מאַ־נופעקטשורערס גענייסען די אַרבעטער פון אַ העלטה ענד וועלפעיר פאָנד, אַן עלטער־פענסיע פאָנד, האָספּיטאַליזאַציע, צוויי וואָ־כען באַצאָלטע וואַקאַציע, באַצאָלטע יום־טובים, שכירות וועלכע זיינען פאַרפינעמאַכט געוואָרען זינט 1395, אין אַן אַרבעסס־וואָך וואָס איז היינט מיט 15 שעה קירצער.

אינטערנעשאָנעל לאָקאַלען און דעפּאַרטמענטס האָבען געהאַט אַרויספאָרען אין יוניטי־הויז

היינטיגען זומער, ווי אַלע יאָר, האָבען אַ צאָל לאָקאַלען און דעפּאַרטמענטס פון דער אינטערנעשאָנעל אַראַנזשירט אַרויספאָר־יום־טובים אין יוניטי הויז. אין די אַרויס־פאָרען האָבען זיך באַטייליגט טשערליס און טשערלידיס פון די שעפער, אַקסיווע מיט־גלידער פון די לאָקאַלען, באַאַמטע און אויך איינצעלנע עגסט.

אַזעלכע אַרויספאָרען זיינען אַראַנזשירט געוואָרען פונם קלאָק אוט אָוו טאַון דע־פּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון ווייס־פּרעזידענט גדליה ריבין; און לאָקאַל 23, אונטער דער פאַרוואַלטונג פון לוויס ריעס; פון איסטערן אוט אָוו טאַון דע־פּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון ווייס־פּרעזידענט אזראַעל האַראָוויץ; דער נאַרד־איסט דעפּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון ווייס־פּרעזידענט דייוויד גינגאַלד. אַ חוץ דעם האָבען אַראַנזשירט אַרויספאָרען דער דרעסמאַכער דזשאינס באָארד פון ניו יאָרק און דער אינטערנעשאָנעל קלאָקמאַכער לאָ־קאַל 48.

די דאָזיגע אַרויספאָרען אין יוניטי הויז האָבען אַ דאָפּעלטע פינקציע: זיי ברענגען ציזאַמען אַ גרויסע צאָל יוניאָן אַקטיוויסטען פאַר צוויי טעג, שבת און זונטאָג, כדי צו פאַרברענגען, „אין שיין פון דער נאַטור", פון דער פּרעכטיגער אינטערנעשאָנעל זו־מער־היים אין אָנגענעמע פאַרווייַלונגען, גלייכצייטיג זיינען די אַרויספאָר־יום־טובים אַ קליינע פאַרגיטיגונג מצד דער יוניאָן צו אירע אַקטיוויסטען, וועלכע גיבען אויעך אַ סך ענערגיע און צייט, אַ גאַנצען יאָר, אין דינסט פון דער אָרגאַניזאַציע. די באַטיי־ליגטע טרייד יוניאָנס שטעלען מיט זיך פאַר אַ קאָליד־דייכע מענשען מאַסע פון אַלטע יוניאָן־חעטערענען און יונגע יוניאָן־רעקרוטען און אַ געמיש פון אידישע, אי־טאַליענישע, שפּאַנישע האָרעפּאַשניקעס פון פאַרשידענע הייס־קלאַירען און ראַסען, וואָס אַזעלכעס קען מען נאָר זען אין דעם שמעלץ־טאָפּ וואָס הייסט אַמעריקע און אין דער יוניאָן פון פרייען באַקלייד־אַרבעטער, וואָס הייסט אינטערנעשאָנעל און וואָס איז אַן אמת'ער אינטערנאַציאָנאַל.

פונם אינטערנאַציאָנאַלען אַרבעטער לעבען

(שלוס פון זייט 20)

דער רעאַלער לוין האַלט אין איין פאַלען, די נייס־לאַגע פון די אַרבעטער מאַכען האַלט אין איין פאַרשאַרפען זיך.

ווען מ'וויל זיך מאַכען אַ באַגריף וועגען דעם, ווי אַזוי עס לעבט זיך היינט די אַרבע־טער אין טשילע, דאַרף מען זיך דערמאָנען, ווי עס האָט אויסגעזען דאָס אַרבעטער־לע־בען אין אַ צאָל אייראָפּעאישע לענדער, אין די יאָרען נאָך דער ערשטער וועלט־מלחמה: מ'איז געשטאַנען אין געלט, אָבער די גרוי־סע אָסיגנאַציעס האָבען געהאַט דעם ווערט פון פּאַפּירענע שמאַטעס. עס זיינען געווען לוין־קאָנפליקטען אָן אַ שיעור, אָבער אפילו ווען די אַרבעטער האָבען געוואָגען אַן פּאַ־דערונגען, האָבען די שכירות־הוספות פאַר־לוירען דעם ווערט דעם צווייטען טאָג, ווייל דאָס געלט האָט געהאַלטען אין איין פאַלען, אַזוי איז דאָס געגאַנגען באַרג־אַראָפּ און באַרג־אַראָפּ. ביז ס'האָט זיך אָנגעהויבען די סטאַביליזאַציע. בערך אַזוי גייט דאָס איצט אין טשילע.

אין טשילע איז היינט דער אָפיציעלער ווערט פון דער געלט־וואַליוטע געפאַלען אַזוי ווייט, אַז פאַר איין אַמעריקאַנער דאָלאַר באַ־קומט מען 190 טשילעאַנישע „פּעזאָס". אויפן אַזוי גערופענעם „פּרייס־ריגולירטן מאַרק" קריגט מען דריי מאָל אַזוי פיל פאַפּירענע „פּעזאָס" פאַר איין איינציגען דאָלאַר. אַזאַ סיטואַציע קען נישט פאָרבעסערט ווערען דורך גע־וואונענע סטרייקס אין איינצעלנע, אָדער אפילו אין אַלע אינדוסטריע־צווייגען. עס פאָדערט זיך אַ ראַדיקאַלע רעפאָרם פון דער גאַנצער נאַציאָנאַלער עקאָנאָמיע.

צום באַדויערען זיינען איצט נישט פאַ־ראַן קיין אויסזיכטען, אַז דאָס זאָל דער־גרייכט ווערען אין דער נאָענטער צוקונפט.

ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן

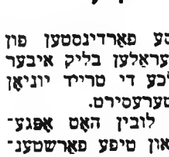

לאַגע אין אונזער אינדוסטריע זעט דערווייל אויס נישקשה'דיג. די מייסטע שעפער אין דער בעסערער ליין האָבען נאָך 4טען יוני אָנגעהויבען אַרבעטען און אין פאַרלויף פון חודש איז דער סעזאָן גאָנץ אין פולען גאַנג אינם גרעסטען טייל פון דער אינדוסטריע.

אָבער, ווי אין דער האָב אויף פלאַץ שוין באַמערקט, אין פאַרגאַנג נומער „גערעכטיגקייט", דאַרף מען זיך היטען פאַר פריציטיגען אָפּטימיזם בנוגע דעם איצטיגען סעזאָן. ביז עס וועלען אָנהויבען אריינקומען אַ גרעסערע צאָל נייע באַשעפטלונגען אָדער ריי־אָרדערס ביים סוף פון היינטיגען חודש און אין די ערשטע וואָכען פון סעפּטעמבער, מיר וועלען דאַן האָבען אַ בעסערען באַראָמעטער צו מעסטען דעם פאַרגעס פונם היינטיגען הערבסט־סעזאָן.

דערווייל זיינען שוין אין די מייסטע שטיק־שעפער געסעטעלט געוואָרען די אַרבעטס־פּרייזען און די יוניאָן גייט אָן מיט אירע נאָרמאַלע פונקציעס צו לייזען די נאָרמאַלע פּראָבלעמען. איך וויל אָבער דערביי זאָגען, אַז אפילו די נאָרמאַלע פּראָבלעמען דאַרפען היינטיגע צייטען האָבען מער אויפמערקזאַמקייט ווי אַמאָל.

קאָנטראַל איבער דזשאָבבער־קאָנטראַקטאָר באַדינונגען, פאַרטיילונג פון אַרבעט, אַכטונג טאָן, אַז די בעל מלאכות זאָלען קריגען די געהעריגע געסעטעלטע פּרייזען פאַר זייער אַרבעט, אויפמאַנען חובות צו די רעטיראַמענס און וועלפער־פאָנדען און נים צו לעצט די זייער וויכטיגע אויפגאַבע פון באַזעצען אַרבעסלאָזע בעל מלאכות אין שעפער. דאָס זיינען אַלץ זאַכען, וואָס דאַרפען היינטיגע צייטען פאַרנעמען די גאַנצע אויפמערקזאַמקייט פון דער יוניאָן־פאַרוואַלטונג און פון דעם סטעף. אומגאַרמאַלע לאַגעס פאַרלאַנגען אינטענסיווערע און רואיגערע באַהאַנדלונג.

מיר זיינען צופרידען וואָס צוויי יוניאָנס — די אויטאָמאָביל און שטאָל־אַרבעטער — האָבען פאַרענדיגט די קאָלעקטיווע פאַרהאַנדלונגען אין דיערע אינדוסטריעס אָן אַ סטרייק. סטרייקס אין די גרונט־אינדוסטריעס וואָלטען אריינגעטראָגען אַ נייעם עלעמענט פון אומזיכערקייט אינם עקאָנאָמישען לעבען און דאָס וואָלט געווים שלעכט געווירקט אויף די קלענערע, אַזוי־גערופענע, „סאַמס גודס" אינדוסטריעס.

מען דאַרף בלייבען האָפען, אַז די סטאַבילע לאַגע אינם אַלגעמיינעם עקאָנאָמישען לעבען און דאָס וואָלט געווים שלעכט שלעכט געווירקט אויף די קלענערע, אַזוי־גערופענע, „סאַמס גודס" אינדוסטריעס.

מען דאַרף בלייבען האָפען, אַז די סטאַבילע לאַגע אינם אַלגעמיינעם עקאָנאָמישען לעבען און דאָס וואָלט געווים שלעכט שלעכט געווירקט אויף די קלענערע, אַז אינדער אינדוסטריע זאָל אַביסעל אויפלעבען און מיר זאָלען האָבען בעסערע צייטען. אויף וועלכע מיר וואַרטען שוין די לאַנגע יאָרן.

עטלעכע וועגען וועלכע דעם באַזוך פון פּרעזידענט דובינסקי אין ישראל

איך האָב מיט אַ סך אויפמערקזאַמקייט זיך צוגעהערט צום באַריכט, וואָס דער פּרעזידענט פון אונזער אינטערעסענטער אָרגאַניזאַציע, דער אייזידאָר נאָגלער, גענעראַל מענעדזשער קלאָוק דזשאָינט באָארד, האָט געגעבען אין זיין ריידע אין ישראל. ביי דעם קבלת־פּנים־מיטינג פון די לאָקאַל־מענעדזשערס און בעאַמטע, אינם אַסטאָר האָטעל. הגם די טעגלעכע צייטונגען האָבען געבראַכט אויספירלעכע באַריכטען פון דעם צוזאַמענקונפט, דאָך, קען איך זיך ניט צוריקהאַלטען פון זאָגען אַ פּאָר ווערטער און געבען דעם איינדרוק, וואָס דער־אַ באַריכט האָט געמאַכט אויף אונז.

פּרעזידענט דובינסקי איז אַ דייער אויפמערקזאַמער באַאַכטער. כאָטש דאָס איז געווען זיין ערשטער באַזוך אין ישראל, האָט ער אָבער אַזוי פיל געזען, אַז ער האָט אונז געגעבען אַ פולערען בילד וועגן דער אינדישער מדינה ווי מיר האָבען געהאַט ביז איצט.

דעם שטאַרקסטען איינדרוק האָבען וויזיט אויס אויף אים געמאַכט די אַנטוויקלונג פון די קיבוצים און די פּאַרצווייגונגען. פילוויטיגע טרייד יוניאָן באַוועגונג — ביידע זייער אייגענאַרטיגע אינסטיטוציעס אין דער אידישער מדינה. וואָס זייער גלייכען איז, דיכט זיך, נים פאַראַן אין קיין אַנדער לאַנד אין דער וועלט. זיין באַריכט וועגען די דערגרייכונגען פון אָט די ביידע באַוועגונגען, ווי אויך וועגען די אַלגעמיינע דערגרייכונגען פון דער מדינה, האָט אונז שטאַרק דערפרייט. עס איז איבעריג צו זאָגען, אַז די קיבוצים און די הסתדרות האָבען מייסטען ביינגעטראָגען צו דער אויסגעשטאַלטונג פונם נייעם מענש און איד אויפן באָדען פון ישראל, פאַר וועלכען פרעזידענט דובינסקי איז זייער באַגייסערט.

עס זעט אויס, אַז אויף זיין קירצען און אויך ערשטען באַזוך אין ישראל האָט פרעזידענט דובינסקי, לויט דעם אויסדרוק פונם „פאַרוועדטס"־רעפּאָרטער, מ. צאַנין, זיך פאַרליבט אין ישראל. פונקט אַזוי ווי די אַרטיגע באַפעלקערונג האָט זיך פאַרליבט אין דובינסקי'ן. זיין באַריכט וועגען דער ישראל־רייזע האָט אויף אונז געמאַכט אַ טיפען איינדרוק.

די ניי יאָרקער סטיים א. פ. אָוו ל. קאָנטרעגשאָן אין באַסאַלאַ

די צוויי וויכטיגסטע הויך־פּונקטען ביי דער הייי־יאָריגער סטיים א. פ. אָוו ל. קאָנטרעגשאָן, וואָס איז פאַרגעקומען דעם פאַרגאַנגען חודש, אין באַסאַלאַ, זיינען געווען די רעדעס פון דעם ניו יאָרקער סטיים אינדוסטריעל קאָמיסאַנער, אייזידאָר ליבין, און פונם פּרעזידענט פון דער א. פ. אָוו ל., דזשאָרדזש מיני. גראָד איז מיר אויסגעקומען צו פירען דעם פאַרזיך און פאַרצושטעלען פאַר די 14 הונדערט דעלעגאַטען דעם נייעם קאָמיסאַנער איבער אינדוסטריעלע ענינים אין ניו יאָרק סטיים. איך האָב דערביי געהאַלטען פאַר נייטיג אויסצודריקען אַבערקענונג פאַר די גרויסע פאַרדינסטען פון מר. לובין און זיין ליבעראַלען בליק איבער אַ סך פראַגען אין וועלכע די טרייד יוניאָן באַוועגונג איז פאַראינטערעסירט.

די רעדע פון מר. לובין האָט אָפּגעשפּיגעלט זיין נאָענטע און טיפע פאַרשטענדעניש פאַר גורל'דיגע אַרבעטער און אינדוסטריע־פּראָבלעמען אינם סטיים און זיין ברייטע סאָציאַלע וויזיע איבער אַלגעמיינע עקאָנאָמישע ענינים. ער האָט באַריכטעט צו דער קאָנווענשאָן וועגען אַ פּראָגראַם פון געזעצגעבונג צו העכערען שכירות און צו פאַרבעסערען די אַרבעטס־באַדינגונגען אין ניו יאָרק סטיים, וואָס ער גרייט זיך פאַרצושלאָגען ביי דער קומענדיגער סעסיע פון דער סטיים־לעגיסלאַטור. דער־אַ פּראָגראַם שליסט אין העכערונגען פון די געזעצלעכע מינימום שכירות אינם סטיים, העכערען די קראַנקען־בענעפיסס און זיי אויסשפּרייטען אויף אַ גרעסערע צאָל וואָכען, העכערען די מאַקסימום קאָמפּענסיישאָן בענעפיסס, פאַרקלענערען די צאָל וואָכען, לויט וועלכע אַן אַרבעטער איז קוואַליפיצירט צו קריגען אַרבעטסלאָזען בענעפיס, און צו עטאַבלירען העכערע שכירות־סקעילס ביי עפענטלעכע אינטערנעמונגען. מר. לובין האָט אויך באַרירט פראַגען פון גאַראַנטירטע יערלעכע שכירות און אַלגעמיינע עקאָנאָמישע פּראָבלעמען.

זיין רעדע, די ערשטע, וואָס ער האָט געהאַלטען ביי אַן א. פ. אָוו ל. סטיים־קאָנווענשאָן, אַלס אינדאַסטריעל קאָמיסאַנער, האָט געמאַכט אַ זייער גוטען איינדרוק אויף די דעלעגאַטען. מען קען מיט זיכערקייט זאָגען, אַז ניו יאָרק האָט איצט אַ קאָמישאָנער איבער אינדוסטריעלע פראַגען ווי עס פּאַסט פאַרן פּראָגרעסיווען גייסט פון אינזער סטיים.

די וויכטיגסטע רעדע ביי דער קאָנווענשאָן האָט געהאַלטען דער פּרעזידענט פון דער א. פ. אָוו ל. דזשאָרדזש מיני האָט אויסגענוצט דעם מאָמענט וואָס די קאָנווענשאָן ווערט אָפּגעהאַלטען ערב די ענטגילטיגע פאַראייניגונג צווישען דער א. פ. אָוו ל. און די סי־אי־אָ און ער האָט אַ טייל פון זיין רעדע געוויידמעט דער גרויסער באַדייטונג אין די געזעטלעכע נייטיגקייט פון אַ פאַראייניגטער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין דעם קאַמף געגען די רעאַקציאָנערע אַרבעטער־פיינטלעכע געזעצען.

מיני האָט אַלס ביישפּיל דערמאָנט דעם נייעם געזעץ אין וויסקאָנסין סטיים, לייט וועלכען עס ווערען געמאַכט נייע באַגרענעצונגען פאַר דער פּאָליטישער סעטיגקייט פון יוניאָנס. געזעץ־פּראָיעקטען צו סטערען די פּאָליטישע אַרבעט פון יוניאָנס ווערען איצט, דורך אַ גוט־פינאַנסירטען פּובליסיטי־קאַמפּיין, צוגעגרייט אויף אין אַנדערע סטאַטען. האָט דער א. פ. אָוו ל. פּרעזידענט געזאָגט.

ער האָט אויך אָנגעוויזען אויף דעם טעפּס־האַרטלי געזעץ אין אויף די „רייט טו יאָרק" געזעצען. וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרען אין 18 סטאַטען, וועלכע האָבען די אַרגאַניזיר־אַרבעט און סטערען די אַנטוויקלונג פון טרייד יוניאָנס. מיני האָט ספּעציעל דערמאָנט דעם פאַרביטערטען סטרייק, וואָס די האָטעל און רעסטאָראַן־אַרבעטער פירען איצט אין פלאָרידע אויף צו געוויינען יוניאָן אָנערקענונג און ווי אַזוי די האָטעל און רעסטאָראַן אייגענטימער נוצען דעם אַרטיגען סטייט־געזעץ אין קאַמף געגען די סטרייקענדיגע אַרבעטער.

די קאָנווענשאָן האָט, אגב, אָנגענומען אַ באַשלוס זיך צו ווענדען צו די סענאַטאָרען לעהמאַן און אייוונס, פון ניו יאָרק, אַז זיי זאָלען אויפפאָדערען די נעשאָנעל לייבאָר רעלייושאָנס באָארד זיך אריינצומישען אין דעם סכסוך און דורכפירען אַן אָפּשטימונג צווישען די אַרבעטער וועגען דעם רעכט פון דער יוניאָן דיי צו פאַרטרעטען.

אַדאָלף העלד צוריקגעקומען פון אַ לענגערער רייזע אין אייראָפּע און ישראל

אַדאָלף העלד, דירעקטאָר פון די אינטערנעשאָנעל וועלפער־פאָנדען, איז פאַריגען חודש צוריקגעקומען פון אַ לענגערער רייזע אין אייראָפּע און ישראל. פריינט העלד, וועלכער איז דער פאָרזיצער פון אידישען אַרבעטער־קאָמיטעט און אַ פּראָמינענטער פירער פון „אָרט", האָט באַזוכט די אינסטיטוציעס פונם אידישן אַרבעטער־קאָמיטעט אין פראַנקרייך מיט אויך די פאַך־שולען און אינסטיטוציעס פון „אָרט" אין אייראָפּע און ישראל.

אין זיין באַריכט ביי אַ ספּעציעלען מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פון אידישער אַרבעטער־קאָמיטעט, וואָס איז פאַרגעקומען מיטוואָך, דעם 13טען יולי, אין האָטעל ניו יאָרקער, אויף וועלכען עס זיינען אָנוועזענד געווען אַ באַדייטענדיגע צאָל פּראָמינענטע פירער אין דער היגער אַרבעטער באַוועגונג, האָט דער גאַסט איבערגעגעבען זיינע איינדרוקען פון דער רייזע. ער האָט דורכגעפירט אַ פאַרגלייך צווישען ישראל, ווי ער האָט דאָס לאַנד געזען אין 1949 און איצט, בלויז מיט 6 יאָר שפּעטער.

„ווען איך בין אין 1949 געפאָרען פון תל אביב קיין באַר שבע האָב איך געזען בלויז שטיפערנע בערג און זאַמדיגע פעלד. איצט איז דער זעדיגער שטח כמעט אומעטום פאַראַקערט און אייסגעבייט מיט הייזער", האָט אַדאָלף העלד געזאָגט. „מיט 6 יאָר צוריק איז די שטאָט באַר שבע געווען האַלב חרוב. א סך הייזער זיינען געווען צעשטערט פון די אַנטליפענדיגע אַראַבער. איצט האָט די שטאָט אַ באַפעלקערונג פון העכער 20 טייזענט מענשען, מיט טעאַטערס, שפּיטאַלען, אַ מוזעאום און פאַרשיידענע קולטור־אינסטיטוציעס. עס איז אַ שפּרי־דעלדיג אידיש לעבען דאָרט, וואו עס איז פריער געווען אַ מדבר".

דאָס זעלביגע בילד פון גרויסע דערגרייכונגען אין די לעצטע זעקס יאָר האָט אַ. העלד געזען אין יעדען ווינקעלע פונם עקאָנאָמישען לעבען אין ישראל. פריינט העלד, וועלכער האָט אַלץ געזען מיט די אייגען פון דעם לאַנג־יאָריגען אידישען כלל־טעער, האָט אין זיין באַריכט אויך באַהאַנדעלט עטלעכע פראָבלעמען מיט וועלכע עס ראַנגעלט זיך די אידישע מדינה, אימיגראַציע פון נייע עולים, פּראָבלעמען פון קאָלאָניזאַציע און אינדוסטריע, שלום מיט די אַראַבישע שכנים, דער שטרייט צווישען יונג און אַלט אין דער מדינה — אַ שטרייט וועלכען ער האָט פאַרגלייכען מיט די כסדר'דיגע קאַמפּען צווישען יונג און אַרט דאָ, אויפן אַמעריקאַנער באָדען.

דער גאַסט האָט אַ באַזונדערען פּלאַץ אין זיין באַריכט אָפּגעגעבען צום צווייטן שפּראַכען קאָנפליקט אין ישראל. ער האָט דערמאָנט די פראַגע קורסקי־ביבליאָטעק און דעם אַרטיגען בונדיש־אַריענטירטען אַרבעטער־ריינג, וועלכער פירט אַ פיינע אַרבעט פאַר דער אייפאָלטונג פון אידיש־לשון און אידישע קולטור אין דער מדינה. ער האָט דערציילט וועגען דער אַרטיגער אידיש־פּרעסע, אידיש־טעאַטער, „אָבער, האָט דער גאַסט באַמערקט, די אידישע יוגענט רעדט אין לעבען זיך אויס אין העברעאיש, פונקט ווי די יוגענט דאָ לעבט זיך אויס אין ענגליש".

צו דער פייערלעכער קבלת־פּנים זיצונג איז אייך געקומען דוד דובינסקי, דער פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאָנעל, וועלכער איז געווען אין ישראל אַרום דער זעלביגער צייט. דובינסקי האָט אין זיין קורצער רעדע געזאָגט, אַז ער איז מסכים מיט די אויספירונגען פון אַ. העלד. „עס וועגדעט זיך מיט וועלכע כוונות איינער פאָרט קיין ישראל. האָט דובינסקי געזאָגט. אויב מען פאָרט קיין ישראל אויסצוזוכען וואָס עס איז פאַראַן צו קריטיקירען קען מען געפינען גענוג מאַטעריאַל. אויב אָבער איינער פאָרט קיין ישראל זען אַלץ מיט אָפענע אויגען און זען זיי פאָזיטיווע דערגרייכונגען פונם האַנד, מוז ער זיין באַגייסטערט פאַר דער מדינה".

אויספירלעכער וועגען דובינסקי'ס איינדרוקען פון ישראל איז באַריכטעט אויף אַן אַנדערען פּאַרט אינם היינטיגען נומער „געראַכטיגקייט".

דערשינען „בר כוכבא פון יוסף אָפּאַטאָשו

אין „ציקאָ"־פאַרלאַג ביים קולטור־קאָנגרעס איז דערשינען אַ היסטאָרישער ראָמאַן פון יוסף אָפּאַטאָשו ע"ה „בר כוכבא", דער לעצטער אייפשטאַנד.

דער גרויסער מייסטער פון דער אידישער פּראָזע שילדערט אין „בר כוכבא" דעם העראָאישען אייפשטאַנד פון די אידען געגען דער רוימישער אינטערדריקונג. דאָס איז אַ בוך וואָס קריצט זיך איין טיף אין זכרון אין געהערס צו די שענסטע שאַפונגען פון יוסף אָפּאַטאָשו.

פּריס — 3 דאָלאַר מיט 75 סענס. מיט באַשטעלונגען זיך צו ווענדען אין „ציקאָ"־פאַרלאַג:

CYCO-BICHER-FARLAG
25 E. 78th St., New York 21 N. Y.

קלאָוקמאַכער וואָס ווילען רעטייערען אין 1956 דאַרפען זיך איצט רעגיסטרירען

איזידאָר נאָגלער, גענעראַל מענעדזשער פונם קלאָוק דזשאָינט באָארד, און הערי קרוגמאַן, מענעדזשער פונם קלאָוקמאַכער רעטייערמענס פאָנד, מאַכען באַקאַנט, אַז מיסגליידער וואָס ווילען רעטייערען אין 1956 דאַרפען זיך רעגיסטרירען פונם ערשטען אויגוסט ביזן 15טען סעפּטעמבער, 1955. רעגיסטראַציעס ווערען אָנגענומען אין די אָפיסעס פון די לאָקאַלען פונם דזשאָינט באָארד אין וועלכע דער אָפּליקאַנט איז אַ מיסגליד.

קלאָוקמאַכער, וואָס האָבען אריינגעגעבען זייערע אָפּליקאַציעס פאַריגען יאָר און האָבען מחמת פאַרשידענע סיבות ניט רעטייערט, אָבער זיי ווילען איצט באַנייען דייערע אָפּליקאַציעס. דאַרפען זיך וועגדען דירעקט צום אָפיס פונם רעטייערמענס פאָנד, 1407 בראָדוויי, אויפן 12טען פלאָר.

די רולס און רעגולאַציעס פאַר רעטייערמענס־אָפּליקאַנטען, וועלכע דיינען מיסגליד־דער פון קלאָוק דזשאָינט באָארד לאָקאַלען און פונם קלאָוק אָיס אָוו סאָון דעפּאַרטמענס, זיינען הייי־יאָר די זעלביגע ווי אינם לעצטען יאָר.

בען גאַלוב רעטייערט

בען גאַלוב, געהילף מענעדזשער פון לאָקאַל 117, קלאָוק־אָפּעריישאַרס, האָט רעטייערט מחמת זיין שוואַכען געזונט־צושטאַנד. נאָך לאַנגע יאָרען פון אָקטיווער טעטיגקייט אין דער יוניאָן אַלס מיסגליד פון דער אינטערנעשאָנעל און אַלס באַאַמטער פון זיין לאָקאַל.

ב. גאַלוב געהער צו די פּיאָנערען פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן. ער איז לאַנגע יאָרען געווען עקזעקוטיוו באַאַמטער מיטגליד אינם אָפּעריישאַרס לאָקאַל. שפּעטער איז ער דערווייל געוואָרען אַלס ביזנעס־אַגענט און אין די לעצטע 20 יאָר איז ער געווען געהילף־מענעדזשער.

דאַנק־רעזאָלוציע

מיר, די אָפּעריישאַרס פון קלאָוק־שאָפּ „ה. ווייַנסטיין", 512 7טע עוועניו, ניו יאָרק, דריקען אויס אונזער דאַנק און אָנערקענונג צו אונזער ביזנעס־אַגענט, ב. פאַרקס, פאַר אַכטונג טאָן אויף אונזערע אַרבעטס־באַדינגונגען אין שאָפּ און אויף אונזערע פרייז־סעטלמענטס.

די קאָמיטע: הערי טעלל, דייוו פּיסמאַן, איזיי קאַמינסקי און אַהרן שאָפּיראָ, מיטגליד־דער פון לאָקאַל 117.

מעמבערשיפּ מיטינג פון קלאָוק פּיניישערס לאָקאַל 9

דער קלאָוק פּיניישערס לאָקאַל 9, וועט אָפּהאַלטען אַ מעמבערשיפּ מיטינג דינסטאָג, דעם 23טען אויגוסט, גלייך נאָך דער אַרבעט, אין דיפּלאָמאַס האָטעל, 210 וועסט 43סטע סטריט.

זייט־פּרעזידענט לואיס היימאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, וועט באַריכטען וועגען דער לאַגע אין טרייד און אין דער יוניאָן.

מאַנטרעאָלער דרעסמאַכער נעניסען פון ניסטנען סעזאָן

פון סעם ליבערמאַן,
געשיקלעכן־מענעדזשער

אין אונז אין מאָנטרעאָל האָבן מיר געגעסן אַ גוטסיגען סעזאָן אין דרעס פאַרייד. דער סעזאָן האָט זיך אַרויסגעוויזען צו זיין פיל בעסער ווי מיר האָבן דערוואַרטעט. אונזערע מיטגלידער האָבן געאַרבעט פולע צייט און אַפילו אויך אַ ביסעלע אָווערטיימס. אָבער אין דעם קלאָק־פרייז האָבן מיר גוטס פאַרדינט.

איינער פון דעם די פראָבלעמען איז, וואָס עס איז אייגנטלעכן אין דער אינדוסטריע אַ נייער טעמפּס מאַסטריאַל. פון־טעקנישן איינען גלייך באַשעסיגן. אין די שעפער וואָס מען מאַכט די באַרטעמס פון דעם מאַסטריאַל איינען געוויסע אַקסיעס. אָבער אונדערע האָבען חייניג צו טון.

האָבען מיר דערביי אויך לערנען: פון אַ געשעפטלעכן שטאַנדפּונקט קענען די מאַנופאַקטורערס זיך ניט קלאָגען. אָבער פון אונזערע מיטגלידער איז די לאַגע ניט אַזוי גוטסיג.

וואָס איז שייך דעם עמבאַרגאָ־פרייד וועלען מיר אין די נאָענטסטע טעג אָנהייבען פאַרהאַנדלען וועגען באַגייען דעם אָנרימענס. דער איצטיגער אָנרימענס עגזיסט זיך אין אויגוסט. אונטערהאַנדלונגען האָבען אויגענטלעך זיך געזאָלט אָנהייבען פריער. אָבער די מאַנופאַקטורערס האָבען געזאָלט וואַרטען ביז ברודער בערנאַרד שעהן, וויסן פּרעזידענט און מענעדזשער, וועט זיך אומקערען פון זיין רייזע. ברודער שעהן האָט פאַרבראַכט אַ לענגערע צייט אויף זיין רייזע אין ישראל, אין אין אַ צאָל אויפגאַבע־אַרשע לענדער. און זיך אומגעקערט היינט־טיגע וואָך. די פאַרהאַנדלונגען וועלען זיך אָנהייבען וואַרשיינלעך אין דער לעצטער וואָך פון היינטיגען חודש.

אונזער העלפה סענטער

וועגען די וויכטיגע לייסטונגען פון אונזער העלפה־סענטער האָבען מיר שוין באַריכטעט מיט אַ פּאָר חדשים צוריק. עס איז אָבער וויכטיג צוצוגעבען נאָך עטלעכע שורות. כדי עס זאָל מאַכען קלאָרער דאָס בילד, וואָס דער העלפה־סענטער טייטן פאַר אונזערע מיטגלידער אין מאָנטרעאָל.

דער העלפה־סענטער האָט זיך ערעפנט דעם ערשטען מערץ היינטיגען יאָר. ביז דעם ערשטען יולי איינען אַרום 1.000 פאַציענטען אין אים באַהאַנדעלט געוואָרען. 1.000 באַזוכען פון אונזערע מיטגלידער — דאָס איז אַ גרויסער רעקאָרד. וואָס וויסט, אַז דער העלפה־סענטער איז אַ געוואַלדיגע נויטיגקייט פאַר אונזער יוגנט.

עס איז אויך וויכטיג איבערצוגעבען, אַז מיר האָבען אַ לאַנגע ליסטע פון מיטגלידער וועלכע וואַרטען אויף אָפּאַינטמענטס. די צאָל פון וואַרטענדיגע איז אַזוי גרויס, אַז מיר הייבען אָן פאַרלאַנגען וועגען דער נויטיגקייט צו פאַרגרעסערן און אויסברייטערן די פונקציעס פון אונזער העלפה־סענטער.

דער קבלת פנים פאַר ברודער און מרס. בערנאַרד שעהן

מיטוואָך, דעם 13טען, זיינען ברודער שעהן און מרס. שעהן צוריקגעקומען פון זייער פאַר אויבער ישראל און אַ צאָל לענדער פון אירופּאַ. מיר האָבען אָרגאַניזירט פאַר זיי אַ וואַרמיגען קבלת־פנים דעם זעלביגען טאָג און דעם אויפטריטן פון אונזער יוגנט־גאַנגיר.

ברודער שעהן איז געפאָרען קיין ישראל אַלס גאַסט פון דער „הסתדרות" און געבראַכט פון דאָרט אַן אינטערעסאַנטען גרוס. עס האָט אויף אים געמאַכט אַ שטאַרקען אינדרוק דער מערקווירדיגער סעמפּאַ מיט וועלכען עס בייט זיך דאָס לאַנד אויף די יסודות פון דעמאָקראַטישער אַרבעט. עס האָט אים שטאַרק אימפּאָנירט די גרויסע ראָליע פון דער הסתדרות אין דעם וויטרשאַפטלעכען לעבען פון לאַנד.

ברודער שעהן האָט פאַרטראָטען דעם קאָנגרעס טריידס ענד לייבאָר קאָנגרעס. ביי דעם צוזאַמענטאָר פון די פרייע טרייד יוניאָנס אין וויין. אויך וועגען דעם האָט דער באַסט געהאַט אינטערעסאַנטע פאַקטען צו באַריכטען.

דעם צווייטען טאָג נאָך זיין אָנקום האָט ברודער שעהן געערעדט ביי אַ פּרעסע־קאָנפערענץ צו וועלכער אַלע צייטונגען פון שטאָט האָבען געשיקט זייערע פאַרטרעטער. די צייטונגלייט האָבען אַרויסגעוויזען אינטערעס צו ברודער שעהנ'ס באַשאַפטונגען אין ישראל. ווי אויך ביים וויינער קאָנגרעס פון די פרייע יוניאָנס און אין זיינע באַגאַכטונגען וועגען די אַלגעמיינע לעבענס־באַדינגונגען אין אייראָפּע.

פאַראייניגטע פעדעראַציע האָט שוין אַ נאָמען

לויט אַ באַשלוס פונם אייניגקייט־קאָמיטעט, וואָס באַשטייט פון פאַרטרעטער פון אַ. פ. פון ל. און סי. אי. אַ. וועט די פאַראייניגטע פעדעראַציע טראָגען דעם נאָמען פון ביידע יוניאָן פאַרבאַנדען. דער נאָמען פון דער פאַראייניגטער פעדעראַציע וועט זיין „אַמעריקען אַרבעטערישען פון לייבאָר ענד קאָנגרעס פון אַרבעטערישע אַרבעטיישאַפטן".

פאַרקירצט: אַ. פ. פון ל. און סי. אי. אַ.

די ענדגילטיגע פאַראייניגונג וועט פאַרקומען ביי אַ געמיינזאַמען צוזאַמענפאָר דעם 5טען דעצעמבער, היי־יאָר.

מיטגלידער קענען באַקומען בראָשור וועגען קאָמפּענסאַציע־פּראָבלעמען

„וואָס יעדער אַרבעטער דאַרף וויסען וועגען אַרבעטער־קאָמפּענסאַציע". אויף אַן דער טעמע האָט דער בילדונגס־דעפּאַרטמענט פון דער אינטערנעשאָנעל אַרויסגעגעבען אַ ספּעציעלע בראָשור, וואָס יעדער מיטגליד קען קריגען פריי. אין בראָשור איז אָנגעשריבען געוואָרען פון מ. קאַסצמאַן, אַ ניו יאָרקער לאָיער, וועלכער האָט 25 יאָר דערפאַרונג מיט קאָמפּענסאַציע־פּראָבלעמען.

לייענער פון „גערעכטיגקייט", אויפמערקזאַם!

ווען איר בייט אייער אַדרעס, שניידט אויס דאָס באַקסעלע, גיט אַן אייער נאָמען, נייעם אַדרעס, לאָקאַל און לעדזשער נומער, און שיקט עס צו:

"Gerechtigkeit", 1710 Broadway, New York 19, N. Y.

נאָמען .....

נייער אַדרעס .....

.....

אַלטער אַדרעס .....

.....

לאָקאַל .....

לעדזשער .....

מיטגלידער פון דער אינטערנעשאָנעל קריגען צוגעשיקט די „גערעכטיגקייט" פריי. אויב איר האָט אויפגעהערט קריגען דעם זשורנאַל, וויל איר האָט רעטיערט אָדער מחמת אַנדערע סיבות, לאָזט אונז וויסען. פילט אויס דאָס באַקסעלע און שיקט עס צו אויפן אַדרעס פון „גערעכטיגקייט":

1710 Broadway, New York 19, N. Y.

אונדזערע מיטגלידער שרייבען

וועגען די געווינען פון אימאַ־אַרבעטער

נעערסע רעדאַקציע „גערעכטיגקייט":

איך הב נים איין דעם גרויסען וועזען וואָס איר מאַכט עדיטאָריעל וועגען דעם באַראַנסיטען לוין יעדער. וואָס די אויסטאַביל אַרבעטער יוניאָן האָט געוואונען אין אירע אָנרימענטס פאַר די אַרבעטער פון די „פאַרד" און „דזשענעראַל מאָטאָרס" אַרבעטער אין די אויטאָמאָביל פאַבריקען. ביי אונז אין דער גאַדעל סריידס אינדוסטריע קען עס נים האָבען קיין אָנווענדונג. טעאָרעטיש, אפשר יאָ, אָבער פּראַקטיש, גאָר נים.

איך וויס, אַז ביי אונז, אין דער נים־גוטס אינדוסטריע, וואָס ווערט קאָנטראָלירט פון לאָקאַל 155, זיינען די בעלי בתים פון נייניציג פּראָצענט אָדער מער פון אונזערע טעפּער אַליין נים זיכער מיט אַ יערלעכען אינקום פאַר זיך און מען קען נים פאָדערן ביי עמיצען עטוואָס. וואָס ער האָט אַליין נים... קיין מאַטעריעלע הילף קען אונז עס נים געבען.

מיט אַכטונג.

ד. קאַווענסקי.

פון דער רעדאַקציע:

ברודער קאַווענסקי מאַכט אַ טעות אויב ער דענקט, אַז אַאַר אַרבעטער זיינען וויכטיג בלויז אַזיינע אַרבעטער געווינסען, וועלכע בלויז זיי אַליין קענען גלייך דערוואַרטען צו קריגען פאַר זיך. ווען די יוניאָנס וואָלטען נאָכגעפאָלגט די טאַקטיק, וואָלטען מיר נאָך אפשר היינט צו־טאָג ניט געהאַט אפילו אַזיינע עלעמענטאַרע באַדינגונגען ווי באַגרענעצטע אַרבעטס־שטונדען אָדער אַ דעה אונטער וועלכע באַדינגונגען מיר זאָלען אַרבעטען.

יעדע פאַרבעסערונג וואָס די אַרבעטער האָבען, זיינען פריער אויסגעקעמפט געוואָרען פון אַ קליינע צאָל בעל מלאכות, וועלכע האָבען שיין דעמאָלט געהאַט די נויטיגע באַדינגונגען פאַר דעם. דער פאַקט אַליין, וואָס אייניגע האָבען זיך דערשלאָגען צו דער פאַרבעסערונג, האָט געפירט דערצו, אַז אייך אַנדערע זאָלען עס פאָדערען און מיט דער צייט עס אויסקעמפען. עס איז נאָר ניט אַזאַ מהלך פון טעאָרעטיש ביז פּראַקטיש דערגרייכונגען.

וועגען דער לאַגע פון אַרויסגעפאַלענע מיטגלידער

חשוב'ער רעדאַקטאָר!

אין ייני נימער „גערעכטיגקייט" האָב איך געלייענט אַ בריוו פון אַן אַרויסגעפאַלענעם מעמבער פון די קלאָק פּרעסערס לאָקאַל 35, וועלכער קען ניט קריגען קיין עלסער־פענסיע פון דער יוניאָן און ער דענקט, אַז די יוניאָן האָט געדאַרפט עפּעס טאָן פאַר די אַרויסגעפאַלענע מיטגלידער. איך דענק אויך אַזוי, אַז די יוניאָן האָט געדאַרפט עפּעס טאָן פאַר די אַרויסגעפאַלענע מיטגלידער. איך בין אויך אַ מעמבער פון לאָקאַל 35, אויך אַ געסראַפּענער, אין 1910 בין איך שוין געווען אַ מעמבער. האָב באַלאַנגט און געווען לאָיאַל ביז יאָר 1926; געצאָלט דיוס און געזוכט צו מאַכען אַ לעבען. די קורצע צייט וואָס דער לאָקאַל איז געווען צעבראָכען, האָב איך נים געצאָלט. עס איז נים געווען צו וועמען. אַזוי שנעל ווי עס איז געוואָרען אַ לאָקאַל בין איך ווידער אַריין. וואַסילעווסקי איז דעמאָלס געווען מעגדזשער און ער האָט מיר געביטען מיין לעדזשער אויף נומער 2777. איך האָב ווידער געצאָלט דיוס און געטרייט מאַכען אַ לעבען. אָבער אַז עס איז ניסאָ קיין מזל דאַרף מען קראַנק ווערען און דער דאָקטאָר האָט מיר געראַטען צו זיכען אַ לייכטער אַרבעט.

דורך אַ צופאַל האָב איך געזען אין די „טיימס" אַן אַדווערטאַיזמענט: „פאַרלאַנגט אַ פּרעסער אין דער 46טער גאַס". בין איך צוגעפאָרען זען. איך האָב אין אָנהויב געדענקט אפשר עפּעס אַ „סולקעס ביזנעס". ערשט איך טרעף אַ לאָקאַל פון קאָסטאָם־שניידער, לאָקאַל 38, און מען דאַרף אַ פּרעסער צו אַרבעטען אין „האַרד ענד טיילאָרס פינפטער עוועניו סטאָר". צאָלען צאָלט מען דאָרט 40 טאָלער אַ וואָך, אָבער מען דאַרף ניט אַרבעטען. דאָס הייסט אַרבעטען דאַרף מען, נאָר זייער, זייער לייכט.

אַזוי האָב איך אָפּגעאַרבעט 9 מיט אַ האַלב יאָר, פון 1943 ביז 1953. פאַר דעם לעצטען יאָר האָט די סטאָר געצאָלט צום רעטייערמענט פאָנד. אַז עס איז ניטאָ קיין מזל, נעמט די סטאָר און שיקט אַרונטער 4 פּרעסערס און איך בין איינער פון זיי.

וואָס טוט מען איצט? ברודער ברעסלאָו קען נאָר ניט טאָן. איך האָב טאַקע געצאָלט די גאַנצע צייט דייס; איך בין טאַקע אַ מעמבער פון לאָקאַל 35; קיין איין טאָג ניט פאַרפעלט אַלע יאָרען. טאָרקין קען נאָר ניס טאָן, ווייל איך באַלאַנג צו לאָקאַל 35. האָב איך געניטען זוכען אַ דזשאָב. אָבער עס איז נעפּעס היינט לייכט צו קריגען אַ דזשאָב פאַר אַ מאַן פון 69 יאָר?

אַן עס איז אַן דערפאָלג. האָב איך אָפּגעטאָפּט אין סעפּטעמבער, 1954, אין בין אַרויסגעפאַלען פון דער יוניאָן. פּרעגט די וועלט אַ קשיא — דאַרף מען אַ מעמבער אַזאַ באַשטראָפען? איז נים קיין 65 טאָלער איז באַסט 50, איז 40, איז 30 טאָלער. אָבער גאָרנישס? דאָס איז שוועער צו פאַרשטיין.

דאָס איז מיין נאָמען און אַדרעס און אויך דער לעדזשער נומער.

פיליפּ נייטאַן, לעדזשער נומער 2777.

דאַנק־רעזאָלוציעס

מיר, די אַרבעטער פון דזשאַרדזש קאַרמעלס שאָפּ, 530 7טע עוועניו, אין ניו יאָרק, פאַרזאַמלענדיג זיך ביי אַ שאָפּ מיטינג, דריקען אויס אונזער אָנערקענונג צום סטעריאָן, ברודער אייב גלאַסמאַן, פאַר זיין גוטער אַרבעט פאַר דעם שאָפּ און מיר פּרעזענטירען אים מיט אַ שיינער מתנה.

די קאָמיטע:

מעקס גאָלדשטיין און סעם אַרעטץ, פון לאָקאַל 117; מיכה באַרענשטיין, סעם דאַווידאָוויטש און איזע זאַלקין, פון לאָקאַל 9; באַלאַן, פון לאָקאַל 10, און בעני זימערמאַן, פון לאָקאַל 35.

מיר, די פּרעסערס פון דער גאַטהעם מאַנופעקטשורינג קאָמפּאַני, 120 וועסט 28טע סטריט, ניו יאָרק, דריקען אויס אונזער אָנערקענונג צו אונזער טשערמאַן ווילי גוירסטיין, פאַר זיין דינסט לטובת די פּרעסערס פון אונזער שאָפּ. מיר פּרעזענטירען אים מיט אַ מתנה.

די פּרעסערס פון שאָפּ, מעמבערס פון לאָקאַל 35:

ה. דובערסטיין, פ. טייבער, י. גאָטענבערג, נ. טשייקין, מ. קאַצמאַן, מ. אוינער, מעקס דענסקי און ס. ספּעקטאָר.

קולטור־אונטערנעמונגען פון אינטערנעשאָנעל

די קולטור־אָפּטיילונג פון אינטערנעשאָנעל אַראַנזשירט אַן אַרויספאָר־באַזוך אין באַרד קאָלעדזש, אָנאַדעיל אַן האַדסאָן, דר. דזשעימס קעיס, פּרעזידענט פון קאָלעדזש, און צוויי מיטגלידער פון פאַקולטעט, וועלען אָדרעסירען די באַטיילינגטע טרייד־יוניאָניסטען וועגען די וויכטיגע ציים־פראַגען.

דער אַרויספאָר ווערט געמאַכט מיט אויטאָבוסען און וועט פאָרקומען שבת, דעם 20טען אויגוסט. די רייזע־אָהין אין צוריק קאָסט דריי דאָלאַר. רעזערוואַציעס דאַרפען געמאַכט ווערען באַצייטענס אינם בילדונג־דעפּאַרטמענט פון אינטערנעשאָנעל, 1710 בראָדוויי, ניו־יאָרק.

217
SEP 12 1955

JUSTICE Jewish Edition

Cooper Union
New York Public Library
42nd St. & 5th Ave.
New York City

גערעכטיגקייט

Vol. XXXVII. No. 9 Jersey City, N. J. Sept. 1955

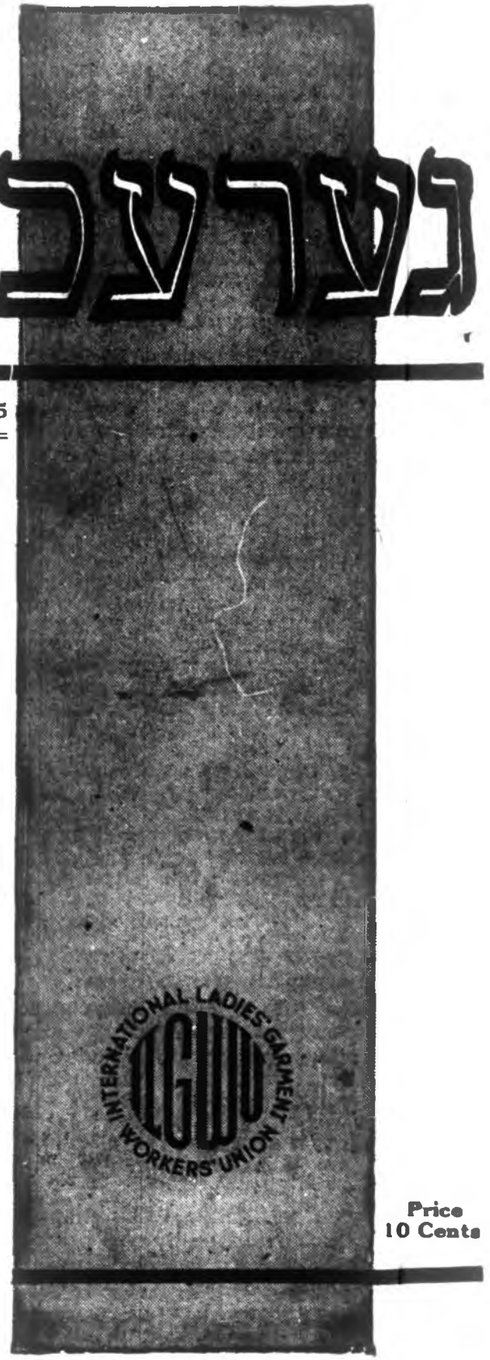

Price 10 Cents

אינהאלט:

זייט

דיד דובינסקי: דאס וויכטיגסטע ארבעטער געזונס היינטיגס יאר — — — — — — — — — — — — 2
ש. פארבער: אין ליכט פון הודש — — — — — — — — — — — 4
ד. אנין: באדייטונג און סיבות פון דער „נייער" ליניע פון קאמוניזם — — — — — — — — — — — — 6
ראזא נעוויאדאווסקא: נעגערישע קינדערלעך (ליד) — 8
י. באריכאי: קראנקהייטען פון לאוקס אין דער טרייד יוניאן באוועגונג — — — — — — — — — — — — 9
ה. לאסאיין: אין דער באן (דערציילונג) — — — — 12
ברכה קאפשטיין: פרעזידענט דובינסקי'ס באזוך אין בית אינטערנעשאנעל — — — — — — — — — — 13
ה. פיימאן: א יום טוב'דיגער „תיקון טעות" אין דער געשיכטע פון אונזער יוניאן — — — — — — — — — 15
ש. ווייס: אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג 16
דר. יסף קיסמאן: פונם אינטערנאציאנאלען ארבעטער לעבען — — — — — — — — — — — — — — — — 18
נייעס אין אונזער אינטערנעשאנעל — — — — — — 21
אייזידאר נאגלער: ביים רודער פון דער קלאוקמאכער יוניאן — — — — — — — — — — — — — — — — 27
יסף ברעסלאוו: מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ און אין דער יוניאן — — — — — — — — — — — — 27
בערנארד שעהן: מאנטרעאלער יוניאן פארהאנדעלט וועגען באנייען אגרימענט — — — — — — — — — — 30
ויאים היימאן: אין דער קלאוק פינישערס יוניאן לאקאל 9 — — — — — — — — — — — — — — — — 31
אינטערנעשאנעל נים הילף די קרבנות פון פארפלייצונג 32

באסעס־פאראין נדייט זיך פאר דרייפאכען אנגריף אויף יוניאנס

באראטונג אין ניו יארק ארבעט אויס פלעגער. — קאמף געגען יוניאן־שאפ, געגען יוניאן הילף אין וואלען און געגען גאראנטירטער יערלעכער הכנסה.

וואס מער עס דערנענערט זיך די צייט פון דער צוזאמענשמעלונג פון די פופצען מיליאן ארגאניזירטע ארבעטער פון דער אמעריקען פעדעריישאן אוו לייבאר און סי. אי. ג. אין איין פאראייניגטער פעדעראציע אלץ שארפער און ענערגישער ווערט דער אנגריף אויף די יוניאנס מצד די פארבינדונגען יוניאן שונאים פון דער „נעשאנעל אסאסיאיישאן אוו' מאנופעקטשורערס" צו שטערען זייער וואוקס, נים דערלאזען ווייטערע פארבעסערונגען און אפשוואכען זייער איינפלוס אין די אינדוסטריעס.

אין צוגאב צו דער פארשטארקטער פראפאגאנדע דורך צייטונגען, זשורנאלען און ספעציעל־געדרוקטע פאמפלעטען, וואס ווערען פארשפרייט אין מיליאנען עקזעמפליארען, צו דערמוטיגען באסעס נים נאכצוגעבען יוניאן סארונגען און פאר'מיאוס'ען די יוניאנס אין די אויגען פון די ארבעטער, פירען זיי לעצטענס דורך ספעציעלע סעמינארען פון גרויסע מאנופעקטשורערס און פארוואלטער פון פאבריקען. וואו עס ווערט אויסגעארבעט די טאקטיק און די מיטלען פון אנגריף. איין ציזאמענפאר אזוינער פון זעקס הונדערט באסעס און פארוואלטער איז פאר־געקומען אין מיטען יולי אין ניו יארק צו באראטען זיך וועגען מיטלען ווי אזוי צו פארהיטען אז די יוניאנס זאלען נים געוויינען פאר די ארבעטער די זעלביגע קאנצעסיעס פון עקסטרא ארבעטסלאזע בענעפיסס אין צוגאב צו די סטייט צאלונגען. וואס די אויסאמאביל־ארבעטער און אייניגע אנדערע יוניאנס האבען לעצטענס געוואונען. צווישען די פארגעשלאגענע מיטלען צו פאר־היטען אז די ארבעטער זאלען נים געווינען א געזיכערטע הכנסה דורכן יאר, האט אפילו איינער פון די רעדנער דארט פארגעלייגט אז ווען נויטיג זאלען די באסעס פראוואקאצירען די ארבעטער צו סטרייקען, כדי ניט צו דארפען נאכגעבען.

א חוץ זייער פארביטערטען קאמף געגען דער גאראנטירטער יערלעכער הכנסה, פירט די נעשאנעל אסאסיאיישאן אוו מאנופעקטשורערס אן אינטענסיווען קאמף אויף נאך צוויי פראנטען — צו פארבאטען דעם יוניאן־שאפ דורכן געזעץ, אפילו אונטער באדינגונגען וואו דער „טעפס הארטלי געזעץ" דערלויבט עס יא און צו מאכען כמעט אין גאנצען אוממעגלעך פאר די ארבעטער צו באטייליגען זיך ארגאניזירטערהייט אין פאליטישע וואלען. איז שוין דורכגעגאנגען אין צוויי סטייטס און ווערט פארגעשלאגען אין א צאל אנדערע סטייטס.

איין זאך איז קלאר. די נעשאנעל אסאסיאיישאן אוו מאנופעקטשורערס באנוצט זיך אין איר קאמף געגען די ארגאניזירטע ארבעטער מיט יעדען מיטעל וואס עס קומט איר צום האנט. אין די אלטע צייטען האבען זיי זיך פשוט באנוצט מיט טעראר צו ברעכען סטרייקס און יוניאנס. דארטען וואו זיי האבען נים געקענט פועל'ן ביי די גאווערנארס אדער ביים פרעזידענט צו שיקען סאלדאטען און מיליץ געגען די סטרייקער, האבען זיי גענוצט געדונגענע גענגסטערס און שפיאנען־אגענטורען. שפעטער צו האבען זיי גענוצט אינדזשאנקשאנס און טורמעס; נאכדעם דעם „אפען־שאפ" און „אמעריקען פלען". זיי האבען גענוצט דעם אנטי־טראסט געזעץ געגען די יוניאנס און צעקריפעלט דעם וואגנער עקט דורך דעם יוניאן־ברעכע־רישען „טעפס געזעץ". איצט, ווען זיי גע־פינען שווערינקייטען צו פועל'ען אין קאנ־גרעס פאר ווייטערע דיסקרימינאציע־געזעצען געגען די ארבעטער ארגאניזאציעס, נו־צען זיי אויס די סטייט לעגיסלאטורען.

צום באדויערען רעאגירען נים די יוניאנס שטארק גענוג אויף אט די געפערלעכע אנ־גריפען מצד זייערע ערגסטע שונאים. בלויז דאס יאר זיינען אין נאך פערצען סטייטס אריינגעבראכט געווארען פראיעקטען פאר „דאס רעכט צו סקעבען געזעצען". אנשטאט אבער אונזערע יוניאנס זאלען אלארמירען די מיטגלידער וואס די מגיפה שפרייט זיך אויס און עס ווערען שוין אפילו אנגעגריפען גאנץ פראגרעסיוו סטייטס. באריכטען זיי גאר אז די יוניאנס האבען געזיגט דרייצען צו איינס... דאס איז ענלעך אויף דער אמאליגער פילאזאפיע ביי פרומע אידען, אז ווען מען צעברעכט א פיס דארף מען דאנקען גאט' וואס איינע איז געבליבען גאנץ... פאר אן ארבעטער יוניאן איז אזא געדאנק לעבענס־געפערלעך.

> אונזער האפענונג, אז ברודער נאטאניעל מ. מינקאף, פעקרעטאר־טרעזשורער פון דעם דרעסמאכער דזשאינט באארד און די אלע יארען א רעגעלמעסיגער מיטארבעטער אין דער „גערעכטיגקייט", וועט אין דעם איצטיגען נומער שוין זיין בכוח ווי־דער איבערגעבען אונזערע לייענער וואס עס קומט פאר „אויסן דרעסמאכער פראנט" איז צו אונזער טיפען באדויערען נישט דערפילט געווארען. ברודער מינקאף האט זיך נאך געפילט צו שוואך צו טאן די ארבעט. זיין גע־זונט־צושטאנד בעסערט זיך, אבער די ערהאלונג איז לאנגזאם.
>
> צוזאמען מיט אונזערע לייענער און זיינע פילע פריינד און פארערער אין דער יוניאן ווינשען מיר אים גע־זונט און כוחות אז ער זאל אין ניכען ווידער פארנעמען זיין וויכטיגען פלאץ אין דער יוניאן און אין דער באוועגונג.
>
> די רעדאקציע.

יוניטי חויז אין אויגוסט

דער חדש אויגוסט איז די אנגענעמסטע צייט צו פארברענגען א וואקאציע אין יוניטי הויז. רעגיסטרירט זיך איצט פאר אן אפרו און פארגעניגען אין דער פראכטפולער זומער־היים פון דער אינטערנעשאנעל אין די פאקאנא בערג.

רעזערוואציעס פאר אויגוסט ווערען נאך איצט אנגענומען אונם יוניטי הויז אפיס, 1710 בראדוויי, און אין פילאדעלפיער יוניאן־אפיס, 929 בראאד סטרים.

רעזערוואציעס פארן לייבאר־דעי ווייק־ענד, פון 2טען ביז 5טען סעפטעמבער, ווערען אנגענומען ווערען אנהויבענדיג פונם 15טען אויגוסט.